

VÄRI PINTA

Urakka Berliinissä

Aliurakoitsijat
heikoilla vahvan
rakennusliikkeen
edessä

VÄRI JA PINTA ● PINTAKÄSITTELYALAN AMMATTILEHTI 3/2017

Väri ja Pinta 100 v.

Pintaurakointia Ruokolahden kirkossa sata vuotta sitten

Rakennusteollisuuden RT:n työmarkkinajohtaja Tapio Kari:

Paikallista sopimista tarvitaan, mutta loikkia turha odottaa

TIKKURILA

UUDET JULKISIVUJÄRJESTELMÄT RAPPAUKSEEN JA BETONINKORJAAKSEEN

Tikkurila on tuonut markkinoille entistä kattavamman ja yhtenäisemmän valikoiman Suomen sääolosuhteisiin kehitettyjä Finngard- ja Finnseco-julkisivujärjestelmiä. Valikoima sisältää maaleja, pinnoitteita ja laasteja, joissa on testattu perusteellisesti niin säänkestävyys, tartunta, kuin myös vesihöyryn läpäisevyys ja rappauksen toimivuus rakenteessa.

Tutustu tuotteisiin: www.tikkurila.fi/finngard

Uutta ja tulevaa

// *Helposti eri seuduille leviävänä on se tehoisa väline herättämään laimeimpiakin ammattinharjoittajia yhteistoimintaan ammatin kehittämiseksi ja ennen kaikkea ammatin suojelemiseksi rappeutumiselta ja epäterveiltä virtauksilta. Tällöisten kysymysten julkinen käsittely kasvattaa yhteisymmärrystä ja innostaa yhteistyöhön”.*

Ote on Maalarilehden ensimmäisestä pääkirjoituksesta, joka ilmestyi huhtikuussa 1917. Ajaton ja tiivistetty kommentti!

Ammatillisen maalausalan kehitys on tarkoin seurannut itsenäisen Suomen sata-vuotista kehitystä se kaikissa vaiheissa. Sisällissodan jälkeisinä vaikeina aikoina pyrki Maalarilehti määrätietoisesti tasoittamaan vastakkaisasettelua työläisten ja työnantajien välillä. Vaikka osa alkuaikojen toimintamalleista, kuten suoranaisten hintakartellien ylläpito tuntuvat tänä päivänä vierailta, on meillä alalla edelleen samoja haasteita niin työvoiman saannin kuin epäterveen kilpailunkin osalta.

Maalarilehden ansioksi ei historian saatossa valitettavasti voida lukea itsekritiikkiä omaa toimintaa kohtaan. Erinäinen jäykkyys ja virallisuus on muutenkin ollut monasti leimallista kautta lehden historian. Nykyisin Väri ja Pinta -nimisenä julkaisuna on lehtemme pyrkimyksenä edelleen tuoda rohkeasti esille maalaus- ja pintakäsittelyalan ongelmia sekä niiden ratkaisuja. Julkaisupolitiikkaamme kuuluu jatkossakin esitellä alamme ammattilaisia sekä heidän henkilökohtaisia näkemyksiään omasta ja koko pintakäsittelyalan kehityksestä, eikä aina pelkästään myönteisessä hengessä.

Vaikka toimivaa kristallipalloa ei ole vielä keksitty, voidaan povata, että pintakäsittelyalan ammattilaisia tullaan jatkossakin tarvitsemaan. Tuskinpa ammattitaito tai ammattiylpeys poistuvat muodista. Sen sijaan maalien teknologia tulee varmasti jatkamaan kehitystään erityisesti ns. funktionaalisten maalien suhteen. Niistä tässäkin lehdessä on puhetta.

Työn tuottavuus jatkaa todennäköisesti kasvuaan sen ollessa tänä päivänä moninkertainen verrattuna vielä muutaman vuosikymmeneen takaiseen. Lehtemme historiapala kertoo tästä omaa sanomaansa.

Itse arvioin, että ala tulee jakautumaan kahteen osaan: toiset toimijat keskittyvät vain maalaus- ja tasoitusurakoihin ja toiset laajentavat osaamistaan enemmän korjausrakentamisen moniosajiksi. Samalla työmarkkinat kehittyvät yhä pienempiin yksiköihin, joissa yritysten omat erityispiirteet sanelevat työehtoja valtakunnallisten kokonaisuuksien kustannuksella.

Suomi ei voi myöskään olla erillinen saareke, jossa ei seurattaisi rakennusalan työvoiman keski-eurooppalaista kehitystä. Eurooppaan on syntynyt kahden työvoiman markkinat, jossa suorittava työvoima on pääsääntöisesti maahanmuuttajia tai heidän jälkeläisiään, kun yritysten johto ja työnjohtajat edustavat kantaväestöä. Tämä kehitys on jo pääkaupunkiseudulla arkea. Juttumme Berliinistä kertoo miten siellä mennään.

Haasteemme eivät tule varmasti tule loppumaan tulevaisuudessakaan enempää Väri ja Pinta-lehden kuin itse järjestötoiminnankaan osalta. Jatkossakin pitää olla rohkeutta kyseinalaistaa valitsevia käytäntöjä ja pyrkiä tuomaan esille uusia ajatuksia. Vain siten syntyy uutta ja tulevaa.

VÄRI JA PINTA 100. vuosikerta. ISSN 1459-4994. www.varijapinta.fi Aikakauslehtien liiton jäsen

KUSTANTAJA Kustannus Oy Hakkuri, Unioninkatu 14, 00520 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Timo Järvinen ote@ote.fi

ILMOITUSMYNTI MarDiem, puh. 045 1086861, ilmoitusmyynti@varijapinta.fi

JULKAISIJA Pintaurakoitsijat ry www.pintaurakoitsijat.fi ja Lattian- ja seinäpäällyste-liitto ry www.lattia.net

TUOTTAJA Reima Tylli reima.tylli@varijapinta.fi

PAINO Forssaprint

TILAUKSET JA OSOITTEENMUUTOKSET toimitus@varijapinta.fi

PAINOS 8000

VÄRI & PINTA

HENGITTÄVÄT UUTUUSTUOTTEET PUISILLE SISÄPINNOILLE

PANEELISEINÄMAALI on vesiohenteinen hengittävä maali puupaneeli- ja hirsipinnoille sisällä. Upea silkinhimmeä pinta, hyvin tasoittuva pinta ja pesunkesto varmistavat kestävä ja tyylikkään lopputuloksen. Maalin koostumus ehkäisee puun uuteaineiden läpilyöntiä, eikä erillistä oksalakkaa tai pohjamaalia tarvita.

HIRSIVAHA on luonnonvahaa sisältävä hengittävä vaha hirsi- ja paneelipinnoille sisätiloissa. Jättää likaa ja vettä hylkivän pinnan, jonka vuoksi pinta on helppo puhdistaa. Värittömänä se syventää puupinnan luonnollista värisävyä. Sävytetty vaha taas antaa puupinnoille kauniin läpikuultavan sävyn ja suojaa puuta auringon UV-säteilyn vaikutukselta.

HENGITTÄVÄ

EHKÄISEE LÄPIVÄRIÄYMIÄ

HENGITTÄVÄ

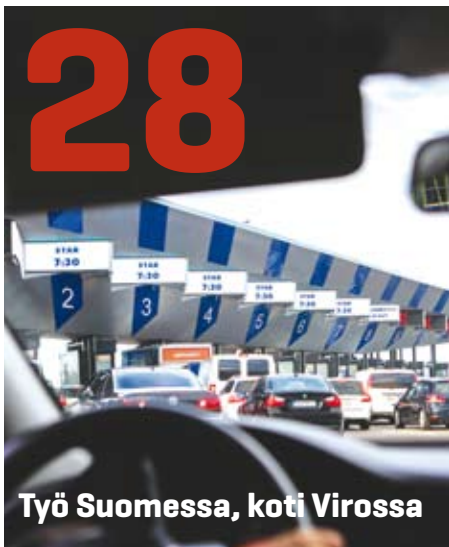

10

- Välillä olen toimitusjohtaja, autokuski, urakkalaskija, työnjohtaja ja iltaisin kirjoittelen laskuja, kuvailee Maalausliike Kuikanmäen toimitusjohtaja Jaakko Kuikanmäki.

28

Työ Suomessa, koti Virossa

Aliurakoitsijana toimivat maalausliikkeet kokevat olonsa pahasti altavastajiksi isomman ja vahvemman rakennusliikkeen edessä.

34

58

Tela tarkoittaa myös keilaseuraa

38

Lehtemme täytti 100 v.

3/2017

VÄRI&PINTA

Pintakäsittelyalan ammattilehti

3 PÄÄKIRJOITUS

Timo Järvinen

6 RT:N TAPIO KARI

Alalle paikallista sopimista

10 URAKOITSIJA JA TYÖ

Jaakko Kuikanmäki, Helsinki

14 NÄIN MUUALLA

Urakoitsija Berliinissä Saksassa

20 SAKSAN PINTAURAKOITSIJAT

Ongelma on alan hintataso

24 TIKKURILAN ENNUSTE

Miten suuri näkee alan tulevaisuuden?

26 ESKARON ENNUSTE

Miten pieni näkee alan tulevaisuuden?

28 MATKAMIES MAAN

Työ Suomessa, koti Virossa

34 PÄÄURAKOITSIJA PAINOSTAA

Pienet isojen uhreina

38 RAKENNETTIIN ENNENKIN

Paloja liiton ja urakoitsijoiden menneestä

51 TYÖNJOHTAJAN SILMIN

Panu Riekkola, Tampere

52 VALMISTUIN MAALARIKSI

56 TAITAJA 2017

62 LIITON LAKIMIEHELTÄ

64 PALVELUHAKEMISTO

64 JÄSENLUETTELOT

Työmarkkinajohtaja vaatii alalle paikallista sopimista

Rakennusteollisuuden RT:n työmarkkinajohtaja **Tapio Kari** haluaa ajaa rakennusalalla paikallista sopimista.

Erityisen tärkeää se on hänen mukaansa pienissä alle kymmenen hengen yrityksissä, jossa työolosuhteet ja tilanteet voivat vaihtua yllättävästi.

Rakennusalan yritysten työnantajien edunvalvojajärjestö RT edustaa monia tämän kaltaisten alojen yrityksiä. Edustettavan pintatoimialan muodustavat Kattoliitto ry, Lattian- ja seinänpäällysteliitto ry, Pintaurakoitsijat ry sekä Teollisuuden Muurausurakoitsijat ry.

– Pintaurakointi yritysten toimintaan vaikuttavat kesäisin monet ennalta vaikeasti arvioitavat seikat kuten esimerkiksi sää. Urakoiden ruuhkaantuminen johtaa monesti siihen, että työnantajan ja työntekijän kanssa joudutaan tekemään säädöksistä poikkeavia sopimuksia, jotta hommat saadaan tehtyä. Olisi molempien osapuolien etu, että tämä joustovara olisi oikeasti olemassa ja sopimukset voitaisiin tehdä virallisesti ja kirjallisina, sanoo Kari.

Vaikka työntekijäosapuoli pelkää monesti oikeuksiensa polkemista, myös työnantaja on nykyisessä tilanteessa haavoittuvassa asemassa.

– Jos osapuolten sukset menevät vaikka jossain muussa asiassa ristiin,

työntekijä voi alkaa vaatia näissä asioissa oikeuksiaan jälkikäteen. Siitä huolimatta, että asiat olisi aikanaan sovittu herrasmiessopimuksella.

Ei yhtä loikkaa

Kaikilla pienyrityksillä säännökset eivät ole halussa, ja sopimisten laittomuus tulee jälkikäteen yllätyksenä. Karin mukaan kriittistä tarkastelua kannattaisi tehdä muutenkin alan sääntelyn osalta. Olisi tervettä katsoa, ajaako jokin vuosikymmeniä sitten tehty sääntö tarkoitus-taan nykyajalla. Yksittäisiä esimerkkejä hän ei kuitenkaan nosta esiin.

Mitään suuria loikkia paikallisen sopimisen suhteen Karin mukaan on turha odottaa, vaikka pieniä edistysaskelia on otettu koko ajan.

– On ymmärrettävää, että työntekijä puolella on epäilyksiä, ja pelkoja oikeuksien polkemisesta ja sanelusta työpai-koilla. Ei voi olettaa, että kaikki pystyvät joustamaan olosuhteiden mukaan koko ajan. Eikä kaikkea voi alistaa työelämän ehdoille.

Karin mielestä loppujen lopuksi kysy-

mys on luottamuksesta siihen, että työntekijät ja työnantajat pystyvät puhaltamaan järkevästi yhteen hiileen. Varsinkin pienissä yrityksissä tämä on kaikkien etu.

Nousu voi taittua

Seuraava työmarkkinakierrossa on tulos-ensa helmikuussa. Kari odottaa, että työntekijäjärjestöillä olisi vielä malttia palkankorostushalujen kanssa.

– Voi olla, että työntekijäpuolella on nyt halua saada korvausta edellisvuosien nollalinjasta, kun talouskin on lähtenyt nousuun.

Karin mukaan liian aikaisten palkankorotusten takia nousu, etenkin tärkeä viennin nousu, voi kuitenkin vielä taittua. Vaikka palkkakustannukset eivät nousisi vientialojen töissä, muiden alojen palkankorotusten tuoma yleinen kustannustason nousu vaikuttaisi silti vääjäämättä myös viennin kustannus-tasoon.

– Rakennusteollisuudella ei ole kovin suoraa välitöntä kytköstä vientiteollisuuteen, mutta palkankorotukset tälläkin alalla vaikuttavat viiveellä kustannustason nousun kautta vientialan kustannuk-siin. Tietysti tuotantolaitosten rakenta-minen näkyisi myös suoraan vientialojen kustannustassa.

Hyvä työtilanne

Parin viime vuoden hyvä työtilanne rakennusalalla on ollut poikkeuksellinen. Yleensä rakennusala on jälkivetoinen ala, mutta nyt kasvu on osunut siihen ensimmäiseksi. Sijoittajat ovat hakeneet turvallisista kohteita kiinteistöomaisuudesta, ja halpa lainarahan hinta on ruokkinut investointeja omalta osaltaan.

Kari ei näe lähitulevaisuudessa käännettä huonompaan, ainakaan kasvu-

”Lähitulevaisuudessa en näe käännettä huonompaan, ainakaan kasvukeskuksissa.”

keskuksissa: Metropolialueella, Turussa, Tampereella ja Oulussa. Siitä pitää huolta ihmisten yhä jatkuva muuttoliike kaupunkeihin.

Karin vastuualueelle RT:ssä kuuluu myös harmaan talouden torjuminen. Harmaata taloutta on ollut aina, mutta historiallisesti katsoen ongelmat kärjistyivät, kun Euroopan unionin vapaan liikkuvuuden alue laajentui Baltiaan ja useisiin Itä-Euroopan maihin. Karin mukaan monet työnantajat käyttivät silloista tilannetta hyväkseen.

Nyt tilanne on jossain määrin rauhoittunut. Ulkomaalaisten rakennusbisneksistä on myös tullut pysyvä osa Suomen markkinoita. Esimerkiksi monet virolaiset perustavat firmoja Suomeen varsinkin pääkaupunkiseudulle. Karin mukaan ulkomaiset työntekijät joutuvat myös hyväksikäytön uhreiksi.

– Suomessa on hirvuisen määrä erilaisia säädöksiä, joiden tietäminen ja ymmärtäminen aivan erilaisesta ympäristöstä tuleville on vaikeaa. Silloin osa asioista menee ihan tietämättömyydenkin piikkiin. Kansalaisuuksien määrästä harmaan talouden piirissä ei ole tehty tutkimuksia. Se on hyvin vaikeaa.

Harmaa talous

Karin mukaan tilanne on kuitenkin kehittynyt pitkällä aikavälillä katsottuna selvästi parempaan suuntaan. Taloussuhdanteiden vaihtelut vaikuttavat tilanteeseen. Taantumassa hintoja painetaan alaspäin, ja silloin herää monesti epäilyksiä siitä, miten osa yrityksistä saa myytyä työtänsä muita halvemmalla.

– Harmaan talouden torjuntaan luodut käytännöt ovat olleet kuitenkin hyviä, ja ne on otettu arkipäiväiseen käyttöön. Esimerkiksi työmaalla pidettä-

vä tunnistekortti, jossa on nimi ja tunnistenumero ovat nykyään lähes poikkeuksetta käytössä. Se on osaltaan auttanut valvontaa ja siistynyt menoa.

Seuraavaksi myönteistä vaikutusta on odotettavissa kansallisesta tulorekisteristä, joka otetaan käyttöön vuonna 2019. Sen myötä yhtiöiden maksamat palkat ja työnantajamaksut sekä pidetetyt verot ovat ajantasalla kuukausitasolla. Jo nyt tilaaja ilmoittaa verottajalle joka kuukausi tilaamansa työn ja pääurakoitsija työmaalla työskentelevät työntekijät. Verotilin käyttöön ottamisen jälkeen verottaja pystyy tarkistamaan samantien, onko työntekijöistä maksettu verot.

Aika ohi maalausliikkeistä

Karin mukaan alalla aika on ajamassa ohi yleismaalausliikkeistä. Siksi maalaus- ja pintaaurakoitsijoiden kannattaa valikoida työnsä huolella.

– Omien markkinoiden valinta tärkeää. Haluatko olla isojen joukossa ja tehdä isolla volyymilla ja pienellä katteella? Vai teetkö töitä pienten asiakkaiden kanssa pienemmissä projekteissa, mutta isommilla katteilla. Joka alueella on vähän erilaisia haasteita. Luulen kuitenkin, että yleismaalausliikkeiden aika alkaa olla ohi.

Mistä työvoimaa?

Oman huomattavan haasteensa pintaaurakoitsijayhtiöille asettaa jatkossa myös

”Aika on ajamassa ohi yleismaalausliikkeistä.”

Työmarkkinajohtaja ...

työvoimansaanti.

Valtion koulutus uudistuksessa on tarkoitus suunnata ammattikoulun opiskelijoiden koulutusta yhä enemmän työpaikoille, ja opiskelijoita pitäisi kouluttaa suoraan työmailla. Uudistus astuu voimaan ensi vuonna.

– Varsinkin pienten yhtiöiden on vaikea irrottaa työntekijöistään nuorille ohjaajia. Aika on pois varsinaisesta työstä. Monessa yrityksessä ei ole yksinkertaisesti mahdollisuutta sellaiseen. Nämä yritykset tarvitsisivat yhä suoraan koulun penkiltä valmistuvia työntekijöitä.

Yritysten on myös vaikea tietää saavatko ne vastinetta koulutuspanostuksistaan. On olemassa sopimuksia, joiden mukaan koulutetun työntekijän on jäättävä tietyksi ajaksi töihin yritykseen. Karin mukaan tämä on kuitenkin laiha lohtu, jos koulutetun motivaatio jatkaa työpaikalla osoittautuu heikoksi.

– Pyrimme siihen, että työnantajalle maksettaisiin korvaus koulutuksesta, mutta tällä hetkellä näyttää siltä, että tämä mahdollisuus jäisi laista pois. Korvauksen perusteluksi riittäisi jo se, että opiskelijan työ ei ole yhtä tehokasta kuin ammattilaisen. Korvaus-asian takia on olemassa suuri vaara, että yritykset jäävät tästä uudistuksesta pois.

Robotteja odotellessa

Toinen huolenaihe on se, että nyt maalaus alalle valmistautuneista jopa viidennes ei työllisty pintakäsittely puolelle. Ilmiö on huomattu, mutta syitä sen takana aloitetaan vasta selvittämään.

Tulevaisuuden teknisistä kehityksistä Kari nostaa esille robotiikan ja automaation merkityksen. Hän huomauttaa, että kehitys ei tapahdu hetkessä. Väistämättä alalle tulee kuitenkin innovaatioita, jotka helpottavat työtä, mutta myös vähentävät ihmisten työpanoksen tarvetta. Uusi tekniikka luo myös uusia työtehtäviä.

– Kyllähän roboteista puhuttiin jo 80-luvulla, mutta kehitys ei ole ollut nopeaa. Jokatapauksessa on tapahtunut muunlaistakin teknistä kehitystä, joka on nopeuttanut rakentamista. Tällaisesta käy esimerkkinä elementtitekniikka. Tulevaisuudessa voisi kuvitella, että esimerkiksi julkisivun maalauksissa voitaisiin hyödyntää robotteja. ■

Ilmanlaatu huolettava etenkin lapsiperheitä

Noin joka kolmas (34 %) suomalainen on huolissaan huonon ilmanlaadun vaikutuksesta omaan tai perheenjäsentensä terveyteen. Ilmansaasteiden terveysvaikutukset huolestuttavat etenkin lapsiperheitä (43 %). Tulokset selviävät ruotsalaisen ilmanpuhdistimiin erikoistuneen Blueairin kyselytutkimuksesta, jolla kartoitettiin suomalaisten näkemyksiä ilmanlaadusta.

Ilmansaasteet aiheuttavat suurimmalle osalle ihmisistä ärsytysoireita, kuten silmien kirvelyä ja kutinaa, nenän tukkoisuutta ja yskää. Ulkoilman hiukkasmassissa epäpuhtauksissa piilee myös terveyshaittoja, sillä ne kasvattavat muun muassa astman, keuhkosyövän ja sydänkohtauksen riskiä.

Liikenteen aiheuttamat haitalliset päästöt ja kevään katupöly vaikuttavat merkittävästi ilmanlaatuun. Vaikka Pohjoismaissa ilmanlaatu on monia maailman suurkaupunkeja paremmalla tolalla, parannettavaakin on.

Valtaosa altistumisesta sisällä

Ulkoilman haitalliset pienhiukkaset tunkeutuvat tehokkaasti myös asuntojen sisätiloihin, joissa vietetään paljon aikaa.

– Sisäilman pienhiukkaset ovat pääosin peräisin ulkoilmasta. Etenkin allergiset perheenjäsenet voivat siis reagoida herkästi myös kotiloissa ulkoilmasta sisälle tullessiin liikenteen ja katupölyn pienhiukkasiin, ilmanpuhdistukseen erikoistuneen Blueairin markkinointijohtaja **Annika Waller** sanoo.

Liikenteen päästöjen lisäksi sisäilmanlaatua heikentää huonepöly, joka sisältää muun muassa ihmisen ja eläinten hilsepölyä, kasvi- ja hyönteispölyä sekä rakennus- ja sisustusmateriaaleista peräisin olevia hiukkasia. Sisäilmassa leijuu lisäksi mikrobeja, joista bakteereilla ja homeen kaltaisilla sienillä on terveyden kannalta suurin merkitys.

Pölyt pyyhittää

– Bakteerit leviävät yleensä ympäri kotia käsien välityksellä ja voivat kulkeutua myös ilmaitse pölyhiukkasten mukana paikasta toiseen. Etenkin perheenjäsenen sairastuessa tehokas ilmanpuhdistin voi yhdessä käsien pesun ja pintojen pyyhkimisen kanssa vähentää tarttumisriskiä. Pölyn ja muiden epäpuhtauksien ohella puhdistin sieppaa ilmasta suodattimeensa myös bakteereita ja itiöitä, Waller kertoo.

– Vain vajaa puolet (47 %) niistä kyselyimme vastaajista, joiden luona asuu alaikäisiä lapsia, kertoo pyyhkivänsä kotona pölyt vähintään viikoittain. Lapsitalouksissa kuitenkin imuroidaan (75 %) ja tuuletetaan (59 %) muita ahkerammin. Jatkuva ilmanpuhdistus tihennetyn siivousvälin lisäksi voisi kohentaa etenkin allergiaperheiden elämänlaatua tuntuvasti, Waller kertoo.

Tiedot perustuvat Blueair AB:n tilaamaan kyselytutkimukseen. Aineistona oli 1 000 vastaajan otos 18–70-vuotiaista suomalaisista. Kyselytutkimuksen lähtöotos oli kansallisesti edustava.

VIASOL ELASTIC / ELASTICsoft

Kohteisiin, joissa vaaditaan kevyestä keskiraskaaseen mekaanista ja kemiallista rasitusta kestävä pinoite. Käyttökohteita esimerkiksi sairaalat, julkiset tilat, koulut, päiväkodit, toimistot, käytävät, aulatilat jne.

JÄRJESTELMÄN OMINAISUUDET

- Järjestelmä M1-hyväksytty
- Järjestelmien pinoite **VIASOL PU-C525** on myös erikseen M1-hyväksytty
- Saatavilla RAL-väreissä
- Sertifioitu liukkauden esto
- Askelääntä vaimentava, itsesiliävä ja saumaton
- Korkea kulutuskestävyys, hyvä kemiallinen kestävyys
- Hygieeninen, ei huokosia, ei läpäise nesteitä
- Helppo pitää puhtaana ja huoltaa
- Hyvä värien ja UV-säteilyn kesto
- Palokäyttötymisluokka ELASTIC-järjestelmässä B_{f1}-s1

– Tänä vuonna on ollut äärimmäisen kylmä ja epävakaata alkukesä. Se on vaikuttanut vähän kaikkiin aikatauluihin, valittelee Maalausliike Kuikanmäen toimitusjohtaja **Jaakko Kuikanmäki**.

Tosin sään epävakaudessa ei ole mitään uutta kohta kolmekymmentä vuotta alalla toimineelle Kuikanmäelle. Sekä mies että yritys täyttävät tänä vuonna pyöreitä, Kuikanmäki 50 vuotta ja yritys 60 vuotta.

Kuka: Toimitusjohtaja Jaakko Kuikanmäki, 50
Yritys: Maalausliike Kuikanmäki Oy

- Pintaurakoitsijoiden liiton hallituksessa, Maalarimestarisäätiön hallituksen puheenjohtaja, Helsingin maalariammattikoulun varapuheenjohtaja, Maalarimuseon jäsen, Helsingin maalarimestariyhdistyksen johtokunnan jäsen, Maalarimestarien Oy:n hallituksen jäsen ja Väri ja Pinta -lehden julkaisijan Kustannus Hakkurin hallituksen jäsen Mukana myös Helsingin mestarikillassa sekä BNI-Aviapoliksessa
- Koulutuksena Maalarinmestarin erikoisammattitutkinto
- Perheeseen kuuluu vaimo ja neljä lasta
- Harrastaa sulkapalloa, jalkapalloa, mökkeilyä ja talvisin seuraa jääkiekkoa.
- Yrityksen liikevaihto 600 000-750 000 euroa

Rämäpästä tuli maalari

 Maalausliike
Kuikanmäki Oy
020 747 9231

**”Yrityksemme
selkärankana ovat aina
olleet loistavat työntekijät.”**

**Jaakko
Kuikanmäki ja
Antti Kosonen.**

Saneerausessa ratkaisee aikataulu ja laatu

Maalausliike Kuikanmäki keskittyy täysin saneerauskohteisiin. Tällä hetkellä yhtiöllä on käynnissä työt heille tyypillisellä ulkomaalausurakkakohteella Tuusulan ja Keravan rajalla.

Tuusulassa Jukolankaari 1-10 sijaitsevaan taloyhtiöön kuuluu kaiken kaikkiaan 14 asuinrakennusta ja huoltorakennuksia sekä autokatoksia. Kaikki talot ovat puutaloja, ja kaikki puupinnat maalataan.

Työmaalla työskentelee kaksi ammattimaalaria ja kolme kesäpoikaa. Myös Kuikanmäen 17-vuotias poika Julius Kuikanmäki työskentelee työmaalla.

Ylipäätään yhtiön asiakkaina on muun muassa asunto-osakeyhtiöitä, kuntia, kaupunkoja ja seurakuntia. Askettäin he solmivat jatkosopimuksen Helsingin kaupungin liikennelaitoksen kanssa metron korjausmaalauksista.

Vaikka Kuikanmäki tekee urakoita taloyhtiöille, yhtä asiaa hän ei malta olla kritisoiematta. Se koskee urakoiden päätöksenteon hitautta. Tämäkin kohde tarjottiin jo marraskuussa ja nimet saatiin paperiin vasta toukokuussa 2017.

– Tämä tuntuu olevan aika yleistä taloyhtiöissä. Urakoitsijat joutuvat roikkumaan löysässä hirressä, kun ei tiedä mikä tarjous menee läpi, ja miten tulevat työt aikataulutetaan.

Kuikanmäki pitää vanhan korjaamista itselleen sopivana lajina. Siinä hän pystyy pitämään kiinni kahdesta periaatteestaan: aikatauluista ja työn laadusta. Niitä hän pitää yrityksensä kulmakivinä.

Rakennusliikkeistä puhuessaan hän ei sen sijaan sanojaan juurikaan säästele. Sen puolen urakat saivat hänen osaltaan jäädä jo yli kymmenen vuotta sitten. Kuikanmäki arvelee, että asioista jotkut ovat parantuneet, mutta esimerkiksi maksupostit tehdään hänen mukaansa turhan takapainotteisiksi, ja maksuehdot taitavat olla lyhimmilläänkin 21 tai 30 päivää.

– Esimerkiksi muiden kolhimia asioita piti tehdä uudelleen ja ilmaiseksi. Sellainen peli kun ei meillä käynyt, lopetettiin kokonaan.

Kiire on alalla yleinen kirosana. Aliurakoitsijana on jo lähtiessä myöhässä eli, kun muiden aikataulut ovat jo pettäneet, maalarien pitäisi kiria se kiinni.

– Eihän siellä työmailla ehdi pinnat kuivumaan ennen kuin vedetään jo uudet pinnoitteet päälle. Aliurakoitsijan on pakko suostua pelin henkeen. Muuten uutta urakkaa ei tule.

Maalausliike Kuikanmäki on Kuikanmäen mukaan markkinoilla pienehkö mutta vanha toimija. Yrityksen perusti Kuikanmäen isä **Reino Kuikanmäki**, joka kuoli tänä keväänä.

– Oli hyvä, että isä näki minun pystyvän tähän hommaan. Isän opetus minulle oli, ettei ole itsetarkoituksellista, että firma on mahdollisemman iso. Tärkeämpää on se, että se sopii oimiin ja perheen tarpeisiin, Kuikanmäki sanoo.

Alun perin nuorella miehellä olivat mielessä ihan toisenlaiset tulevaisuuden suunnitelmat. Erilaiset moottoripelit ja -vehkeet kiinnostivat häntä nuorena, ja kiinnostavat edelleen. Moottoripyörä meni tosin myyntiin pari vuotta sitten. Kuikanmäki ajoi nuorempana myös rallia.

– Unelma-ammatti nuorena olisi ollut mennä toimittajaksi esimerkiksi Tuulilasiin.

Suunnitelmat kuitenkin muuttuivat, kun isälle tuli sydänvaivaa. Kuikanmäki tuli varusmiespalveluksen jälkeen apuun yrityksen töihin. Työt hän opetteli käytännössä. Siinä vaiheessa yli 30-vuotiaassa yrityksessä oli vielä muutama vakituinen työntekijä. Kun Kuikanmäki otti yrityksen kokonaan haltuunsa 1989 itsenäisyyden päivänä, tilanne oli jo toinen.

– Oli pikkaisen alumiinilaineita, alla ruosteinen Hiace ja firman työmiehet lähteneet, muistelee Kuikanmäki.

Alkuajoista yritys on välillä kasvanut ja välillä kutistunut. Tällä hetkellä se työllistää noin 10 henkilöä.

Toimitusjohtajana Kuikanmäki haluaa

pitää hommat omista käsissään.

– Poltin näppini aikoinaan yhden työnjohtajan kanssa. Tämä kokemus opetti, että on parempi hoidella pientä firmaa yksin. Voin itse luvata ja pitää lupauksen asiakkaille.

Toisaalta toimitusjohtajalle kasaantuu tällä tyylillä luvattoman paljon erilaista hommaa.

– Välillä olen toimitusjohtaja, auto-kuski, urakkalaskija, työnjohtaja ja iltaisin kirjoittelen laskuja, joka tuntuukin välillä kaikkein mukavimmalta hommalta koko yrittäjyydessä.

Kuikanmäen vaimo, Susanna Kuikanmäki, sentään auttaa paperitöissä kerran viikossa. Hän hoitaa palkat, laskujen maksut, asiat tilitoimistoon päin sekä raportointia verottajalle ja eläkeyhtiöille.

Kuikanmäen mukaan nyt eletään parempia aikoja kuin hänen aloittaessaan toimialalla.

– Suhdanteiden vaihdellessa haasteet vaihtuvat. Joko ei meinaa saada töitä järkevään hintaan mistään tai sitten niitä on liikaakin. Kesällä joutui nostamaan käsiä pystyyn, koska työtä olisi niin paljon tarjolla.

Kuikanmäkeä on alkanut mietityttämään myös yrityksen tulevaisuus.

– Minulle olisi mieluista, jos sattuisin löytämään tähän sopivan nuoren innokkaan kaverin kuten esimerkiksi pintakäsittely insinööriin, joka kasvaisi työssään ottamaan firman ohjat käsiin. Silloin hyvälle yritykselle löytyisi jatkaja. Yhtiön talous on kuitenkin hyvässä kunnossa. Itse voisin mielelläni jäädä kymmenen vuoden päästä nauttimaan jo eläkepäivistä. ■

Maalausliike Kuikanmäki Oy:n
60v-juhlavastaanotto
perjantaina 17.11.
kello 13.00-17.00 Helsingin
Maalarimestariyhdistyksen
tiloissa osoitteessa
Rautatieäisenkatu 1 C.

NCS

Natural Colour System®

Välineet värien
suunnitteluun

Maalausalan yritykset

NCS S 7020-R308

Suunnittelijat

NCS S 4050-Y90R

Maaliliikkeet

NCS S 3000-B00

saneerattaviin ja
uusiin kohteisiin

NCS- järjestelmän lähtökohta on miten silmä näkee värit.

Järjestelmä antaa vapauden yhdistellä eri maaleja ja maalattavia pintoja siten, että lopputulos on harmoninen.

Maalattavan tilan jokaiseen pintaan voidaan valita teknisesti sopivin maali, ja silti pinnat on helppo sävyttää keskenään yhteensopiviksi.

NCS- järjestelmää on kehitetty lähes neljäkymmentä vuotta, ja se on alalla tunnistettu. Esimerkiksi Tikkurilan, Teknoksen ja Akzo Nobelin sävytyskoneet tuntevat NCS- koodit.

Laatua ja työn sujuvuutta maalaukseen!

+ Colourpin II

Värinlukijat

Colour Scan 2.0

VÄRIKARTAT—VÄRIMALLIT—VÄRINLUKIJAT

www.ncscolourfin.com

Rakennustyömaalla Berliinin itäpuolen ydinkeskustan reunamalla on kesäisessä auringonpaisteessa täysi hulina päällä. Porttikongissa työmiehiä lappaa vastaan tusinan verran, mutta jokainen muistaa hihkaista vastaantulijalle tervehdysten. Rakennuksella pyörii yhtäaikaa kymmenisen alihankkijaa työntekijöinensä. Kiire ei näy ainakaan

ulospäin, vaikka ulkopuolisen silmin tekemistä riittää vielä pitkäksi aikaa.

– Aikataulussa ollaan kuten aina, sanoo rakennuskompleksia avaimet käteen -periaatteella saneeraavan RIMA-Bau GmbH:n juniorijohtaja **Stefanie Ihle**. Vuonna 1897 alunperin olutpanimoksi rakennettu tehdasrakennus lisärakennuksineen valmistuu lokakuussa kahden vuoden saneeraustyön jälkeen asunnoiksi ja alakerran liiketiloiksi.

Berliini:

SPACE

www.aspace.berlin

120-vu olutpan asunno

otias nimo iksi

**Stefanie Ihle, Rima-Bau
GmbH:n toinen toimitusjohtaja**

Vuonna 1992 eli melko pian Berliinin muurin purkaantumisen jälkeen itäsaksalaisen Rudolf Ihlen ja yhtiökumppaninsa Johanna von Merkelin perustama yritys on alusta alkaen erikoistunut vanhan saneeraukseen ja perinnerakentamiseen. Tosin vuosien varrella myös uudisrakentaminen on ollut kuvioissa mukana. Kuten tässäkin Kremmener- ja Wolliner Strassen kulmauksessa sijaitsevassa rakennuskohteessa, johon nousi kaksi kerrosta uutta vanhan päälle sekä yksi kokonaan uusi siipirakennus ja kellarissa sijaitseva autojen parkkihalli.

– Olemme veljeni kanssa tulleet siihen tulokseen, että se joka osaa saneerata vanhaa, pärjää hyvin myös uudisrakentamisessa, Stefanie Ihle sanoo. Jan-Rudolf Ihle on sisarensa ja isänsä rinnalla yrityksen kolmas toimitusjohtaja ja vastaa yleensä myös yhdessä yritykseen palkatun rakennusinsinöörin kanssa rakennusmestarin hommista sekä projektien valvonnasta paikan päällä.

Vähän yli kolmekymppiset sisarukset ovat molemmat saaneet rakennusinsinöörin koulutuksen ja tehneet isänsä firmassa töitä valmistumisestaan lähtien. Stefanie aloitti firmassa vuonna 2003, Jan-Rudolf neljä vuotta myöhemmin.

– Silloin firmassa elettiin vaikeita aikoja, Stefanie muistelee.

90-luku kuumensi

90-luvun puolivälissä Rima-Bau oli kasvattanut Saksojen yhdistymisen myötä kovasti kuumentuneet rakennusmarkkinat muutamassa vuodessa sadan työntekijän yritykseksi, jonka toimintakenttään kuului lähes yksinomaan kerrostalojen kattokerrosten saneeraus kaupungin länsipuolella.

– Berliinin itäpuolella rakentamista ei juuri ollut, mutta yhteistyö yhteen ainoaan länsi-berliiniläiseen rakennuttajaan riitti. Aluksi meillä oli 15 työntekijää, pian 50 ja lopulta 100, muistelee Rudolf Ihle seniori neljännesvuosisadan aikaisia tapahtumia.

Koska tämäkään työntekijämäärä ei riittänyt kattamaan kysyntää, solmi Ihle hyvän ystävänsä kautta kontakteja ensin puolalaiseen ja myöhemmin myös bulgarialaiseen rakennusfirmaan.

Näin syntyi kaksi joint venture-yritystä emoyhtiön rinnalle. Työntekijöitä Puolasta ja Bulgariasta perehdytettiin kolmen kuukauden kurssilla saksalaiseen rakentamiseen, minkä jälkeen partneriyhtymien kanssa solmittiin sopimuksia alihankinnoista.

– Tällä linjalla mentiin aina 90-luvun loppupuolelle asti, mutta viimeistään 2000-luvun alussa rakennusbuumi oli yhdellä iskulla loppu, kun suurilla

Omat työntekijät hoitavat pienet kohteet, kun taas isoimmista projekteista alihankkijoita otetaan tueksi tarpeen mukaan.

Turkkilaisen alihankkijan työntekijät eivät halua kertoa nimeään ilman pomon lupaa, mutta sanovat asuneensa Berliinissä kymmenestä kahteentoista vuotta.

verohelpoituksilla rakennusbisnekseen houkuteltu sijoittaminen loppui lakiasetuksen muutoksen myötä.

Silloin Rudolf Ihle joutui reagoimaan nopeasti.

– Oli pakko ryhtyä irtisanomaan jopa pitkäaikaisiakin työntekijöitä, mikä ei ensi alkuun ollut helppo homma. Sydän tykytti ja suu oli kuiva, kun olin ensimmäistä kertaa tässä tilanteessa. Yritin lohduttaa alaisiani sanomalla, että kun kerran molemmat osapuolet ovat maksaneet työttömyyskorvauksia, nyt teillä on oikeus myös nostaa niitä.

Vain muutamaa oikeuskäsittelyyn johtanutta poikkeusta lukuun ottamatta irtisanomiset sujuivatkin myötämielisissä tunnelmissa.

– Muutamat entiset työntekijät panivat omat firmat pystyyn ja ovat toimineet aina näihin päiviin asti meille alihankkijoina. Niin myös Rudolf Ihlen vanhin poika, joka valmistui isänsä opissa puusepäksi ja perusti oman kattofirman.

Vaikeista vuosista selvittiin rankan yrityssaneerauksen turvin.

– Mutta kaupallista puolta hoitanut yhteistyökumppanini Johanna uupui ja halusi luopua osuuksistaan. Silloin vastavalmistunut Stefanie astui suuriin saappaisiin ja ryhtyi isänsä yhteistyökumppaniksi.

Vaikeista ajoista oppineena yrityksessä onkin pidetty tiukkaa linjaa laajenemisen suhteen. Vakituksia työntekijöitä on enää 25 ja toimistotyöt tehdään oman perheen voimin. Työntekijöistä suurin osa on saksalaisia, lukuun ottamatta kahutta Berliinissä asuvaa puolalaista, joista toinen muutti perheineen juuri äskettäin Berliiniin vakituisen työsopimuksen vahvistumisen jälkeen.

– Hoidamme kirjanpidon itse, samoin me kaikki kolme pystymme tekemään tarjouspyynnöt itse ja Stefanie voi nappia painamalla katso tietokoneelta olemeko sekä ajallisesti että taloudellisesti plussan puolella ajankohtaisten projektien kanssa, seniori hymyilee ilmiselvästi tyytyväisenä tämänhetkiseen tilanteeseen.

Kolme työmaata menossa

Parhailtaan RIMA-Bau'lla on samanaikaisesti saneerattavanaan kolme projektia, joista vanhan olutpanimon saneeraus on suurin. Sitä saneerataan 13 miljoonan budjetilla, mutta joukkoon mahtuu myös yksi 800 000 euron sekä yksi noin miljoonan projekti. Yleensä pienemmät

Vanhaa olutpanimoa saneerataan kolmellatoista miljoonalla eurolla.

kohteet hoidetaan omien työntekijöiden voimin, kun taas isoimmista projekteista alihankkijoita otetaan tueksi tarpeen mukaan.

Kokemus on plussaa sopimusneuvotteluissa, mutta maksumoraali tökkii silloin tällöin

– Sopimusneuvotteluissa alihankkijoiden kanssa on oltava aina tosi tarkkana, sanoo Rudolf Ihle.

– Teemme sopimuksia vain yritysten kanssa, joilla on puhtaat paperit. Pääurakoitsijana me olemme loppupelissä vastuussa, jos alihankkijalta on jäänyt

Sähköasentaja Robert Puolan Stettinistä on oman yhden miehen firmansa kanssa saksalaisen alihankkijan alihankkijana rakennustyömaalla töissä.

esimerkiksi sosiaaliturvamaksut maksamatta. Siksi vaadimme aina todistukset siitä, että yritys on hoitanut säännöllisesti velvoitteensa.

Pääurakoitsijan on myös oltava tarkkana alihankkijoiden työn laadun suhteen, koska yrityksen takuovelvoitteet venyvät viiteen vuoteen.

Rudolf Ihle on ylpeä siitä, että vastaan ei ole tullut tähän mennessä vielä yhtään ongelmatapausta työn laadun suhteen ja että aikatauluista on pystytty pitämään aina kiinni. Kokemuksen lisäksi pienehkö yrityksen plussapuoliin kuuluu kyky nopeisiin ratkaisuihin ongelmien tullessa eteen.

– Meistä kolmesta jokainen saa yksin päättää paikan päällä mitä tehdä, samat valtuudet on myös palkatulla rakennusinsinöörillä. Tällä tavalla säästämme runsaasti aikaa,” Ihle seniori sanoo.

Myös toimeksiantajien maksumoraali on yleensä hyvä, vaikka aina silloin tällöin sattuu tilanteita, jolloin maksuis-

sa tapahtuu viivästymistä.

– Silloin meidän on reagoitava tomerasti, sillä me kannamme tälläkin hetkellä välillisesti vastuuta noin 200 perheen elannosta, Rudolf seniori sanoo. Työntekijät vedetään tällaisissa tapauksissa askel askeleelta pois työmaalta, jotta toimeksiantaja huomaa tilanteen vakaavuuden.

– Parhailaankin meillä on juuri riitaa erään itävaltalaisen toimeksiantajan kanssa. Vaikka 8 miljoonan projekti sujui loppusuoralle asti täysin mutkattomasti, emme ole saaneet viimeistä 5 prosentin maksuerää vielä.

Myös tällaisissa tapauksissa kokemuksesta on paljon apua. Asianajan avulla yrityksillä on mahdollisuus vaatia oikeuden päätöstä maksuvelvoitteista 48 tunnin sisällä.

– Tuomari perehtyy asiaan asiakirjojen perusteella ja määrää saatavat merkittäväksi toimeksiantajan kiinteistörekisteriin. Viimeistään silloin projektia

rahoittavan pankin hälytyskellot alkavat soida, koska siellä taas pelätään asuntojen myymisen vaikeutumista.

– Mutta tämä kaikki on osa jokapäiväistä liiketoimintaa, hymähtää Rudolf Ihle, samoin kuin satunnaiset poliisiratsiat työmailla.

– Juuri äskettäin meillä oli Wolliner Strassen työmaalla luultavasti suurin ratsia kautta aikojen, Stefanie lisää.

Yleensä ratsiat käynnistyvät, kun naapuritalojen asukkaat kuulevat vieraskielistä puheen sorinaa työmaalta, mutta ei ratsioita kannata pelätä, kun kaikki luvat ovat kunnossa niin meillä kuin alihankkijoillakin. Naapurit vain monesti hermostuvat rakennusmetelistä ja tilavat poliisit paikan päälle. Ratsian jälkeen hommat jatkuvat normaaliin tapaan.

Parasta markkinointia toimeksiantajien suositukset

Uusista projekteista Rima – Baun toimitusjohtajat eivät tällä hetkellä juuri kannu huolta. Vuosittaisen liikevaihdon vaihtelu on suuri, mutta se ei päivittäistä rutiinia enää kovinkaan haittaa.

– Useimmiten liikevaihtomme on 25 miljoonaa, mutta väliin mahtuu myös vuosia, jolloin meidän on tyydyttävä 5 miljoonaan, mutta se riittää näin pienelle yritykselle ihan hyvin, eläkkeelle viimeiset viisi vuotta hivuttautumista harjoitteleva seniori sanoo.

Markkinointikin on nykyisin pelkkää suusta suuhun propagandaa. Uusia toimeksiantajia löytyy muutaman pitkäaikaisen, yksityisen kiinteistöalan toimeksiantajan kautta.

– Joskus saattaa olla pari, kolmekin projektia yhtäaikaa jumissa suunnittelun tai jonkin muun ongelman vuoksi. Silloin ei auta muu kuin soitella yhteistyökumppaneille tai poiketa heidän juttusilleen siinä toivossa, että projektit taas nytkähtäisivät käyntiin.

Mutta kaikkein tärkeintä on pitää säännöllisesti yhteyksiä yhteistyökumppaneihin. Muuta markkinointia yrityksessä ei ole juurikaan harrastettu.

– Joskus olemme osallistuneet Berliinin kaupungin julkisiin tarjouskilpailuihin, mutta se on täysin kannattamatonta. Kaupunki valitsee 30-50 tarjouksen joukosta yleensä sen halvimman, mutta me olemme aina olleet kalleimmasta päästä, Ihle senior muistelee. Mutta kaupungin vaatiman sertifiointin RIMA-Bau teettä jokainen vuosi, koska ”se on yrityksemme maineen kannalta hyvä”.

Asiakasneuvotteluihin työtaakkaansa jo suurimaksi määrin lapsilleen siirtänyt isä Ihle otetaan kuitenkin aina mukaan. ”Vanhuus lisää uskottavuutta”, Stefanie Ihle nauraa. ■

RIMA-Bau

Perheyrittäjä RIMA-Bau GmbH:n perustettiin diplomi-insööri, ekonomi Rudolf Ihlen ja hänen alkuaikojen yhteistyökumppaninsa Johanna von Merkelin aloitteesta vuonna 1992. Perustamisestaan lähtien yritys on erikoistunut vanhojen ja suojeltavien kohteiden saneeraukseen. Alunperin toimeksiannot koostuivat pelkästään vanhojen talojen kattokerrosten rakentamisesta asunnoiksi. Nykyisin yritys kunnostaa lähinnä kerrostaloja ja vanhoja tehdasrakennuksia asunnoiksi, mutta myös julkisivujen ja vanhojen elementtitalojen saneeraus kuuluvat pääurakoitsijana toimivan yrityksen vastuualueisiin. Vuosittainen liikevaihto vaihtelee 5- 25 miljoonan välillä.

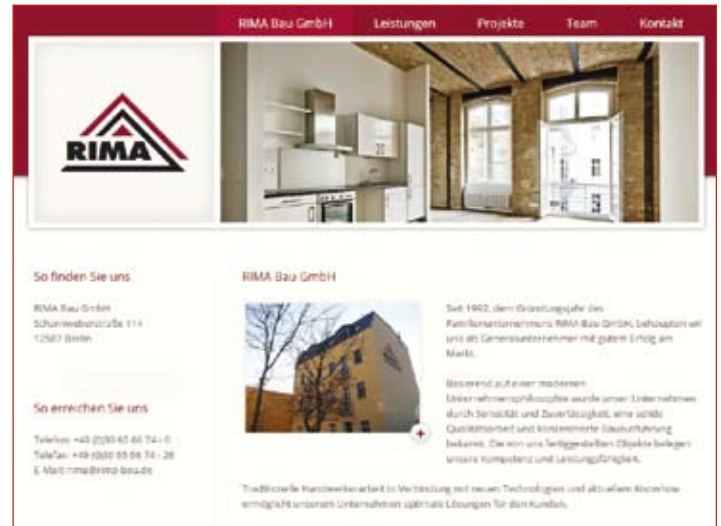
Rakennusmiehille RIMA-Bau maksaa 15 € tuntipalkkaa, yritykselle itselleen yhden työmiehen tuntipalkaksi kaikkine kustannuksineen tulee 26€. Tarjouspyyntöjä laskiessaan Stefanie Ihle laskee yhden työmiehen hinnaksi 38€/tunti.

Historiallinen tehdasrakennus rakennetaan asunnoiksi

Loft-asunnot eli vanhojen (tehdas)rakennusten muokkaaminen asuintarkoitukseen herättävät suurta kiinnostusta Saksan

pääkaupungin asukkaiden sekä kiinteistösijoittajien keskuudessa. Vuonna 1897 olutpanimoksi rakennettu tehdasrakennus sijaitsee aikoinaan Rosenthalin esikaupungiksi nimetyllä alueella aivan Berliinin ydinkeskustassa, missä itä- ja länsi-Berliini ovat neljännes vuosisadassa sulautuneet yhteen.

DDR:n olemassaolon aikana rakennuksen käyttötarkoitus vaihteli eräänkin kertaan. Lukuisat käsityöläiset kellosepästä vaatetehtaaseen ovat käyttäneet vuosikymmenien varrella tiloja tuotantolaitoksinaan, mutta tilat ovat toimineet myös elokuvateatterina ja DDR:n television

palettitasijoiden harjoittelutiloina.

Alkuperäinen tehdasrakennus on nelikerroksinen, jonka päälle on rakennettu kaksi uutta kerrosta. Yhteensä rakennuskompleksiin valmistuu 60 Loft -asuntoa, joiden suuruus vaihtelee 33 neliöstä 209 neliöön. Kellariin tulee kahdessa kerroksessa yhteensä 36 autopaikkaa sekä 6 paikkaa moottoripyörille.

KNAUF

Knauf MP 75®L -ruiskutettava kipsirappauslaasti

Erityisesti betonisten ja muurattujen sisäseinien ja -kattojen oikaisuihin ja rappauksiin

3 kertaa riittävämpi kuin perinteinen rappauslaasti

Jopa 50 mm kertatäyttö yhdellä levityksellä

Kokeile, niin uskot!

Puheenjohtaja Axel Rahn Saksan saneerausrakentamisen tilasta:

Suunnittelutyö tökkii ja rakentamisen hinta liian

Saksan 19 miljoonassa asuinrakennuksessa sijaitsevasta noin 40 miljoonasta asunnosta lähes puolet on saneerauksen tarpeessa seuraavien 20 vuoden aikana. Myös vuosittaisen rakentamisen kokonaisvo-lyymista puolet on vanhan saneerausta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että reilut miljoona asuntoa saneerataan vuodessa. Samanaikaisesti 5% vuoteen 1978 mennessä rakennetuista rakennuksista on joko kokonaan tai osittain suojelun kohteena. Kun päälle lasketaan vielä lukematonta määrää suojeltavia julkisivuja, ei ihme, että vanhan saneeraamiseen erikoistuneille yrityksille tekemistä riittää.

– Arvio on suurin piirtein oikea, tosin parhaillaan uudisrakentaminen on kovassa kasvussa ja suhde saattaa kallistua hieman tähän suuntaan, sanoo Saksassa kosteusongelmiin ja vanhan saneeraukseen erikoistuneiden järjestöjen kattojärjestön (BuFAS) puheenjohtaja, professori, diplomi insinööri **Axel Rahn**.

Töitä korjausrakentamisessa kuitenkin riittää jo yksinomaan sen vuoksi, että Saksan hallitus on asettanut päämääräkseen laskea rakennusten energian kulu- tusta 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä energiatehokkuutta lisäämällä. Tätä tarkoitusta varten Saksan valtio myöntää edullisia pitkäaikaislainoja uudisrakentamisen lisäksi myös vanhan rakennuskannan energiatehokkuuden lisäämiseen.

Puu- ja kosteusuoja

Korjausrakentamisen ongelmakenttien suhteen Saksan tilanne ei Axel Rahnin mielestä taida olla kovinkaan erilainen kuin muualla maailmassa.

– Ensisijaisesti kyse on aina puu- ja kosteusuojasta. Vanhat rakennukset kärsivät usein kosteudesta, mutta myös

vahingolliset suolat, jotka ovat kosteuden myötä kulkeutuneet rakennuksiin, aiheuttavat ongelmia. Puurakenteista teitysti myös tuholaisien aiheuttamat vahingot ja niiden oikeaoppinen selittäminen.

Ajat ovat kuitenkin muuttuneet viimeisten lähes 30 vuoden aikana, jotka Axel Rahn kertoo olleensa työelämässä mukana.

– Minun työurani alkuaikoina rakennuksia kunnostettiin samaan käyttö- tarkoitukseen kuin ne oli alunperin rakennettu.

Nykyisin suuressa suosiossa varsinkin asuntojen ostajien keskuudessa ovat kaikennäköiset vanhat rakennukset he- vostalleista puusepän pajoihin.

– Kun samanaikaisesti vaatimukset energian säästön ja mukavuustason suhteen ovat nousseet jatkuvasti, on se tuonut aivan uusia ongelmia ratkaistavaksi.

– Vanhat rakennukset ovat pysyneet pystyssä jo vuosisadan verran. Jos me ryhdymme tekemään niistä nykypäivän uudisrakentamisen taseisia luksusasuntoja, ei se ole välttämättä eduksi rakennukselle ja saattaa johtaa ongelmiin, joihin meillä ei tänä päivänä ole vielä vastauksia, tuumii Rahn.

Axel Rahn kehottaakin rakennuttajia suunnittelemaan remontin tarkkaan ennen kunnostuksen alkamista.

– Meillä Saksassa tyypillistä korjausrakentamista on ryhtyä töihin ilman tarkempia suunnitelmia. Tärkeää olisi kuitenkin katsoa koko kokonaisuutta eikä pelkästään yksittäisiä rakennuksen osia. Ikkunoiden ei tarvitse olla paremmat kuin esimerkiksi seinien lämpösuoja. Jos näin on, silloin on ongelma edessä. Jos siis aikoo muuttaa yhdessä paikassa jotain, on aina mietittävä, mitä vaikutuksia siitä seuraa toiseen rakennuksen osaan. Tämän suhteen Saksassa on Axel

”Vanhat rakennukset ovat pysyneet pystyssä jo vuosisadan verran. Jos me ryhdymme tekemään niistä nykypäivän uudisrakentamisen taseisia luksusasuntoja, ei se ole välttämättä eduksi rakennukselle ja saattaa johtaa ongelmiin, joihin meillä ei tänä päivänä ole vielä vastauksia.”

Saksassa saneerataan yli miljoona asuntoa vuodessa.

halpa

Professori, diplomi insinööri Axel Rahn valmistui rakennusinsinööriksi Berliinin teknillisestä yliopistosta ja perehtyi rakennusfysiikkaan jo diplomityönsä kautta aikana jolloin ala oli vielä alkutekijöissään. Muun muassa Berliinin kuuluisan kamarimusiikkisalin rakennusfysikaaliset laskelmat kuuluivat hänen ensimmäisiin tehtäviinsä.

Vuonna 1986 hän perusti oman toimiston, jossa on nykyisin 26 työntekijää. Yrityksen alkuaikoina toimeksiannot koostuivat lähinnä yksityiskoh- taisten rakenteiden tai rakennusosien rakennusfysikaalisista suunnittelutehtävistä. Nykyisin suuri osa toimeksiannoista koostuu rakennusten energiatehokkuuden suunnittelusta.

Axel Rahn toimii Potsdamin ammattikorkeakoulun professorina.

Rahnin mukaan mennyt viime vuosina osaamista hukkaan.

Osasyynä tähän on hänen mielestään eri tuotteiden lobbauspolitiikka.

– Yhdet haluavat myydä ikkunoita, toiset taas lämpöeristeitä. Korjausrakentamisessa hyvä ei ole kuitenkaan aina parasta.

Normit vai asiantuntemus?

Axel Rahnin johtamassa yhdistyksessä on rakennusurakoitsijoiden lisäksi järjestäytyneet myös alan tutkijat sekä rakennustekniikan asiantuntijat. Järjestön tärkein foorumi on vuosittain marraskuussa pidettävä kaksipäiväinen kongressi (Hanseatische Sanierungstage), missä asiantuntijat sekä alan yrittäjät pääsevät vaihtamaan ajatuksiaan ajankohtaisissa saneeraukseen liittyvissä asioissa.

Axel Rahnin mielestä juuri kanssakäyminen ammatinharjoittajien ja alan asiantuntijoiden kesken on olennaisen tärkeää, sillä tuskin missään ristiriidat asiantuntijoiden ja käytännön työn harjoittajien kesken ovat niin suuret kuin Saksassa.

– Meillä Saksassa on olemassa kolme asetusta, joiden tarkoitus on säännöstellä rakentamista.

Asiantuntijat kirjaavat lukuisissa lautakunnissa sääntöjä teorian pohjalta, käytännön ammattilaisten osaaminen perustuu vankkaan työkokemukseen.

– Meillä on ns. tieteen kehitystaso (Stand der Wissenschaft), joka määrittelee alan teknisesti uusimman ja parhaan ratkaisumallin. Tekniikan kehitystaso (Stand der Technik) määrittelee ne tekniset ratkaisut, jotka mahdollisesti tulevat lyömään itsensä läpi käytännössä. Kolmas eli yleisesti hyväksytyt tekniset säännöt (Allgemein anerkannte Regeln der Technik) taas määrittelevät sen, mitkä määräykset ovat käytännön työssä lyöneet itsensä läpi.

Lopputuloks on sekamelska, mistä ei juuri kukaan oikein saa selvää. Varsinkin pienten yritysten on täysin mahdotonta seurata jatkuvasti muuttuvaa säännöstelyä.

– Sekä suunnittelijoiden että rakennusurakoitsijoiden velvollisuus on toimittaa ”yleisten teknisten sääntöjen

mukainen työsuoritus”, mikä käytännössä tarkoittaa sitä, että urakoitsijan sekä suunnittelijan velvoite ei ole pelkästään toimittaa käytännössä toimiva ja virheetön työ vaan työn laadun on myös vastattava näitä ”yleisesti hyväksytyjä teknisiä sääntöjä.

– Ongelmana on kuitenkin se, että näitä sääntöjä ei ole kukaan kirjannut mihinkään, Rahn nauraen. Määräykset ovat siis enempikin suosituksia kuin säännöksiä.

Din ei auta

Saksalaisen DIN-normin luulisi kattavan käytännössä tällaiset säännöstelyt. Axel Rahnin mielestä näin ei kuitenkaan välttämättä ole asian laita. Rahn tietää, että normivaliokunnissa on monenlaisia ristiriitaa eri intressiryhmien kesken, koska lautakuntien jäsenistä vain pieni osa on käytännön kokemusta omaavia henkilöitä. Yleensä valiokunnat koostuvat korkeakoulujen edustajista sekä teollisuuden lobbareista.

Esimerkkinä tästä Rahn mainitsee katontekijät, jotka jossakin vaiheessa osallistuivat DIN – normien suunnittelutoimintaan, mutta olivat valiokunnan työhön niin tyytymättömiä, että päättivät muotilla omat ohjeet.

– Nyt meillä on kaksi erilaista oheistusta katonrakentamisesta. On virallinen katon tiivistystä ja eristystä määrittävä DIN-normi, jonka kanssa kilpailee katontekijöiden julkaisema yksinkertaisempi ”laakakattoasetus”, joka minun mielestäni on paljon parempi kuin DIN.

Koska kyse on kuitenkin aina suosituksesta, johtaa tämä säännöstelyjen viidakkoon, josta käytännössä kukaan ei saa kunnolla selvää.

– Olen vakaasti sitä mieltä, että meillä tulisi olla niin vähän sääntöjä kuin mahdollista, mutta samanaikaisesti meidän pitäisi kantaa huolta siitä, että niistä pidetään kiinni.

Axel Rahn toimii myös teknisenä asiantuntijana oikeudessa, kun sukset työn lopputuloksesta ovat menneet ristiin joko rakennuttajan ja asuntojen ostajien tai rakennuttajan ja toimeksiantajien kesken. Tässä tehtävässään hän nojautuu aina käytännön käsityöläisten suosituksiin.

– Käsityöläiset vastaavat tekemisestään ja työn jäljestä. He tietävät, miten kunnan työ pitää tehdä.

Axel Rahn siis luottaa saksalaisten rakennusmiesten ja urakoitsijoiden työn laatuun.

– Koulutus on ollut aina ja on edelleenkin korkeatasoista. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että jälki rakennuksilla olisi aina parasta mahdollista.

Hintataso ongelma

Hänen mukaansa ongelma on alan hintatasossa. Vaikka kysyntää kasvaa jatkuvasti ja toimeksiantajilla on töitä riittävästi, suunnittelutyön tai rakentamisen hinta ei ole noussut vuosikausiin.

– Kilpailu alan yritysten kesken on kova. Saksaa ympäröi liuta matalalalkan maita eikä rakennusalan toimijoiden koulutukseen ole olemassa minkäänlaisia määräyksiä. Siksi siellä pyörii ties minkälaisia ”alan ammattilaisia”.

Käytännössä tämä johtaa siihen, että tarjouskilpailuissa saattaa olla yrityksiä mukana, joissa halvin tarjoaja saattaa olla jopa 80 prosenttia halvempi kuin kallein.

– Samanaikaisesti kuitenkin rakennuttajalla on laillinen oikeus vaatia halvimmalta tarjoajalta yhtä hyvää laatua kuin mitä hintatasoltaan korkeampi yritys olisi valmis tarjoamaan. Mielestäni myös rakennuttajan kuuluisi kantaa enempi vastuuta siitä, ketä hän rakennukselleen palkkaa.

Kova hintakilpailu näkyy Axel Rahnin mielestä käytännön töissä rakennustyömailla varsinkin siinä, että eri ammattikuntien edustajat ”eivät osaa enää katsoa oman lautasen reunansa ylitse”.

– Ikkunoiden toimitsija laittaa ikkunat paikalleen mieltämättä lainkaan, miten sen jälkeen saadaan ikkunapielien raappaus tehtyä. Ennen vanhaan profiili olisi tehty siinä sivussa, nyt se jätetään tekemättä, koska asiaa ei yleensä sovita erikseen paperilla. ■

Saneerausalan messut Heringsdorfissa marraskuussa

Vuonna 1990 perustettu kosteus- ja vanhan saneerauksen kattojärjestö BuFAS järjestää vuosittain kolmipäiväiset messut, jotka pidetään tänä vuonna Heringsdorfissa Usedomin saarella itämerellä 2.-4. marraskuuta. Näytteillä on rakennusalan tuotteita, laitteita sekä uutta teknologiaa. Sen lisäksi tarjolla on 25 esitelmää, joissa keskustellaan alan kehityksestä sekä uusien määräyksien ja säännösten järkipäisestä käyttöönotosta. Linkki messuohjelmaan:

<http://bufas-ev.de/cms/veranstaltungen/hanseatische-sanierungstage/programm-2017.html#.WXMq8YjyjI>

BuFAS
Newsletter
Ausgabe 2/2017

Dieselfahrverbot - Brief an den Verkehrsminister Dobrindt
Das viel diskutierte „Dieselfahrverbot“ bot Anlass, unserem Bundesverkehrsminister Alexander Dobrindt MdB zu schreiben. Eine Antwort erhielten wir von Staatssekretär Norbert Barthlé... [Weiterlesen >](#)

Eine Chance für die Jugendlichen
Das BuFAS-Team hat die Fördergemeinschaft „Perspektiva“ in Fulda einen Spendenscheck überreicht. Perspektiva begleitet Jugendliche und minderjährige Flüchtlinge in die Arbeitswelt... [Weiterlesen >](#)

„Intelligente“ Dampfbremsen und Co - wirklich intelligent oder grenzwertig
Messen, Werbung und Produktmuster - die Baustoffindustrie lässt sich einiges einfallen, um ihre Produkte an den Mann zu bringen... [Weiterlesen >](#)

Mit Schwung zu den 28. Hanseatischen Sanierungstagen
Die glamouröse Welt der 50er-Jahre lässt im November die Insel Usedom in neuem Glanz erscheinen... [Weiterlesen >](#)

Bundesverband Feuchte & AltbauSanierung e.V. • Am Dorfanger 19
38245 Groß Beltz • Telefon 038466 339816 • Fax 038466 339817
Mobil 0173 2031827 • E-Mail post@bufas-ev.de

Like us on facebook!
www.facebook.com/bufasbu

Hagmans Nordic
SURFACE SOLUTIONS

HAGMANS® Colorex LANDORA

puh: 019-230 320
hagmansnordic.com
suomi@hagmansnordic.com

Kaivurinkatu 5 08200 LOHJA

RAL-värikartat saa SFS:n verkkokaupasta

Hae 'ral' osoitteessa sales.sfs.fi ja löydät helposti varastomallit. Voit myös tilata ne tuttuun tapaan sähköpostilla sales@sfs.fi tai soittamalla 09 1499 3353 (myynti).

SFS

Suomen Standardisoimisliitto **SFS** ry
www.sfs.fi, sales@sfs.fi

Mistä siellä nyt keskustellaan

Viimeisessä liiton jäsenkirjeessä kerrotaan esimerkiksi Saksassa voimaan tulleista diesel-ajokielloista ja niiden myötä syntyneistä ongelmista työmailla. Asiassa on käännytty liikenneministeri Dobrindtin puoleen. Myös nuorten ja pakolaisten sijoittuminen rakennusalan töihin kiinnostaa Saksassa. Maahanmuuttajienhan osuus rakennusalan työvoimasta on varsin suuri.

Saksan liiton jäsenyyden edut

Liiton merkittävimmät palvelut liittyvät teknisiin kysymyksiin, joihin voidaan saada apua suoraan tai niitä voidaan viedä asiantuntijaryhmään, jossa ovat mukana valmistajat, jalostajat, suunnittelijat ja valvojat. Suomessa tämä lienee tarkoittaisi yhteistä elintä, joka antaisi laatuusosituksia ja esimerkiksi RYL-tulkintoja. Liitto myös markkinoi omia jäseniään ainakin nettisivujensa kautta.

Jäsenet saavat alennettuun hintaan verkossa alan normeihin liittyviä palveluja, sekä tietoja, tarjouksia ja koulutusta. Liitolla on tiiviit yhteydet Itävallan Chemistry and Technology (OFI) -tutkimuslaitokseen.

Yhtiön jäsenyyteen sisältyy mahdollisuus osallistua Hansakaupunkien koulutuspäiviin enintään kolmelta osallistujalta alennettuun hintaan.

Jäsenmaksu henkilöjäseneltä on 140 euroa vuodessa ja yrityksiltä 320 euroa vuodessa. Kertaluontoinen liittymismaksu on 200 euroa. Tämän vuoden alusta alle 28-vuotiaat eivät maksa liittymismaksua ja kaksi ensimmäistä vuotta ovat heille maksuttomia.

Huomisen pintakäsittelyn aineet ovat varmasti erilaisia kuin nykyiset valmisteet. Sellaista hyppäystä tuskin enää tapahtuu kuin 1950-luvun lopussa vesiohenteisten maalien myötä, mutta kehitystä kuitenkin. Nykyinen trendi on ympäristöystävällisyys.

”Maalin tekeminen on kuin leipomista”

Tikkurila Oyj:ssä uusien tuotteiden kehittäminen on elinehto. Yrityksen RDI-tiimeissä (Research, Development and Innovation) työskentelevin yli 190 henkeä. Heihin kuuluvat tutkijat **Petra Almflo** ja **Ville Talasniemi**, Talasniemi Suomessa ja Almflo Ruotsissa.

– Maalin tekeminen on kuin leipomista. Siinä testataan ainesosia ja mausteita täydellisen yhtälön löytämiseksi. Raaka-aineiden valinnan lisäksi niiden järjestys ja nopeus, jolla niitä lisätään seokseen ja esimerkiksi lämpötila vaikuttavat lopputulokseen, sanoo Petra Almflo.

Polymeerikemisti Talasniemi toimii puumaalien tutkimusryhmässä. Hän kiinnostui kemiasta jo lukiossa, ja näki kemian tulevaisuudenalana, josta löytyy työllistymismahdollisuuksia. Opintojen lopputyön Talasniemi teki Tikkurilalle, joten yritys oli tuttu Talasniemen astuessa työelämään.

– Parasta työssäni on onnistumisen tunne. Aikaa vieneen testauksen tuloksena saat kehitettyä maaliformulaation, joka jopa ylittää asiakkaan tuotteelle asettamat toiveet.

Almflo on ammatiltaan mekaaninen insinööri, joka Talasniemen tavoin aloitti työt Tikkurilalla heti valmistumisen jälkeen. Molempien työpäivissä korostuu paitsi uteliaisuuden,

myös turvallisuus. Laboratoriossa työskentelyä ja testejä koskevat turvallisuussäädökset, joista ei tingitä.

Teoriaa ja reaktioita

Almflo työpäivät ovat sekoitus teoriaa ja käytäntöä. Hän suunnittelee projekteja ja tapaa raaka-ainetoimittajia, joiden tarjoamia uusia aineita hän testaa laboratoriossa. Talasniemi työskentelee puolestaan yhteistyössä laboranttien kanssa. Olennainen osa yhteistyötä on jatkuva yhteys liittyvä tuotekehitysprojekteihin.

Toisinaan Talasniemen tunnit kuluvat Almflo tavoin laboratoriossa, jonka hyllyillä on lukuisia purkkeja maalien testieriin. Talasniemen ulkotuotteiden kehitykseen keskittyneen tiimin laboratorioista löytyy laitteita, joilla voidaan testata ja arvioida maalien fysikaalisia ominaisuuksia sekä suorittaa nopeutettuja säärasitustestejä.

– Vantaalta meiltä löytyy myös analyttinen laboratorio, jossa voimme tutkia aineen syvempää kemiallista koostumusta. Omassa mikrobiologisessa laboratoriossa pystymme tutkimaan esimerkiksi homeiden, sinistäjäsiementen sekä levien kasvua maalipinnoilla.

Kaava eli formula

Valmistusprosessin alussa pintakäsittelytuotteelle luodaan kaava, eli formula, joka syntyy

testaten erilaisia aineiden yhdistelmiä. Kaavan kehitys lähtee käyttötarkoituksesta sekä raaka-aineiden hyödyntämisestä. Talasniemen mielestä kaava on kuin palapeli, jonka paloina toimivat raaka-aineet.

Kun maalikaava on valmis, sen pohjalta tehdään testieriä. Testierät ovat useimmiten muutamia desejä, suurimmillaan litroja. Lopulta valmis testierä joutuu Almflo silmien ja testi-laitteiden alle.

– Analyysi kertoo, miksi testierä käyttäytyy tietyllä tavalla. Samalla saan vihjeitä siitä, miten maalia voi kehittää ominaisuuksiltaan vielä paremmaksi.

Testien jälkeen siirrytään työstötiloihin, joissa testataan tuotteiden työstöominaisuuksia. Työstötiloissa ammattimaalarit testaavat maalia käytännössä.

Talasniemen tiimin kivijalkana toimii ulkokenttä pihalla. Siellä testataan ulkomaalien kestävyttä luonnollisissa säänsäätöolosuhteissa. Ulkokenttätiestien avulla voidaan arvioida esimerkiksi sitä, miten maali tuote käyttäytyy luonnollisessa UV-säteily- sekä kosteusrasituksessa.

Vaativat testit liittyvät myös Tikkurilan markkina-alueeseen, jolla on hyvin erilaisia ilmasto-olosuhteita. Koekenttiä löytyy muun muassa myös Puolan ja Serbian yksiköistä. ■

Itsepuhdistuva ulkomaali

Lähes kaikki Tikkurilan Skandinaviassa myymät ulkomaalit ovat nykyään vesiohenteisia. Suomessakin esim. talomaalien osalta 95% maaleista on vesiohenteisia. Muut markkina-alueet seuraavat suuntaa.

– Ihmiset ovat yhä tietoisempia terveysvaikutuksista. Vesiohenteisistä maaleista ilmaan haihtuu lähinnä vettä, kun taas liuoteohenteisista haihtuu liuotteita. Tuotteesta maalattuun pintaan jäävät ainesosat ovat periaatteessa samoja, toteaa **Pernilla Stähle**, Tikkurila-konsernin ulkomaalien asiantuntijatiimin johtaja ja Ruotsin tutkimus- ja tuotekehitystiimin vetäjä.

Terveysvaikutusten ja käyttäjäystävällisyyden lisäksi ulkomaalien kehityksessä kiinnitetään paljon huomiota ympäristökysymyksiin.

– Raaka-aineiden valintaa ja tuotteissa käytettäviä kemikaaleja säädellään yhä tarkemmin. Myös ilmastonmuutos vaikuttaa pitkällä tähtäimellä tuotekehityksemme, Stähle selittää.

Pitkäaikainen suoja

Ulkomaaleilla on suuri merkitys rakennusten

linkkaareen ja pintojen huoltoväliin. Pitkäaikainen kestävyys varmistetaan altistamalla maalattu pinta erilaisia todellisia ilmasto-oloja jäljitteleville testiolosuhteille, joissa seurataan sateen, kuumuuden ja auringonpaisteen vaihtelua.

Tulevaisuudessa valikoimissa saattaa olla itsepuhdistuvia ja energiatehokkaita ulkomaaleja. Jo nyt tarjolla on laaja valikoima ulkomaaleja, joiden tehtävänä ei ole vain suojata pintoja ja tehdä niistä kauniita.

– Jotkut tuotteet integroituvat käsiteltyyn pintaan, mikä tarkoittaa, että ne eivät näy, vaan imeytyvät pintoihin ja rakenteisiin tehden niistä kestävämpiä sekä parantaen niiden muita ominaisuuksia. Niitä käytetään esimerkiksi siltojen rakentamiseen käytettäviin betonielementteihin, sanoo konsernin tuoteportfoliottiimissä työskentelevä **Joonas Auvinen**.

Ilmasto-olot asettavat vaatimuksia

Tikkurila Oyj toimii erilaisissa ilmasto-oloissa, jotka asettavat erilaisia haasteita ja edellytyksiä ulkomaalien kestävyydelle.

– Esimerkiksi Pohjoismaissa ulkomaali-

en on kestävä lämpötilan vaihtelua nollan asteen molemmin puolin yli sata sykliä, kun taas Etelä-Euroopassa tätä vaihtelua on vähemmän, kertoo Auvinen.

Auvisen mukaan asiakkaat arvostavat markkina-alueesta riippumatta osin samoja asioita, kuten turvallisuutta ja helppokäyttöisyyttä. Markkina-alueiden välillä on kuitenkin eroja siitä, mitä pidetään sopivana huoltovälinä ja rakennustapana.

– Etelä-Euroopassa käytetään kirkkaampia värejä kuin Pohjoismaissa. Rakennustapa eroaa myös muun muassa käytettyjen pinnoitteiden osalta. Esimerkiksi Suomessa maalipinta uusitaan, kun väri on haalistunut. Sitä vastoin vaikkapa Venäjällä haalistumista pidetään luonnollisena ja pintaa aletaan uusia vasta, kun se halkeilee.

Vaikka markkina-alueiden välillä on eroja, maalauskulttuurissa on tapahtunut selkeä muutos. Kaikki asianosaiset arvostavat vaihtoehtoja, turvallisia sekä ihmisille että ympäristölle.

Eskaron povaus:

Pintakäsittely siirtyy yhä enemmän työmailta tehtaille

Vaikka maalibisnes Suomessa tuntuu olevan kahden suuren yrityksen kauppaa, on rinnalla myös pieniä toimijoita. Kauppa- ja rakennusmaaleissa noin kymmenen prosentin markkinaosuudesta pitävät kiinni pienemmät maalitehtaat.

Meillä organisaatio on kevyt ja komentoketju lyhyt. Kun toimintaympäristössä tai teknologiassa tapahtuu muutoksia, pystymme reagoimaan nopeasti, Eskaro Oy:n toimitusjohtaja **Jussi Hietikko** tiivistää pienen maalitehtaan kilpailuvaltteja.

Maalien tuotekehitystä ohjaavat monet eri seikat. Lainsäädäntö ohjaa pitkälti sitä, millaisia raaka-aineita voidaan käyttää. Haihtuvien orgaanisten yhdisteiden sekä säilöntä- ja kalvonsuoja-aineiden määrää kontrolloidaan yhä enemmän. Lainsäädäntö on koko ajan taustalla kaikessa tuotekehityksessä, ja asettaa sille tietyt rajat joiden sisällä toimitaan. Näiden raamien sisällä tehdään työtä, jossa kuunnellaan kuluttajien muuttuvia tarpeita.

Kuluttajien puolelta kehitystä ohjaavat alan trendit: ympäristö, terveys ja puhtaus.

– Ihmisten ympäristö- ja terveystietoisuus kasvavat koko ajan, joten ne ovat kehitystä ohjaavia suuntia, kertoo Eskaro Oy:n markkinointipäällikkö **Hanna Vainioniemi**. Sisämaalien tulee olla aiempaa allergiaystävällisempiä ja helposti puhdistettavia. Liuotteettomat ja säilöntäaineettomat tuotteet kasvattavat kysyntäänsä. Puhdas sisäilma on tärkeää.

Laajemmin katsottuna tuotekehitystä koko alalla ohjaavat kestävän kehityksen periaatteet. Lainsäädäntö pitää huolen siitä, että tuotteet ovat ympäristöä mah-

dollisimman vähän kuormittavia. Yritykselle voi vaikuttaa asiaan toisesta näkökulmasta. Eskarossa tämä asia nähdään niin, että tuotteiden täytyy kestää kulutusta ja pohjan haastavia sääoloja.

–Kestävää kehitystä palvelee nimenomaan se, että huoltomaalausten väli pitenee, Hietikko painottaa.

Laatu edellä

Pienikin voi pärjätä, kun bisneksessä ollaan mukana aidolla kiinnostuksella ja tosissaan. Yhteistyökumppaneiden merkitystä ei voi väheksyä. Vihdin tehtaalalla on takana pitkä historia ja sen aikana syntyneet hyvät suhteet mm. raaka-aineiden toimittajiin ja valmistajiin.

Hietikko kertoo, että menestyksen takana on vahva osaaminen ja pitkät perinteet. Esimerkiksi markkinoiden ensimmäinen vesiohenteinen peltikattomaali, RK Peltikattomaali, on ollut markkinoilla jo yli 30 vuotta. Tälle kaudelle lanseerattiin saman tuoteperheen tiilikattomaali.

Valikoimaa on pienelläkin yrityksellä oltava. Eskarosta kerrotaan, että maaleja löytyy käytännössä lähes kaikkiin käyttökohteisiin. Jälleenmyyjäverkosto on rakentunut vuosien varrella laajaksi, ja tuotteita löytyy alan liikkeistä ”aina Ah-

venanmaalta Nuorgamiin”. Yhteistyötä tehdään käytännössä kaikkien tunnettujen ketjujen kanssa. Ei välttämättä kaikissa myymälöissä tai täydellä valikoimalla, mutta selvästi näkyvillä kuitenkin.

Monesta pienestä kilpailijasta Eskaron erottaa se, että sillä on käytössä oma sävytysjärjestelmä ja sävytyskoneet. Tämä on merkittävä kilpailuetu, ja järjestelmää kehitetään jatkuvasti.

Myös Eskaro-konsernin tuki on tärkeä.

– On selvää, että konserni tuo kilpailuetua mm. raaka-aineostoissa, tuotekehityksessä ja markkinoinninkin saralla, Hietikko sanoo. Iso toimija taustalla mahdollistaa paljon sellaista, johon ei ehkä yksin pystyisi.

Eskarossa nähdään, että isojen rinnalla pärjää, kun on tuotteet joiden laadun takana voi seistä täysin. Eskaron referenssit esimerkiksi peltikattomaalin suhteen ovatkin vakuuttavia: mm. Bengtskärin majakka, Helsingin Tuomiokirkko ja päärautatieasema sekä useita kohteita Suomenlinnassa.

Mahdollisuus räätälöidä

Pieni yritys pystyy tarjoamaan asiakkailleen usein myös räätälöityjä ratkaisuja.

– Tällaisia voivat olla esimerkiksi erityiset pakkauskoot, erikoiserät tai -sävyt. Periaatteessa kokonainen tuote on mahdollista räätälöidä alusta loppuun asiakkaalle, mikäli se kaikkiin puolin katsotaan järkeväksi.

Uuden valikoimiin ja tuoteluetteloon tulevan tuotteen kehittäminen on kuitenkin jo suurempi prosessi, ja Hietikko sanookin, että tuotekehitykseen pienen yrityksen ketteryyden ei juuri vaikutakaan. Tietyt prosessit ja testit on käytävä läpi, ennen kuin tuotteen laadusta voidaan olla varmoja.

Tuotekehitystä tehdään enemmän kuin mielellään.

– Maali on kuitenkin aika makea tuote, kemistinkin koulutuksen omaava Hietikko virmistää. Maalin reseptissä on helposti parisen kymmentä eri raaka-ainetta. Lisäksi jatkuva kehittäminen on oikeastaan edellytys koko toiminnalle. Kehityksen kärjessä pitää pysyä, tai mieluiten vähän edellä, vaikka olisi pieni.

Yksi Eskaron ylpeyden aihe on ulko-

pintojen suojaamiseen kehitetty Home Proof -teknologia. Maalin hyvä ho-
meenestokyky pidentää huoltomaalaus-
väliä ja vähentää puhdistuksen tarvetta.

Tavoitteena kolmen kärki

Eskarossa suunnitellaan tulevaisuutta
positiivisin mielin, vaikka Hietikko
myöntää kilpailun olevan kovaa.

– Esimerkiksi materiaalit tulevat
muuttumaan ja kehittymään jatkuvasti,
ja pintakäsittelyn pitää seurata mukana.

Hietikko nostaa esimerkiksi erilaiset
komposiittimateriaalit. Lisäksi kulutta-
jien vaatimukset puhtauden ja ympäris-
töystävällisyyden suhteen tulevat luot-
saamaan kehityksen suuntaa jatkossakin,
ja jopa aiempaa enemmän. Vaikka vielä
aika moni ostaakin "vain väriä", teknisiä
ominaisuuksia osataan jo vaatia.

Yksi asia, mitä alalla tulee mahdol-
lisesti tapahtumaan, on pintakäsittelyn
siirtyminen yhä enemmän työmailta
tehtaille, Hietikko arvioi. Yrityksellä on
halu olla tällä osa-alueella mukana yhä
vahvemmin, ja palvella esimerkiksi talo-
tehtaita.

– Kun nyt halutaan valmiiksi pohja-
maalattua tavaraa, tulevaisuudessa mah-
dollisesti jo pintamaalauskin tehdään
valmiiksi.

Nähtäväksi jää, minkä verran tämä
tulee muuttamaan alan sesonkiluonteis-
uutta.

Tällä hetkellä vihtiläistehtaalta odo-
tellaan uutta vesiohenteista tartunta-
pohjamaalia. Se on kehitelty toimimaan
erityisen hankalilla pinnoilla, kuten
keramiikassa, laatoissa ja lasissa. Lisäksi
puuhataan kalustemaalipuolelle sideai-
neen vaihdosta ja uuden kalustemaal-
lanseerausta. Moderneilla akrylaattiside-
aineilla saavutetaan maalikalvoja, jotka
kestävät yhä paremmin kulutusta ja jotka
omaavat yhä paremman tartunnan.

Yrityksen selvä tavoite on nousta
markkinoilla kolmen kärkeen, ja siten
olla pienten toimijoiden suurin. ■

Eskaro Oy

- valmistaa, myy ja markkinoi
maaleja, lakkoja sekä
valmistasoitteita
- osa kansainvälistä
Eskaro Group AB:ta
- valmistaa maaleja Vihdin
tehtaalla, joka on toiminut jo
vuodesta 1975
- tunnettuja tuotteita mm.
Rustholli Petrolööljymaali sekä
RK Peltikattomaali
- työllistää Suomessa 13 henkilöä

Eskaro Oy viettää Suomessa 10-
vuotisjuhlavuottaan, mutta maalia
Vihdin tehtaalla on valmistettu jo
vuodesta 1975.

Valtaosa Eskaron
Suomessa myytävistä
maaleista valmistetaan
Vihdin tehtaalla.
Toimitusjohtaja Jussi
Hietikko kertoo, että
tehtaalla on takana jo
yli 40 toimintavuotta.
Vasemmalla
markkinointipäällikkö
Hanna Vainioniemi.

Oma
sävytysjärjestelmä
on merkittävä
kilpailuetu. Eskarocolor
mahdollistaa yli 15000
eri sävyä.

Virolainen **Raimo Toomsalu** työskentelee helsinkiläisessä saneerausfirmassa. Hän asuu tätä nykyä Suomessa, mutta Virossa tulee käytyä viisi tai kuusi kertaa vuodessa. Pääkaupunkiseudulla on töissä tuhansia Toomsalun kaltaisia virolaisia rakennus- ja remonttityöntekijöitä.

Passi on! Lompakko on! Kännykkä on! Raimo Toomsalu tunnustelee nopeasti taskut läpi ja varmistaa, että kaikki välttämätön on matkassa mukana. Sitten ei muuta kuin laukut takalaatikkoon, viisivuotias Jessica lapsi-istuimeen ja auton nokka kohti Helsingin Länsisatamaa.

Toomsalun otteista näkee, että hän on tottunut reissaaja. Nykyään Suomenlahden toisella puolella tulee käytyä viisi-kuusi kertaa vuodessa, mutta ennen Helsinkiin asettumista viisi vuotta sitten Toomsalu matkusti parin vuoden ajan kaksi kertaa kuussa Viroon perheen ja tyttöystävän luokse. Olipa seläläinenkin kesä, kun hän taittoi laivamatkan joka viikonloppu.

Tiheän reissaamisen aikaan laivamatkailusta ehti todellakin saada tarpeekseen. Virossa Toomsalu asui Pärnussa ja se tarkoitti sitä, että maanantaiaamuisin piti herätä neljältä aamulla.

Työ SUO koti

MESSA, myös VIROSSA

Laivalle ajo kesti kaksi tuntia ja suoraan laivalta oli mentävä jo valmiiksi väsyneenä töihin.

Toomsalu sanoo, että jotkut pitävät reissaamisesta enemmän, jotkut vähemmän.

– Esimerkiksi siskonmies, jolla on oma firma täällä, tulee maanantaisin ja menee keskiviikkoisin takaisin Viroon. Hän on nyt viisi vuotta kulkenut joka viikko samalla tavalla. En usko, että sisareni on tyytyväinen, mutta he ovat kuitenkin pärjänneet näin. Minusta on helpompaa, että kaikki ovat yhdessä ja samassa paikassa jo perhesovun takia.

Valoisana huikaisevan kauniina kesaamuna laivalle lähteminen tuntuu kuitenkin ihan mukavalta.

Työ korjausrakentajana

Raimo Toomsalu ohjaa autoa tuttua reittiä läpi heräävän Helsingin. Hän kertoo, että kaupungissa liikkuminen on nykyään helppoa ja Helsinki on alkanut tuntua omalta. Myös perhe asuu täällä mielellään. Virolainen avovaimo on

löytänyt Helsingistä opiskelujen jälkeen työpaikan ja Jessica viihtyy päiväkodissa.

Alkuaikoina Helsingissä Toomsalu asui pienessä kaksiossa kolmen muun miehen kanssa. Nyt perheen vuokratoti löytyy kauniilta asuinalueelta uudesta kerrostalosta meren läheltä.

”Virossa käyminen ei oikeastaan tunnu lomalta – vaikka rahaa yhteen matkaan saa menemäänkin lomamatkan verran.”

Kolmekymppisen Toomsalun mielestä elämä on melko samanlaista Suomessa ja Virossa. Vapaa-aika kuluu paljolti lapsen kanssa puuhattessa ja kavereita tavatessa. Kaikki kaverit ovat virolaisia.

– Meitä on aika paljon täällä! Esimerkiksi pikkuveljeni ja lähes puolet koulu-

kavereistani on Suomessa töissä.

Toomsalu tuli Suomeen töihin alun perin lankonsa yritykseen. Tätä kautta hän työllistyi myös nykyiseen työpaikkaansa; firma oli langon yrityksen asiakas.

Nykyisessä työpaikassaan Toomsalu on työskennellyt muutaman vuoden ajan. Suomalainen pienyritys tekee julkisivu- ja parvekeremontteja pääasiassa Helsingissä. Töitä on riittänyt mukavasti eikä liiton päivärahoihin ole tarvinnut turvautua.

Toomsalu on viihtynyt työpaikassaan ja tärkeää on myös se, että hän saa työskennellä suoraan pääurakoitsijan alaisuudessa. Työtovereista kaksi on virolaisia ja kolme suomalaisia. Virolaisista yksi on työnjohtaja.

Virolaisia tuhansia

Rakennusliiton Uudenmaan aluetoimistijän **Urmet Arun** mukaan Suomen rakennus- ja saneeraustyömailla työskentelee kaikenikäisiä virolaisia miehiä ja naisia. Osa on perheellisiä ja osa perheettömiä. Mitään yleistä luonnehdintaa on siis vaikea antaa. Virolaisten työntekijöiden määrääkin on vaikea arvioida.

Hallitusneuvos **Olli Sorainen** työ- ja elinkeinoministeriöstä sanoo, että tilastoja virolaisista työntekijöistä ei ole, koska valtaosa liikkuu työvoiman tai palveluiden vapaan liikkuvuuden puitteissa.

– Joka tapauksessa puhutaan tuhansista työntekijöistä rakennus- ja saneerausalalla, on mahdollista että mennään jopa yli 10 000 työntekijän.

Rakennusalan Virosta tulleiden työntekijöiden määrässä ei Soraisen mukaan ollut notkahdusta vuonna 2008 alkaneen lamankaan aikana.

– Virosta käydään kuitenkin lähinnä vain pääkaupunkiseudulla töissä. Työsäkäynti muualla Suomessa olisi Virosta käsin jo hankalampaa.

Urmet Aru sanoo, että jotkut Virosta Suomessa töissä käyvät reissaavat monia vuosia, mutta keskimäärin jatkuvaa lahdan yli kulkemista jaksetaan nelisen vuotta. Sen jälkeen useimmat muuttavat tänne, jos vain perhe suostuu. Yleistä on

Suomessa vähän työttömyyttä

Onko suomalaisia rakennus- ja saneerausalan työntekijöitä työttöminä siksi, että alalle saadaan työvoimaa Virosta? Työ- ja elinkeinoministeriön hallintoneuvos **Olli Soraisen** mukaan kysymykseen on vaikea vastata.

– Ei voi sanoa, että rakennusala olisi jotenkin umpiperä suomalaisten työntekijöiden kannalta. Alalle koulutuksesta valmistuvilla nuorillakin on suhteellisen hyvät työllistymismahdollisuudet. Toisaalta alalla on myös paljon työttömyyttä. On yleistä, että patkätösuhteet ja keikkatyöt vuorottelevat työttömyyden kanssa.

– Sillä, että Virosta on ollut työvoimaa saatavissa ja varmasti edullisempaan hintaan, on voinut olla alaa tukeva vaikutus. Toki jos työttömältä rakennusmieheltä kysyy, niin voi saada toisenlaisenkin näkökulman. Kyllä niitäkin mielipiteitä kuulee, että ne ovat vieneet meidän työpaikat. Ei tämä missään nimessä ole yksinkertainen asia.

Soraisen mukaan erityisesti pienten saneerausfirmojen välillä saatetaan käydä nykyään kovaa kilpailua, kun suomalaisten ja virolaisten yritysten lisäksi täällä toimii myös muista EU-maista kuten Slovakiasta ja Bulgariasta kotoisin olevia yrittäjiä. Silloin mahdollisimman edullinen työvoima on kilpailuvaltti.

myös se, että perhe muuttaa välillä Suomeen ja sitten takaisin Viroon.

Arun mukaan virolaisten rakennusalan työntekijöiden tausta on usein erilainen kuin suomalaisten.

– Virossa on aika vähän koulutettuja rakentajia, suurin osa on hakeutunut töihin tutun kautta. Tämä pätee myös Suomeen tullessiin. Toki he ovat ammattimiehiä siinä kuin suomalaisetkin, mutta oppi on vain tullut työn, ei koulutuksen kautta.

Myös Raimo Toomsalun mielestä ammatin oppii parhaiten tekemällä. Rakennustöitä hän on tehnyt 17-vuotiaasta lähtien Pärnussa ja Tallinnassa ennen Suomeen tuloa. Osaaminen on täydentynyt esimerkiksi Suomessa suoritetulla asbestikoulutuksella.

Alkuajat hankalia

Toomsalo kertoo, että alkuajat Suomeen muuton jälkeen olivat hankalia niin kuin monella muullakin. Töitä ei alun jälkeen riittänyt, mutta muutaman kuukauden työttömyyden jälkeen niitä onneksi taas löytyi tuttujen kautta.

Myös verojen kanssa oli ongelmia.

– En tiennyt, että täällä pitäisi hakea itse verokortti ja ilmoittaa, että maksaa verot tänne, sillä Virossa firma hoitaa tällaiset asiat työntekijän puolesta. Olinhan alkuvuosina virolaisen firman palveluksessa. Sitten maksettavaa mätkähti yllättäen neljän vuoden päästä viisi tonnia! Onneksi asia järjestyi pääosin niin, että Virosta maksettiin sinne maksettuja veroja tänne.

Urmet Arun mukaan yleisimmät ongelmat Suomessa liittyvät työehtosopimusten noudattamiseen. Työnantaja ei esimerkiksi anna palkkalaskelmia tai ei tiedä palkan lisäksi maksettavista eduista. Ongelmien syynä on Arun mukaan usein hiljattain aloittaneen pienyrityksen tietämättömyys. Asia koskee yhtä hyvin suomalaisia kuin virolaisiakin yrityksiä.

– Ongelmia voi tuntua olevan paljon senkin takia, että nykyään virolaiset osaavat ottaa asioista selvää ja vaatia oikeudenmukaisia palkkoja sekä Suomen lakien noudattamista. Monet virolaiset

ovat olleet jo melko pitkään Suomessa ja puskaradion kautta asioista tiedetään paljon paremmin kuin esimerkiksi vielä viisi vuotta sitten.

Toomsalun mielestä on olennaista, että ensimmäistä kertaa Suomeen töihin tulevalle on tuttuja, jotka voivat auttaa ja neuvoa.

– Yksin tulija altistuu välimiehille, joita on myös Suomessa. Välimiehen kautta voi päätyä töihin johonkin huonoon firmaan, jossa palkat ovat alhaiset. Vaikka firma syyllistyisi laittomuuksiin, niin asialle ei voi mitään, jos työntekijä ei tiedä oikeuksistaan.

Suomi vai Viro?

Raimo Toomsalun ohjaama auto on lähestymässä Länsisatamaa. Toomsalu pohtii Suomeen jäämistä ja Viroon palaamista.

”Esimerkiksi veljelläni on välillä kulunut lähemmäs 500 euroa kuukaudessa reissaamiseen.”

– Monet Virossa asuvista pärjäävät sikäläisellä minimipalkalla ihan kohtalaisesti, heillä on hyvät talot ja autot. Itse olen sellainen, että tykkään käyttää rahaa vapaammin, ostaa tavaroita ja syödä hyvin. Rahat kuluttamiseen on myös tienattava. Sitten onkin tavallaan jumissa täällä. Niin on käynyt monelle muullekin, Toomsalu pyörittelee ja jatkaa hymyillen:

– Olisi voinut olla parempi jättää kokonaan tulematta, elämä olisi paljon yksinkertaisempaa, jos kaikki olisi yhdessä paikassa!

Alkuajojen jälkeen ainoa ongelma viranomaisten kanssa on ollut se, onko autoveroa maksettava Suomeen. Viranomaistenkin mielestä on epäselvää, asuuko Toomsalu täällä pysyvästi vai ei.

Elämä Suomessa on kuitenkin melko kallista, vuokrat ovat esimerkiksi korkeita.

– Myös vaikkapa laivaliput ovat kallistuneet. Nyt kaksi henkilöä ja auto voi maksaa 150 euroa per suunta ja juhlapyhien alla on vielä kalliimpaa. Esimerkiksi veljelläni on välillä kulunut lähemmäs 500 euroa kuukaudessa reissaamiseen. Matkustamisen kalleus onkin yksi syy siihen, että olen niin paljon täällä.

Toomsalu tuntee monta, jotka ovat palanneet.

– Aika paljon reissumiehiä menee takaisin Viroon. Facebookissakin on ryhmä, jossa täältä lähtevät myyvät tavaroiensa pois. Hiljattain muutti taas yksi koulukaveristani, jolla oli vaimo ja kaksi lastakin täällä. Hän sai säästettyä rahaa ja ostettua Pärnusta ison rivitaloasunnon. Tosin sitten kävi niin, että asunnon korjauksiin tarvittiin rahaa, ja taas piti tulla tienamaan Suomeen...

Raimo Toomsalu ei suunnittele muuttoa lähivuosina takaisin Viroon. Palkasta jää jonkin verran säästöön, vaikka ei erityisemmin pihistelekään rahankulutuksessa. Tuntipalkka on myös noussut joka vuosi.

– 10 vuotta olen ihan varmasti täällä. Siinä ajassa saa hyvin hankittua oman asunnon Virossa ainakin Tallinnan ulkopuolelta, ja sitten on jotain jättää lapsellekin. Asumiskustannukset Tallinnan ulkopuolella ovat Virossa vielä paljon Suomea halvempia.

Toisaalta taas rakennusalan tuntipalkat ovat nousussa Virossa. Toomsalun mukaan Tallinnan ulkopuolella maksetaan edelleen kuitenkin vain 8–9 euroa tunnissa. Jos Viroon palaisi, olisi siis mentävä Tallinnaan töihin.

– Sitten taas, jos asuu Pärnussa, niin on melkein sama käykö sieltä Suomessa vai Tallinnassa töissä. Toisaalta täältä on taas helppo mennä Viroon... Menet iltapäivällä laivalle ja kohta oletkin Virossa!

Virossa työvoimapula

Urmet Arun mukaan Virossa rakennetaan tällä hetkellä paljon.

– Siellä ei rakennus- ja remonttityömaalla välttämättä enää pärjää virolla vaan on osattava venäjää tai muita kieliä, kuten latviaa tai puolaa. Alalla vallitsee

työvoimapula.

Aru toteaa, että palkka ei ole ainoa syy siihen, että niin moni pitkään Suomessa ollut virolainen tekee mieluummin Suomessa töitä.

- Täällä kaikki ovat tottuneet ainakin veronumeron tulon jälkeen viisi vuotta sitten viralliseen palkkaan. Jos mennään Suomenlahden toiselle puolelle, on melkein vaikeaa löytää sellaista yritystä, joka maksaisi kaikki julkisesti. Välillä siitä, että ylipäänsä saa työstään palkkion, voi joutua jopa tappelemaan. Myös työkult-

tuuri koetaan Suomessa paremmaksi ja Suomen työmarkkinat luotettavammiksi.

Myös Toomsalu on mieltynyt suomalaisen työskentelemiseen. Palkat maksetaan sovitusti, työajat ovat selkeät ja vapaa-aikaakin jää.

Jos Suomessa työskentelevät virolaiset rakennus- ja remonttityöntekijät alkaisivat joukoittain palata Viroon, olisi sillä seurauksia myös Suomelle.

- Jos työvoimavirta Viirosta rupeaa ehtymään, joutuu rakennusala sopeutumaan tilanteeseen tavalla tai toisella.

Valtaosa lähetettyjä työntekijöitä

Hallitusneuvos **Olli Soraisen** mukaan vuoden 2006 loppuun asti virolaiset tarvitsivat Suomessa vielä työluvan kaltaisen luvan. Määräys ei kuitenkaan koskenut lähetettyä työvoimaa eli suoraan Suomeen työllistettyä esimerkiksi vuokratyövoimaa tai työnantajan Suomeen omalle työmaalleen lähettämiä työntekijöitä.

- Tämän liiketoimintamallin perusteet luotiin siis 2004 - 2006 ja nykyäänkin valtaosa Viirosta tulevista työntekijöistä on lähetettyjä. Heidän määrästään ei ole kuitenkaan tietoa. Periaatteessa heidän oleskelustaan pitäisi toimittaa todistus Eläketurvakeskukseen, mutta tätä määräystä sen enempää kuin sitäkään, jonka mukaan pidempään maassa olevien pitäisi rekisteröidä oleskelunsa, ei usein noudateta, Sorainen sanoo.

tesa

tesa[®] PROFESSIONAL

**VEITSENERÄVÄT
MAALIRAJAT
JOKA KERTA**

TAVATAAN
VÄRI JA PINTA
MESSUILLA
26-27.9

**Ei liimajäämiä.
Täydelliset maalirajat.
Erittäin luotettava tarttuvuus.**

tesa[®] Precision Mask[®] on korkealaatuisin ammattilaisille tarkoitettu maalarinteipeistäimme.

Saat joka kerta samanlaisen korkealuokkaisen lopputuloksen: siistit ja terävät maalirajat ilman että maalattava pinta vaurioituu.

tesa[®] Precision Mask[®]
4334 Indoor

tesa[®] Precision Mask[®]
4333 Sensitive

tesa.fi

Toki jonkin verran työvoimaa tulee myös Venäjän lähialueilta Suomeen, mutta sielläkään ei juuri ole työvoiman ylitarjontaa, koska rakentaminen on kiihtymässä ja myös nuorista työkäisistä alkaa olla pulaa, Olli Sorainen toteaa.

Urmat Aru sanoo, että vaikka virolaisia palaakin koko ajan Viroon, niin vuosi vuodelta tulee myös uusia reissaajia.

Kyläpaikkoja riittää

Satamassa Toomsalu ohjaa auton kohti lähtöportteja – todeten samalla, että toivottavasti tuli ajettua oikeaan terminaaliin. Viron laivoja lähtee Helsingistä jo monesta paikasta ja monelta eri yhtiöltä. Terminaalialueet ovat isoja ja sellaistaakin on sattunut, että hän joutui kaverinsa kanssa viime tingassa juoksemaan kilometrin verran viereiseen terminaaliin yritettyään ensin vääriin laivaan.

Terminaali on oikea ja perhe pääsee saman tien passintarkastukseen. Periaatteessa automatkustajien pitäisi olla paikalla laivaterminalissa tuntia ennen lähtöaikaa, mutta Toomsalu tietää kokemuksesta, että myöhemmin paikalle saapuva pääsee nopeammin ulos. Ajoitus on pettänyt vain kerran. Taannoin Tallinassa ei 20 minuuttia ennen lähtöä enää

päästetty laivaan.

Aivan kohta ollaan laivalla. Jessica ottaa tottuneesti repun valmiiksi isän kehoituksesta. Tyttö lähtee aina mielellään Viroon, jossa samanikäiset serkut odottavat leikkeihin. Viime vuonna Virossa vietettiin synttäreitäkin, jotka keräsivät satapäisen vierasjoukon.

Toomsalu nauraakin, että välillä voisi olla parempi jättää kertomatta tulosta laajalle sukulais- ja ystäväjoukolle, muuten tekemistä ja kyläpaikkoja kertyy aivan liikaa. Virossa käyminen ei oikeastaan tunnukaan lomalta – vaikka rahaa yhteen matkaan saa menemäänkin lomamatkan verran, kun matkustaessa tulee kuitenkin usein esimerkiksi syötyä ulkona.

– Rahaa reissaamiseen kuluu vuodessa helposti sen verran, että niillä rahoilla voisi viettää mukavan Thaimaan loman!

Auto katoaa laivan uumeniin. Viereisellä lähtöportilla autot jonottavat jo seuraavaan laivaan.

Laivaterminalin sisällä valmistaudutaan uuteen päivään. Uunituoreet lehdet asetellaan paikoilleen, ihmiset kiirehtivät laivoille. Reissaajia riittää. ■

Työvälineet ammattilaiselle

- rappauskoneet
- paineilmakuljettimet
- siirtojärjestelmät
- hienobeton- ja tasoitepumput
- maaliruiskut

Myös tarvikkeet mm. lisäsekoittimet, pistoolit ja letkut sekä huolto- ja varaosapalvelu.

PUWIMEX

INDUTRADE GROUP

p. 029 006 5800 • puwimex.fi

Vieser Line

Uuden ajan lattiakaivojärjestelmä

Pohditpa asiaa kumman aivo-lohkon kautta tahansa, Vieser Line on ihanteellinen lattiakaivojärjestelmä kosteisiin tiloihin. Käytännöllisyys yhdistyy yksilölliseen designiin, joka luontevasti täydentää kotisi sisustuksen.

Vieser Line on sekä järjen että tunteen riemuvoitto.

- Nopea asennus
- Helppo puhdistaa
- Yksilöitävissä
- Kotimainen design

Käytännöllinen

Helppo ja nopea asennus

Vaivaton puhdistus

Sopii meidän sisustukseen

Tyylikäs

Tuntuu hyvältä varpaiden alla

Käytä järkeä. Luota tunteeseen.

Tutustu mahdollisuuksiin osoitteessa vieser.fi

vieser
smart with water

”Eihän se ole
terve piirre, että
urakoitsija toimii
pankkina”

VAHVEMMAN oikeudella

Aliurakoitsijana toimivat maalausliikkeet kokevat olonsa pahasti altavastaajaksi isomman ja vahvemman rakennusliikkeen edessä. Ylimääräisen työn vaatiminen ilman korvausta on yleistä.

Sopimuksessa seinien maalaustyön laaduksi oli kirjattu MaalausRYL:n ulkonäköluokka Ps2. Sen mukaan työn laatua arvioidaan ensin kokonaisuutena yleissilmäyksenä ja tarvittaessa yksityiskohtia kohtisuoralla normaalivalaistuksella 1,5 metrin päästä.

Katselmoinnissa sisäimestari kuitenkin valaisi seinäpintaa kirkkaalla led-lampulla sivusuunnasta lamppu seinässä kiinni, mikä paljasti jokaisen pienenkin naarmun ja epätasaisuuden. Tulos: Ei kelpaa tilaajalle.

Tapauksen maalausliikkeen eli Sävyrakente Oy:n toimitusjohtajaa **Timo Hellsteniä** harmittaa.

– Olimme jopa alussa ehdottaneet hankintamiehelle, että työhön sisältyisi ylimääräinen maalauskerros. Tämä ei hänelle kuitenkaan käynyt, koska työ piti saada mahdollisimman halvalla. Jouduimme tekemään töitä lisää 530 tuntia, mistä rakennusliike korvasi meille vain noin puolet, Hellsten kertoo.

Se, että pääurakoitsija vaatii sopimuksen vastaisesti ylimääräistä työtä korvausta, on aliurakoitsijoiden mukaan tavallista. Led-lampun käytön lisäksi mainitaan myös esimerkiksi patterinalus-

ten pikkutarkka syynääminen.

– Suurennuslasin kanssa käyttämissä, kuvailee toimitusjohtaja **Kimmo Tamminen** Rakennusmaalaus Tamminen Oy:stä.

Yleensä pääurakoitsija vetoaa siihen, että laatu ei kelpaa tilaajalle, joten työ on pakko korjata.

– Esimerkiksi YTT:llä on ollut se linja, että kaikki korjataan, mitä asukas vaatii. Ja asukkaalla taas ei ole ollut mitään tietoa siitä, mitä aliurakoitsijan ja pääurakoitsijan välillä on sovittu tai mitä RYL:ssä sanotaan, Olavi Tamminen täydentää.

"Parempi vain nöyristellä"

Moni aliurakoitsija kokee vaikeaksi penätä oikeuksiaan. Asiaa vaikeuttaa myös dokumenttien ja ihmisten määrä: Yksi sopii hinnasta, toinen hoitaa katselmuksen. On erikseen sopimus ja erikseen katselmuksen hoitavien mestareiden ohjeistus. Riidassa on väkisininkin monta osapuolta.

– Sitä sanotaan, että jos kovin tiukasti pitää omaa puoltaan, ei tarvitse enää koskaan tulla heidän rakennusliikkeenlehen töihin, Sävyrakenteen Hellsten sanoo.

Samaa kertovat muut. Suurin pelko

liittyy rahaan. Jo nyt monilla rakennusliikkeillä maksuajat ovat yli 30 tai jopa 45 päivän mittaiset, ja erimielisyys korvauksesta voi viivästyttää sitä entisestään.

– Toisaalta oman kokemuksen mukaan nämä liian tiukat tarkastukset eivät ole niinkään kiinni rakennusliikkeistä vaan siitä, millainen vastaava mestari siellä on. Saman rakennusliikkeen kaksi työmaata voivat olla aivan erilaiset, Hellsten huomauttaa.

Kimmo Tamminen on hieman eri mieltä:

– Lähinnä ongelmaa ovat aiheuttaneet juuri isotmat rakennusliikkeet, hän sanoo.

Talonrakennusteollisuus ry:n toimitusjohtaja **Kim Kaski** sanoo, ettei muista asiasta pahemmin kuulleen, "korkeintaan muutamia keskustelunpätkiä". Hänen mukaansa on kuitenkin yksiselitteistä, että muuta kuin sopimuksen kirjattua työtä ei saa vaatia eikä katselmusta toteuttaa sovittu laatuluokan vastaisesti.

– Sopimuksen ylimenevät vaatimukset ovat lisätyötä, hän sanoo.

SRV:n hankintajohtaja **Seppo Kopsa** kertoo tunnistavansa ongelman. Hän kuitenkin epäilee riitojen johtuvan pääasiassa siitä, että sopimusehtoja ja työselitystä ei ole aliurakoitsijan puolelta alkujaan luettu huolella.

– Tarkkuutta ja rohkeutta sopimusvaiheeseen. Sopimukset kuntoon, tarkasti se laatu ylös papereihin, niin silloin ei kyllä kukaan voi vaatia enempää. Sillä me tätä ehkäistään tulevaisuudessa parhaiten, hän sanoo.

Kun riitelyllä ei onnistuta saamaan täyttä korvausta, se ei pidemmän päälle enää maksa vaivaa.

– Me olemme kolmisen vuotta sitten todenneet, että riitelyllä laatuluokista emme saavuta mitään, ja päätimme

tehdä sovittua laatutasoa parempaa työnjälkeä. Se on tietysti vähän hölmöä, kun olemme kuitenkin markkinajohtaja. Mutta kun kukaan ei oikein jaksa enää painia. On käytännössä pakko niin sanotusti tehdä Mersua Ladan hinnalla, sanoo LTU-Urakoinnin toimitusjohtaja **Malik Bentaieb**.

Raha antaa odottaa

Talonrakennusteollisuuden Kaskiaro ei pidä pitkiä maksuaikoja ideaalina.

– Eihän se ole terve piirre, että urakoitsija toimii pankkina, hän sanoo.

SRV:n Kopsa huomauttaa, että 30 päivän maksuaika on nykypäivänä yritysten välillä vakiintunut käytäntö.

– Skanskalle tulee satoja tuhansia laskuja vuodessa. Huolimatta jatkuvasta kehitystyöstä, ottaa oman aikansa, että saamme ne maksuun. Haluamme tietysti olla myös varmoja siitä, että saamme laskut ajoissa maksuun, jotta vältymme turhien viivästyskorkojen maksamiselta, Skanskan hankintapäällikkö **Juha Niskanen** kertoo sähköpostitse.

Rakennusliikkeen mahdollista konkurssiakin pelkääviä aliurakoitsijoita hankaloittaa, että ulkopuolisten rahoitusyhtiöiden käyttö eli laskujen myyminen on urakka-sopimuksissa yleensä erikseen kielletty. Rakennusyhtiöt kertovat sen johtuvan mahdollisista riidoista vieraan sopimus-kumppanin kanssa. Jos aliurakoitsijan työ ei valmistukaan tai sen laadussa on ongelmia, on ulkopuolisen tahon kanssa paljon vaikeampi selvittää sitä, onko sille myydyin laskun vastiketta saatu.

Sekä SRV että Skanska huomauttavat, että rahoitusyhtiön käyttökielto ei ole heillä ehdoton – siitä pitää vain erikseen sopia pääurakoitsijan kanssa. Skanska esimerkiksi edellyttää, että se itse allekirjoittaa asiasta oman sopimuksensa rahoitusyhtiön kanssa. SRV:n Kopsa puolestaan jopa suosittelee rahoitusyhtiön käyttöä aliurakoitsijalle, jos tuntuu, että 30 päivän maksuaika on liian pitkä.

– Työn laatu on luotettavampaa, jos myös aliurakoitsijan talous pysyy kunnossa urakan aikana. Isojen ja ennestään tuttujen ja hyvämaineisten rahoitusyhtiöiden käyttö ei ole meille ongelma, mutta pienten yhtiöiden käytön koemme

liian riskialttiiksi, hän selventää.

Laskuja roskista

Yleisin pääurakoitsijaan kohdistuva valituksenaihe on rakennustöiden myöhästyminen. LTU-Urakoinnin Bentaiebin mukaan maalaustyöt joudutaan aloittamaan myöhässä jopa 80 prosentilla heidän työmaistaan.

– Se on meille kaikkein isoin ongelma, hän sanoo.

– Olemme joutuneet siirtämään miehistöä muille työmailla, jotta rakennusliike on saanut työkohteen kuntoon. Mutta todella vaikeaa ja älyttömän työlästä se resurssien siirtely on. Meillä on koko ajan käynnissä toistasataa työmaata, joten se vielä onnistuu, mutta mistä pienempi 5–7 työmaan toimija löytää äkkiä porukalleen muuta työtä kahdeksi, kolmeksi viikoksi?

”Pääurakoitsijat pääsisivät nykyistä halvemmalla, jos ryhtyisivät tilaamaan valmiiksi laadukkaampia rakennuselementtejä”

Rakennusliikkeet muistuttavat, että aikataulujen venyminen on iso ongelma läpi alan. SRV:n Kopsa ja Skanskan Niskanen eivät näe sen ehkäisemiseksi muuta keinoa kuin ennakkosuunnittelun huolellisuuden.

– Mahdollinen aikatauluongelma luonnollisesti usein kumuloituu ketjun loppupäähän, Niskanen huomauttaa.

Myöhästelyn lisäksi monen aliurakoitsijan mielestä myös työturvallisuusvalvonnasta sovitaan ja valvontaa sovelletaan epäreilusti, esimerkiksi rangaistuksena aliurakoitsijan itse jättämästä huomaustuksesta.

– Tutun lattiaurakoitsijan työmaalta oli otettu samasta roskakasasta kolme valokuvaa kolmesta eri kuvakulmasta, ja niiden perusteella lähetetty kolme eri 300 euron laskua, sanoo Sävyrakenteen Hellsten.

Malik Bentaiebin mielestä olisi reilua, että myös aliurakoitsijoilla olisi mahdollisuus määrätä sanktioita pääurakoitsijalle eikä vain päinvastoin.

– Meillä sattui viime vuonna noin kaksitoista työtaturmaa. Näistä kymmenen johtui liukastumisesta tai kaatumisista pääurakoitsijan vastuulle kuuluvilla kulkuteilla, hän huomauttaa.

Talonrakennusteollisuuden Kaskiaro ei suoraan halua ottaa kantaa siihen, onko tilanne epäreilu, vaikka myöntääkin, että asiassa varmaan vaikuttaa myös yhtiöiden kokoero. Toisaalta hän näkee myös asiassa vaikuttavan pääurakoitsijalle kuuluvan päävastuun koko rakennusurakasta.

– Periaatteessahan kumpikin on sopimusvapauden puitteissa mahdollista. Toisaalta eihän niillä sakoilla mitään työturvallisuutta paranneta. Oikeus sanktion jakamiseen sen sijaan tapaa altistaa siihen, että sitä käytetään muuhun kuin mihin sitä on tarkoitettu, Kaskiaro korostaa.

Hänen mielestään sanktiota parempi tapa olisi määrätä vaarallisesti käytettyä henkilöä poistumaan työmaalta.

– Sitä paitsi aliurakoitsijallahan on velvollisuus keskeyttää työt, jos työmaalla on pääurakoitsijasta johtuvia turvallisuuspuutteita. Siitä aiheutuva myöhästyminen on meille paljon kalliimpi juttu kuin mitkään sakot, Seppo Kopsa huomauttaa.

Malik Bentaieb peräänkuuluttaa sakkokäytännön korvaamista yleisemminkin porkkanalla – turvallisempiin työtapoihin kannustamisella ja siitä palkitsemisella. Skanskan Niskanen komppaa häntä tässä. Skanska onkin ottanut vuodenvaihteessa sopimusehtoihinsa mukaan 2500 euron ”työturvallisuuskannustimen”, joka myönnetään urakoitsijalle, jos tämän on ”osoittanut erinomaista työturvallisuuden tasoa”.

– Aliurakoitsijoiden osuus työmailamme tapahtuvista tapaturmista on lisääntynyt merkittävästi. Tämä on yksi keino yrittää kääntää kehityksen suuntaa. Käytäntö on osa vakiosopimusiamme ja vuoden lopussa katsomme, miten olemme asian osalta onnistuneet, Niskanen selittää.

Parempaa laatua hakemassa

Jokainen haastateltu maalausurakoitsija arvioi hintakilpailun olevan niin kovaa,

ettei tarjoukseen voi varalta sisällyttää oletettavia lisätyökuluja.

Sävyrakenteen Timo Hellsten kertoo kohdanneensa tilanteita, joissa työmaalle tulevien materiaalien poikkeuksellisen keho laatu ei ollut sopimusta tehtäessä vielä selvillä. Käytännössä maalausryhtäjän edellytettiin aloittavan työnsä korjaamalla huonoja elementtejä ilmaiseksi.

Malik Bentaiebin mielestä rakennuselementtien laatu on Suomessa kategorisesti hirveän keho, etuputsityöt tuntuvat melkein kokonaan unohtuneen, eikä saaduilla elementeillä ole aina edes mahdollista päästä sellaiseen lopulliseen laatuun, jota tilaaja odottaa.

Vaikka alirakkoitsijat joutuvat tekemään asiakkaalleen säännönmukaisesti ilmaisia lisätyötunteja ja materiaalit ovat keho, tilaajat itse ovat alkaneet vaatia entistä kovempaa laatua. Olavi Tamminen mukaan esimerkiksi tapetoinnista tulee usein kuluttaja-asiakkaiden kanssa kiistaa.

– Monilla on käsitys, että tapetin sauma ei saisi näkyä lainkaan, vaikka joissakin tapettivalinnoisahan moinen on täysin mahdollista, Tamminen sanoo.

Bentaiebin mielestä sopimusongelmissa ei ole kyse vain pääurakoitsijan halusta päästä halvalla. Hänen mielestään vuonna 2012 uusitun MaalausRYL:n laatuoluokat ja katselmointiohjeet ovat jo nyt ajastaan jäljessä. Laatuoluokka Ps2 ei käytännössä enää kelpaa tilaajille, mutta Ps1-laatu on asuntotuotantoon turhan vaativaa. Jos nykyisen Ps2-luokan tasoa päivitetäisiin vastaamaan nykyisten Ps1:n ja Ps2:n puoliväliä, olisi helpompi löytää laatu, jota kaikki haluavat noudattaa.

– Vaikka asuntoja koskeissa sopimuksissa lukeekin aina laatuoluokaksi Ps2, yksikään luovutettu asunto ei kyllä enää siihen tasoon jää. Kyllä ne ovat aina paremmissa laatuolosuhteissa.

Hän uskoo, että pääurakoitsijat pääsisivät jopa nykyistä halvemmalla, jos vain ryhtyisivät tilaamaan valmiiksi laadukkaampia rakennuselementtejä. Edellyttäen tietysti, että ilmaistyön käyttö loppuisi.

Valitettavasti betonielementtejä koske-

”Tapetoinnista tulee usein kuluttaja-asiakkaiden kanssa kiistaa”

vat normit ovat eivät ole kovin kunnianhimoisia. Tilanne kaihtaa betonielementtivalmistaja Betsetin myyntijohtaja Juha Vasaran ammattilypeyttä.

Hänestä alan normeja olisi aiheellista tiukentaa. Vasara on herätellyt yhtiössään ideaa keskimääräistä laadukkaampien elementtien valmistamiseen keskittyvän tehtaan perustamisesta. Laatu vaatisi valmistustyöltä hieman parempia koneita ja massaa mutta etenkin henkilökuluja: lisää ja tarkempia työvaihteita sekä tiukempaa valvontaa.

– Veikkaisin, että jo 10–15 prosentin hinnankorotuksella päästäisiin seinäelementeissä puolta pienempään mittatarkkuuteen ja nimenomaan pintojen laadussa paljon parempaan. Hionnat ja kaikki tällaiset ylimääräiset työvaiheet työmailta voisi jättää kokonaan pois, Vasara sanoo.

Suunnitelma on kuitenkin vasta idea-asteella. Vasara ei ole kovin luottavainen, että rakennusteollisuus olisi valmis maksamaan nykyistä enempää paremman laadun saamiseksi.

– Se on tahdonvarainen asia. Jos rakennusteollisuus

ei halua, mitään ei tapahdu. Mutta jos markkinoilta löytyisi muutamakin kannani samanmielinen, kehitys lähtisi itsestään pyörimään ja muut tulisivat väkisinkin mukana.

SRV:n hankintapäällikkö Seppo Kopsa ei pidä sen paremmin RYL:n kuin betonielementtien normienkaan päivitystä erityisen tarpeellisina.

– Tärkeää on, että kaikissa työvaiheissa tehdään mahdollisimman hyvää laatua. Elementtien parantaminen ei auta, jos ne kuitenkin asennetaan väärin. ■

Nämä asiat hiertävät

1. Haastavat maksuehdot

- Pitkät maksuajat
- Rahoituslaitosten käyttö on usein kielletty.

2. Sovittua korkeammat laatuvaatimukset

- Työtä katselmoidaan sovittua korkeamman laatuoluokan mukaan.
- Turhan suppeat työnselitykset

3. Rakennuselementtien huono laatu

- Heikkolaatuiset rakennuselementit vaativat maalausryhtäjältä ylimääräistä työtä.

4. Aikatauluongelmat

- Kun rakennustyöt ovat myöhässä, maalausliike joutuu joko korjaamaan puuttuvat työt itse tai etsimään jo palkatuille työntekijöilleen nopeasti muita töitä.

5. Epätarkoituksenmukainen työturvallisuusvalvonta

- Työturvallisuustarkistuksia käytetään rahanhankintamielessä.
- Sanktiointioikeus kulkee vain yhteen suuntaan.

Peli oli ennen reilua

II Tullessani 80-luvulla mukaan Suomen Maalarimestariliiton toimintaan, aktiivista porukkaa oli paljon ja jäsenen keskinäistä kanssakäymistä huomattavasti enemmän. Meillä oli paljon keilailua ja saunailtoja, ja Helsingin yhdistyskin tapasi varmaan yhdeksän kertaa vuodessa. Teimme yhteisiä matkoja ainakin Saksaan, Italiaan ja Karibialle. Kollegaa myös autettiin: jos itsellä ei ollut aikaa, saatuja työtarjouksia jaettiin eteenpäin toisille liikkeille, ja välillä jopa lainattiin miehiä.

Nykyään kaikki tuo on aika vähissä. Koventunut kilpailu tuntuu syöneen yhteishenkeä ja herättänyt pelkoa ja kateutta liikkeiden välille. Toki yhdessä tekemistä on rajoittanut sekin, että enää sellaiset matkustamiset eivät enää mene verottajalta läpi, mutta ei se selitä kaikkea.

Silloin työnantajien ja työntekijöiden suhteet olivat huomattavan erilaiset kuin nykyään, ja aina oli pientä lakkoilua. Maalien terveysriskeistäkin väännettiin lähes kymmenen vuoden ajan, kunnes öljyväreistä lopulta luovuttiin. Mielestäni se oli silti kaikille hyvä ratkaisu, sillä kyllähän sen jokainen pystyi haistamaan, ettei niiden maalien katku voinut terveellistä olla.

Tapio Karin tultua toimitusjohtajaksi vuonna 1988 selkeytti asiaa paljon. Saimme selkeän kontaktin työntekijäpuoleen niin, ettei meidän isäntien tarvinnut itse enää riidellä. Lakot vähenivät,

ja ryhdyttiin keskustelemaan enemmän itse asiasta eikä asian vierestä.

Noihin aikoihin meillä oli ihan erilainen ammattiyhteisyys, ja yhteisiä pelisääntöjä haluttiin puolustaa. Tekniikan ja rakennusteollisuuden muutos on valitettavasti tehnyt meistä ja meidän liittostamme entistä pienempiä.

90-luvulla lama ajoi monet pienet liikkeet konkurssiin. Kaupungit lakkasivat tilaamasta töitä suoraan maalausliikkeiltä ja alkoivat asioida vain pääurakoitsijan kanssa. Kun tilaaja ei enää tiennyt, kuka hänen työmaallaan edes maalaa, aliurakoitsijoiden asema heikkeni selkeästi. Rakennusteollisuuden organisaatiomuutos vahvisti tätä entisestään.

Kilpailu koveni, laatu heikkeni, ja tärkeintä oli, että meidän työemme saatiin ostettua mahdollisimman halvalla. Yritimme taistella liittona sitä vastaan, mutta meidän asemamme oli aivan liian heikko. Valtiokin heräsi ulkomaisen työvoiman mukanaan tuoman harmaan talouden ongelmiin liian myöhään – ne, jotka haluavat vippaskonsteja käyttää, ovat aina valtiota vähän edellä.

Alueasiat ovat aina aiheuttaneet liittosamme jännitettä. Meillä oli kuitenkin periaate, että koko maasta pitää saada edustaja liiton hallitukseen, ja yhdistysten edustajien valinta olikin aina enemmän läpihuutojuttu. Ainoastaan liiton puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan valinnasta tuli välillä skismaa. Vaikka meillä oli silloinkin isoja persoonia, asioista pystyttiin kuitenkin aina keskustelemaan. Yritin kuitenkin lähteä siitä, että jos asiat riitelee, niin ihmisten ei tarvitse.

Maalarilehden tilanne ajautui 90-luvulla vaikeuksiin sekä puuttuvien mainostulojen että lehden lukijoiden tyytymättömyyden vuoksi. Meillä oli tuolloin sellainen ajatus, että lehden tulee pitää koko alan puolta ja sillä on vapaat kädet emmekä me sitä ylhäältä ohjaile, mutta

taloudellisista syistä jouduimme suunnittelemaan lehden kokonaan uusiksi.

"Väri ja pinta" oli muistaakseni konsultin suosittelu. Ajatuksena oli, että uusi nimi olisi antanut "Maalarilehteä" enemmän liikkumavaraa sisältöön ja tuonut lukijoiksi myös esimerkiksi arkkitehdit ja suunnittelijat.

Sen sijaan liiton nimeä ei näin jälkikäteen ajatellen olisi mielestäni sittenkään pitänyt vaihtaa. Uusi nimi ei ole tuonut meille lisää näkyvyyttä vaan ennemminkin hämärtänyt omille jäsenillemme sitä, keiden liitto me oikein olemme.

Jos liitto on vahva, alakin voi hyvin. Mutta jos liitto on heikko, ala ei oikein meinaa pärjätä. Ja nykyään liitto on hyvinkin kevyellä pohjalla.

Talonrakennus ry on niin iso ja mahdava ja pelaa aina niillä säännöillä, mitkä ovat sille edullisia. Koen hirveänä puutteena, että emme pääse pääalan kanssa minkäänlaisiin reilun pelin sääntöihin. Meiltä edellytetään, että olemme heidän jäsenenään ja maksamme jäsenmaksua, mutta ei se tuo meille mitään hyvää mukanaan. Rakennusliikkeet valitsevat silti aina halvimman ja sillä selvä – ja painavat hintojamme alas kahta kauheammin.

Toivoin jo omana puheenjohtajajaksokauteni, että liittomme fuusioituisi Kattoliiton sekä Lattian- ja seinäpäällysteliiton kanssa. Se olisi äärettömän hyvä juttu edelleen – ja ainoa keino, jolla saisimme yhtään paremman aseman neuvotteluihin." ■

AATU KOMSI

Ihan itse

1900-luvun alussa maalien valmistuksessa tarvittavat liimat, maaliöljyt ja väriaineet tuotettiin jo teollisesti. Öljyjä ei enää keitetty ennen käyttöä ja pigmentit olivat sellaisenaan riittävän hienojakoisia. Sen sijaan valmismaaleista oltiin vielä kaukana. Maalit sekoitettiin itse verstailla ja työmailla aina 1950-luvulle saakka. Pensseleitä ja muita työvälineitä alkoi jo vuosisanan alussa olla saatavana valmiina, mutta niitä valmistettiin edelleen paljon myös verstailla.

Maalaustyö tehtiin 1800-luvun menetelmin. Erittäin hitaasti kuivuvat maalit sanelivat työn tahdin. Pitkään maalarimestarit vastasivatkin kasvavaan kysyntään lähinnä palkkaamalla lisää työntekijöitä. Tuottavuudesta ei vuosisanan alussa juuri puhuttu.

Aikaa kului

Tasoihteet levitettiin koivusta tehdyillä lastoilla, joita maalari valmisti yleensä itse. Vanhaa maalia poistettiin teräslastalla, hiekka- tai hohkakivellä. Maalipintojen pesussa ja maalin irrottamisen helpottamiseksi käytettiin aitoja myrkkijä: ammoniakki- tai lipeäkiviliuosta.

Samaten tasoihteet tehtiin 1900-luvun omin voimin. Valmiit tasoihteet yleistyivät vasta 1950-luvulla. Syvät kolot ja rosot paikattiin öljykitillä, joka valmistettiin vernissästä ja liitujauhosta. Täytevärin eli spakkelin maalarit valmistivat vehnä jauhoista keitetystä paksusta liisteristä.

Spaklaus kuivui varsin hyvin vuorokaudessa. Hionnan jälkeen oli vuorossa hiontasivellys eli sliipstryykäys öljymaalilla. Sisämaalauksessa sitä käytettiin ikkunoiden, ovien, lattian, huonekalujen ja osin seinien maalauksessa. Sen kuivuttua pinta hiottiin ennen ns. valmiiksi silykkäämistä hiekkapaperilla. Vahva maali siveltiin lopuksi pintaan pensselillä ja silitettiin mutlarilla.

Sisämaalauksessa katot - usein myös seinät - siveltiin liitujauhosta, vedestä ja eläinliimasta koostuneella liimamaalilla. Liimaväri siveltiin nopeasti ja mahdollisimman paksuksi kerrokseksi. Vanhan liimavärin päälle maalattaessa se siveltiin saippuavedellä.

Mustunut maali oli lopputuloksen varmistamiseksi maalattava ensin öljyvärillä. Erityisesti lautaseinien ja kattojen verhoiluun käytetty pinkpohvi käsiteltiin samalla tavalla.

Lyijyä

Öljy- ja liimamaalien perusvalkoisen raaka-aineena käytettiin eniten sinkki- ja lyijyvalkoista sekä litoponia. Litoponia osattiin valmistaa jo 1870-luvulla, mutta aluksi maalin sisältämät sinkkisulfidit aiheuttivat maalipinnan tummumisen. Tämä onnistuttiin estämään vasta hiukan ennen ensimmäistä maailmansotaa, minkä jälkeen litoponin käyttö yleistyi.

Lakat maalarit sekoittivat erilaisista hartseista ja liuottimista. Luonnosta saatavasta kumilakasta lipeän avulla valmistetusta sellakasta tehtiin siveilykelpoista väkiviinaa lisäämällä. Näiden kahden aineen polituuriksi kutsuttua seosta käytettiin maalaamattoman puupinnan kiillottamiseen.

Ulkomaalauksessa käytettiin öljymaaleja, joihin sekoitettiin lyijyvalkoista. Rapattuja pintoja maalattiin yleisesti kalkkimaalilla. Rapattuja pintoja ja puuseiniä siveltiin myös valopetroliasta ja maaliöljystä valmistetulla petrolimaalilla. Hirsiseinien maalauksessa käytettiin paljon puna- ja keltamultaa.

Koristeita ja kilpiä

Maalaustyöhön kuuluivat aina 1930-luvulle saakka taidokkaat koristemaalaukset, joita sommiteltiin niin yksityisiin kuin julkisiin rakennuksiin. Nämä jäivät pois vasta funktionalismin yleistymisen myötä. Suora valkoinen pinta ei koristeita kaivannut eikä suvainnut. Myös kilpimaalaus on arvostettu ja kysytty taito ennen neonputkien yleistymistä.

Maalarimestari Joonas Järvelä työnsänsä 1933. Tuolloin maalarimestarit sekoittivat vielä suurimman osan käyttämistään maaleista omissa verstaissaan.

Museoviraston Kuvakokoelmat

S. Wuorion koristemaalausliikkeen työntekijöitä Tieteellisten seurojen talossa heinäkuussa 1914.

Kuva Helsingin kaupunginmuseo

Taivaan ja maan välissä

1950- ja 1960-luvuilla lehdissä uutisoitiin miltei joka kesä maalareilta hengen vieneistä romahtaneista kelkoista ja telineistä. Putoaminen ei ollut harvinaista, eikä asiaa vähentänyt työntekijäin tissuttelu päivän mittaan. Juovuksissa työmaalla oleva maalari olikin varsin tavallinen näky 1970-luvulle saakka. Siinä oli usein kokeneenkin työntekijän suojeluskeli iltopäivällä haasteiden edessä iloisen maalarin heiluessa kymmenien metrien korkeudessa.

Ulkkomaalauksissa käytettiin huteran oloisia puukelkkoja, joita kannattelivat tavalliset - usein kuluneet - köydet. Isojen kaupunkien keskustoissa maalattiin niiden avulla jopa seitsenkerroksisia taloja. Hurjimmat maalarit saattoivat asettaa kelkan ja parvekkeen välille lankun, jos he eivät viitsineet siirtää kelkkaa. Ei päässyt siten urakka kusemaan. Miesten suhtautumista kuvaa myös se, että he laskeutuivat kadulle katolta riippuvaa köydenpätkää pitkin, kun eivät viitsineet kiertää portaiden kautta.

Kelkkojen kunnosta ei välttämättä pidetty ihmeempää huolta. Mikäli joku ihmetteli telineiden kuntoa maalareille, niin häntä ei otettu vakavasti.

Vaikka maalarikelkkojen tippumiset olivatkin miltei poikkeuksessa vakavia tapaturmia, paljon pienempiä haavereita sattui sisätiloissa. Sisämaalauksissa käytettiin usein pukkia, jonka maalari teki itse. Työ tehtiin kaksien tikapuiden väliin asetetulta lankulta, joka oli huoneen koosta riippuen kolme tai viisi metriä pitkä ja noin 20 senttiä leveä. Tavallisesti maalarit haalivat lankun joltakin lähistön rakennustyömaalta. Käytössä oli myös jatkettavia lankkuja, joiden pituutta voitiin säätää.

Nykyään miltei täydellinen välinpitämättömyys työsuojelusta tuntuu käsittämättömältä. Silloin kuitenkin kulttuuri oli toinen, ja useimmat maalarit olivat viettäneet vuosia juokshaudoissa, joissa hengenlähtö oli aina lähellä. Telineitä ei pidetty juuri minään verrattuna perääntymisvaiheen taisteluihin. Missä tietenkin maalarit olivat oikeassa.

Maalari Borisoff (vasemmalla) onnettomuuspaikalla kohta täpärän pelastumisensa jälkeen. Hän suoritti oikean tarzan-hyppyn, väittivät paikalla olleet pikkupojat.

Maalari murskautui katuun — toinen selvisi onnellaan

TAPATURMA TARKK'AMPUJANKADULLA — "KELKKA" LUISKAHTI KOUKUSTA

—Kaikki johtui huolimattomuudesta. Meidän piti laskea kelkkaa alemmaksi, mutta jotenkin pääsi koukku luiskahtamaan irti lenkistä toverini irroittaessa köysyä. Oltimme molemmat samassa päässä kelkkaa, ja kun putosimme, yritimme tarttua köysiin. Toverini sai kiinni vain yhdestä köydestä ja putosi sen mukana suoraan katuun. Minun onnistui tarrautua kahteen ja roikutuani 2—4 minuuttia 4. kerroksen kohdalla pääsin laskeutumaan köysyä myöten maahan.

Tarkk'ampujankatu 12:n kohdalla katuun paikkautuneet maalarit ja suuret verijäljet olivat todistuksena eilen klo 13.45 tapahtuneesta onnettomuudesta, joka vaati maalari Nikolai Riskoffin hengen. Hänen toverinsa Nektor Borisoff, joka oli työskennellyt yhdessä onnettomuuden uhrin kanssa vasta kaksi vuorokautta, selvisi muutaman hirvittävien silmänräpäysten jälkeen alas vammoitta. Hän selosti tapahtuman lehtemme edustajalle edelläolevin sanoin.

Tapauksen silminnäkijät pitivät hänen pelastumisensa suoranaishenä ihmeenä, sillä ellei hän sekunnin murto-osassa olisi hypännyt "kelkasta" ja ehtinyt kesken putoamisen saada käteensä kakai köyttä, ts. saman köyden molemmat päät, olisi hänkin eittämättömästi murskautunut katuun. Yhteisen köyden tarrautuminen ei olisi auttaut mitään, sillä toisen päin ollessa painottomana se olisi luistanut pyörän kautta läpi hiljennämättä laiskan vauhtia — kuten oli käynyt Riskoffin tapauksessa.

Pudonnut "kelkka" kadulla.

Läheistyvillä olevat ihmiset hälyttivät paikalle heti palokunnan palopurjeineen ja tikapuihineen, koska näytti siltä, että Borisoff ei selviäisi alas köysistä. Palokunnan saapuessa perille lujahermainen maalari oli kuitenkin jo ehtinyt omin voimin pelastautua. Riskoff taas kuljetettiin välittömästi Kirurgiseen sairaalaan, jossa kuitenkin voitiin vain todeta hänen saaneen surmansa silmänräpäyksellisesti.

Museokatu 27 - Runeberginkatu 30 valmistumassa 1927. Ulkomaalaus tavan mukaan kelkalta eli riipputelineeltä. Nostimia ei tuolloin ollut vielä edes ajatuksissa. Eikä aina työturvallisuuttakaan.

Kuva Helsingin kaupunginmuseo

Joskus oli vain hakkuri

II Vielä toistaiseksi teen ihan täysipäiväisesti töitä toimistolla: puoli seitsemältä töihin, neljältä pois ja kotona illalla vielä tarjousten ja laskujen tarkastelua. Täytin kesäkuussa 85 vuotta. Ehkä sitten 90-vuotiaana voisi jäädä eläkkeelle. Alkaisihan vanhimmalla pojallanikin eläke jo nyt lokakuussa.

Maalarin ammatti on ensimmäinen ja ainoa ammattini. En ole käynyt mitään kouluja paitsi kansakoulun ja jatko-luokat. Opin maalariksi työn ohessa ja vuonna 1950 perustin oman yritykseni. Se oli vaikeaa aikaa. Minullahan ei ollut pohjalla minkäänlaisia pääomia, joten töitä piti tehdä yöstä päivää, jotta saatiin yrityksen talous riittävän hyvään malliin.

Tuolloin ulkoseiniä maalattiin kelmalla. Sain kelkkahomman menemään niin hyvin, että minulla oli Helsingin seinillä roikkumassa jopa 17 kelkkaa. Sain siitä lempinimen 'kelkkamaalarien kuningas'.

Meillä ei ollut käytössä kuin penselli ja hakkuri. Sitten tuli käyttöön rissa, mikä muuttikin työtä ratkaisevasti. Etenkin pitkävärtinen rissa nopeutti sisäka-ton maalaamista huomattavasti. Tietysti myös ruiskut ovat olleet todella tärkeitä, ja erilaisia piikkauskoneitakin on tullut. Monikäyttöisten sahojen saapumisen

myötä olemme pystyneet tekemään aiempaa enemmän töitä itse, ja nykyään teemmekin sähkötöitä lukuun ottamatta vähän kaikkea. Sitä ennen kaikki puuosat piti aina tilata valmiina.

Kun 50-luvulla jätin tarjouksen, isännöitsijä vain soitti takaisin ja sanoi, että pankaa työt käyntiin. Eikä silloin ollut muita valvojaia ollut kuin se isännöitsijä itse ja taloyhtiön hallitus. Nykyään väliin on tullut monta muutakin instanssia ja paperisota on kiristynyt aivan valtavasti. Kirjallisia sopimuksia ryhdyttiin tekemään muistaakseni vasta 80-90-lukujen taitteessa.

Meillä on aina pärjätty hyvin työntekijöiden kanssa. On ollut maalareita, jotka ovat tulleet töihin juuri ammattia osaa-mattomina ja jääneet tänne eläkeikään saakka. Joku tekee vielä eläkepäivilläänkin töitä. Meillä on ollut töissä samasta perheestä sekä isä että poika.

Nykyään maalarit tulevat etupäässä maalariammattikoulusta. Mutta emme ole koskaan rekrytoinnissa edellyttäneet tutkintoa, vaikka onneksi koulutettujakin talossa on.

Etenkin vuosituhannen vaihteen jäl-keen ala alkoi muuttua entistä naisval-taisemmaksi. Nykyisin maalareistamme naisia on noin puolet. Kaikki tekevät erinomaista ja tarkkaa työtä.

Turvallisuusvaatimukset ovat vähä vä-hältä tiukentuneet, ja nykyään ne ovat ihan huipussaan. Huomiota kiinnitetään etenkin turvakaiteisiin ja telineisiin. Ai-emmin ne olivat selvästi heikompiraken-teisia mutta niitä oli myös mahdollista asentaa väärin. Eikä kaikkia niitä ollut alkujaan edes myyty telineiksi – työ-maalla käytettiin siihen tarkoitukseen monenlaisia pukkeja.

Ihan yrityksemme alkuaikoina eräs maalarimme tippui katolta ja kuoli. Se on ainut kuolemantapaus, joka meidän

liikkeellämme on ollut 65 vuoden aika-na. Pienempiä tapaturmia ja putoamisia toki kyllä, mutta aina sieltä on pystynyt sairausloman jälkeen palaamaan takaisin töihin. Myös maalit ovat muuttuneet, ja työssä käytetään yhä useammin hengitys-suojaimia ja kumikäsineitä. Toki turval-lisuusasioiden tuomat kustannukset ovat myös nousseet, mutta kokonaisuuteen nähden ne ovat vielä pieni eivätkä mil-lään tapaa ratkaiseva erä.

Lääkäriin mennään kyllä nykyään paljon herkemmin, sen huomaa etenkin lyhyistä sairauslomista. On tietysti hyvä, että ihmiset hoitavat terveyttään.

Kilpailu ei ehkä ole ihan yhtä kovaa nyt kuin silloin 90-luvun laman aikaan, mutta kovaa se on. Etenkin ulkomaisen työvoiman saapuminen on pudottanut hintoja pahasti, ja suomalaiset eivät oikein pysty kilpailemaan heidän kans-saan. En tiedä, jätetäänkö niissä velvolli-suuksia hoitamatta, vai mistä se johtuu. Olihan niitä 90-luvun laman aikaan myös suomalaisten yritysten joukossa kaikenlaisia kuittikauppiaita ja käteisellä maksajia.

Tietysti me koetamme vakuuttaa tilaa-jalle, että meidät kannattaisi valita, mutta raha se silti aina ratkaisee. Onneksi jot-kin yksityiset yritykset eivät aina valitse vain sitä halvinta vaan painottavat myös laatua ja luotettavuutta. Kaupungeilta sen sijaan saa enää töitä vain vahingos-sa." ■

AATU KOMSI

Vanha jäi

Osaavista miehistä oli sodan jälkeen kesäaikaan lähes jatkuva pula. Vajetta syvensi se, että työnteekijäkunta muuttui huomattavasti. Sotien jälkeen alalle hakeutui väkeä, jolla ei ollut juurikaan kokemusta maalarin ammatista. Tuolloiselle kausiluonteiselle maalarin ammatille ominainen lyhytjänteisyys suosi tyyppejä, joita huoli huomisesta ei painanut raskaasti. He olivat tottuneet kiertolaiselämään sekä keventämään elämäänsä huumorilla ja alkoholilla.

Samaan aikaan vanhan polven maalarit alkoivat kadota. He olivat arvonsa tuntevia vakavahenkisempiä ammattimiehiä, jotka tulivat usein töihin solmio kaulassa. Puku oli maalissa, mutta solmio piti silti olla kaulassa. Vanhojen maalarien väistyessä katosivat työmailta myös monet omaperäiset henkilöahmot.

Korvikkeita ja huonoa laatua

Kunnollisten raaka-aineiden puutteen takia käytössä oli edelleen runsaasti erilaisia korvikeaineita, kuten pahalle haisevaa vernissan korviketta mäntyöljyä. Maaleja valmistettiin myös kalaöljystä, jolla sivellyn pinnan kehuttiin kuivuvan kimmoisaksi ja kirkkaaksi. Säännöstelyajan aineilla ei saavutettu aina toivottua lopputulosta, mutta niillä oli silti maalattava, kun paremmat ajat eivät olleet näköpiirissä aivan lähitulevaisuudessa. Maalarilta kysyttiin taitoa, jotta tulos olisi ollut edes kohtuullinen.

Raaka-aineiden saatavuus parani asteittain 1940-luvun loppuvuosina. Silti esimerkiksi vernissaa ei ollut saatavana riittävästi vielä 1950-luvun alussakaan. Myös lyijyvalkoisen puute häittäsi ulkomaalaustöitä. Vuoden 1952 olympiakisojen alla, Korean sodan noususuhdanteen jälkimainingeissa kansanhuoltoministeriö myönsi tosin niin paljon tuontilisenssejä, että ostokyky ei vastannut äkillisesti kasvanutta tarjontaa.

Maalien raaka-aineita oli tuolloin tarjolla ensimmäisen kerran sotien jälkeen liikaa, ja niiden hinnat laskivat nopeasti. Kilo sinkkivalkoista maksoi tammikuussa 1952 noin 290 markkaa. Marraskuuhun mennessä sen hinta oli pudonnut 170 markkaan. Samassa suhteessa alenivat lyijy- ja titaanivalkoisen sekä litoponin hinnat.

Laskusuhdanteen aikana maalien raaka-aineiden ja nopeasti yleistyvien valmiiden maalien saanti huononi vielä vuonna 1953, mutta niukkimmat ajat olivat jo takana.

Tarvikepulan lisäksi työntekeä häittäsi raaka-aineiden epätasainen laatu. Erityisesti ulkomaalauksia oli vaikea saada onnistumaan, kun vernissan laatu vaihteli huomattavasti 1940-luvun lopussa ja 1950-luvun alussa. Maalarimestarit ja maalitehtaat pitivät ongelmaa niin vakavana, että ne katsoivat vuonna 1953 aiheelliseksi perustaa maaliöljykomitean selvittämään kysymystä. Taus-talla oli maalaukkoideiden epäonnistuminen lukuisissa keskeisissä maalaukkohteissa. Esimerkiksi Metsätalon ja Suurkirjon ulkomaali oli rapistunut kahdessa vuodessa.

Maalarimestariliitto käynnisti 1950-luvun alussa kampanjan "Maalataa ympäri vuoden". Kampanjan avulla pyrittiin muuttamaan vallitsevia käsityksiä maalaukkoideiden sopivasta ajankohdasta.

LYIJY VALKOISTA

Lyijyvalkoinen on maalikäytössä enimmäkseen korvattu myrkyttömällä vaihtoehdoilla kuten titaanivalkkoisella, eikä sitä ole Suomessa saanut käyttää vuoden 1993 jälkeen kuin joissain historiallisissa kohteissa.

Maalausalan muodonmuutos

1950-luku mullisti rakennusalan. Vuosikymmenen kuluessa tiilistä muurattujen uudismuurien aikakausi päättyi. Aluksi paikalla valetut rungot korvasivat tiiliseinät, mistä 1960-luvun puoliväliin mennessä siirryttiin elementtitekniikkaan. Kaikki muutokset jättivät jälkensä myös maalaustyöhön.

Sodan jälkeen paikan päällä maalattiin vielä kaikki maalia kaipaavat pinnat: ovet, ikkunat, katon, seinät ja ulkoseinät sekä kaapit ja keittiökalusteet. 1960-luvulla työmaille alettiin toimittaa yhä enemmän valmiiksi maalattuja ja koottuja ikkunoita sekä kalusteita.

Tästä kaikesta seurasi maalarien määrä huomattava vähentyminen. Vielä 1950-luvulla parin porraskäytävän ja 7000 kuutiometrin talon maalaustöihin tarvittiin noin 30 maalaria, kun muutama vuosikymmentä myöhemmin riitti kolmesta kuuteen maalaria.

Pohja, silotus, hionta

Vanhaan aikaan uudismuurilla rakennuksen maalaus alkoi perinteisellä ikkunanpuitteiden ja karmien oksalakkauksella. Seuraavana oli vuorossa ohuella sinkkivalkoisöljymaalilla tehty pohjamaalaus, silotukset öljysiloteella, hiontamaalaus kolminiittisellä öljymaalilla, jossa pigmenttinä käytettiin titaanivalkoista tai titaanivalkoista ja halvempaa litoponia. Nämä kaikki työvaiheet tehtiin ennen lasitusta.

Valmiiksi maalaus suoritettiin sinkkivalkoisöljymaalilla, jossa saattoi olla paremman peittävyuden saamiseksi mukana titaanivalkoista. Paremman kiillon saamiseksi maaliin lisättiin lakkaa tai tehdasvalmisteista lakkamaalia.

Työt nurkissa

Olosuhteet olivat usein tavattoman huonot. Ikkunanpuitteet oli koottu maalattavaksi autotalliin tai muuhun ahtaaseen tilaan, jossa maalaria kiusasi kosteus ja viileys. Lisäksi puitteet olivat saattaneet lojua kosteudelle alttiina pitkiäkin aikoja, jolloin ne turposivat. Talvella reikiin asetetut ikkunat puolestaan hikoilivat, ja puitteiden sekä karmin alaosien maalaus meni pilalle. Ikkunoiden tapaan maalattiin myös ovet. Maalarit sivelivät maalin myös puuseppien tekemiin kaappeihin ja keittiökalusteisiin.

Seiniin öljymaali

Valmistuvassa kohteessa maalarit pääsivät töihin rappausten kuivuttua. Katot saivat suojakseen vielä 1950-luvun alkupuolella liimamaalipinnan. Seinät maalattiin yleensä öljymaalilla, jollei niitä tapetoitu. Rapattut pinnat silotettiin yleensä ensin öljysiloteella, jonka jälkeen ne hiontamaalattiin kolminiittisellä öljymaalilla ja valmiiksi maalattiin öljymaalilla.

Pigmenttinä käytettiin pääasiassa liitua. Käsittelyä nimitettiin patentoinniksi ja sen vuoksi työehtosopimuksessakin oli käsittelylle oma kohtansa. Patentointipohjustuksen jälkeen työ jatkui samaan tapaan kuin yleensäkin silotetuilla pinnoilla.

Maalatut lattiat

Varsin usein maalarit joutuivat maalaamaan myös puulattioita. Kunnollinen käsittely kesti lähes viikon. Ennen käsittelemättömät lankut siveltiin ensin maaliöljyllä, johon oli sekoitettu 10 prosenttia tärpättiä ja 30 prosenttia liitua. Kolmen vuorokauden kuluttua lattia laseerattiin maaliöljystä, tärpättistä, kuivikkeesta ja väreistä koostuvalla väritysliemellä. Vuorokauden kuivumisen jälkeen lattia voitiin sivellä lakalla, jonka kunnollinen kuivuminen vaati kaksi päivää.

Valettujen vaikeudet

Uusien rakennusmenetelmien käyttöönotto aiheutti aluksi vaikeuksia. Paikan päällä valetuissa taloissa oli ongelmana muottien tarttumisen ehkäisyyn käytetyn mineraaliöljyn ja kylmänä vuodenaikana betoniseokseen lisätyn kalsiumkloridin kerääntyminen pintoihin. Seinät oli tämän vuoksi pohjustettava myrkyllisellä kloorikautsulla, jotta maali olisi tarttunut kunnolla siveltyään pintaan.

Kovilla pakkasilla jäätynyt runko aiheutti myös yllätyksiä. Tasoitus onnistui hyvin, mutta laasti alkoi irrota, jos katto oli maalattu liimamaalilla, mikä esti kosteuden poistumisen rungosta. Muotit olivat lisäksi hyvin usein huonosti tehtyjä, jolloin seinät olivat täynnä erilaisilla patteja ja muhkuroita, joiden tasoittelu teki pohjatöistä työläisiä.

Tasoitteet tilalle

Seinien tasoitus koki täydellisen mullistuksen muutamassa vuodessa 1960-luvun alussa. Valu- ja elementtitalojen seinien viimeistelyyn hyvin soveltuvat hiekkatasoiteet syrjäyttivät perinteisen rappaoksen ja siloituksen. Tärkein syy näiden tasoitteiden pikaiseen yleistymiseen oli työn huomattava nopeuttuminen. Rapattavissa tiloissa kun ei voinut tehdä samaan aikaan muuta työtä, ja lisäksi laastista haihtuva kosteus esti työnteon pitkäksi aikaa. Hiukankin suuremmissa kohteissa muut työt keskeytyivät pariin kuukaudeksi rappaoksen takia. Tasoitteiden tultua markkinoille yhtä aikaa pukin kanssa liikkuvan tasoitteemiehen saattoi olla töissä esimerkiksi kalustemaalareita.

Pihlajamäki valmistuu
1963. Uutta
elementtitekniikkaa
ihailtiin ja ihmeteltiin.

Kuva Helsingin
kaupunginmuseo/ Foto
Roos

Purkkimaalit pop

Tehdasvalmisteiset syrjäyttivät sodan jälkeen Yhdysvalloissa ja Länsi-Euroopassa itse sekoitetut maalit. Pohjoismaissa niitä käytettiin kuitenkin yhä paljon. Etenkin Suomessa maalit tehtiin edelleen puolivalmisteista työmailla. Kelvollista ja valmista purkkitavaraa olisi ollut jo tarjolla, mutta korkea hinta rajoitti käyttöä. Säännöstely hidasti samaten osaltaan siirtymistä uusiin maaleihin.

Emulsiomaalit ensin

Ensimmäisenä tehdasvalmisteisista tuotteista yleistyivät emulsiomaalit. Lakkoja oli ollut markkinoilla jo kauan, ja lakkamaalit korvasivat itsesekoitetut ikkuna-, ovi- ja seinämaalit. Epoksimaalit tulivat markkinoille 1950-luvun puolivälissä.

Puurakennusten ulkomaalauksessa oli käytetty öljymaaleja ja keittomaaleiksi kutsuttuja lietemaaleja, joista punamultalietemaali on tunnetuin. Lisäksi markkinoilla oli kaseiiniin perustuvia valmiita maalijauheita, joista saatiin veteen sekoittamalla valmista maalia.

Rapatut pinnat maalattiin pääasiassa kalkkimaalilla.

Jonkin verran käytettiin myös öljymaaleja ja vesilasi- eli silikaattimaaleja. Samoin sementtimaaleja tuli markkinoille 1950-luvulla, mutta niiden käyttö jäi hankalien työominaisuuksien takia suhteellisen vähäiseksi.

Lateksin ihmeet

Huomattavan muutoksen ulkomaalaukseen toi lateksien käytön nopea yleistyminen, josta tuli tosin miltei samantien kirosana ulkomaalauksen yhteydessä.

Uudet aineet aiheuttivat alkuaikoina paljon sekaannuksia. Maalarien taidot riittivät hyvin vernisan, tärpätin, tinnerin, sellulakan, sinkin ja lyijyn kanssa liikuttaessa, mutta kun uusia valmistaaleja ryhdyttiin sekoittamaan ennestään tuttujen aineiden kanssa tai keskenään syntyi ongelmia. Käyttöohjeiden lukeminen ei silloinkaan ollut tapana.

Liutinkylpy

Uusien aineiden rakenteista oli aluksi tarjolla vain vähän tietoa. Monet niistä oli terveydelle erittäin vaarallisia. Vanhoissa öljypohjaisissa maaleissahan liuttoimien käyttö oli ollut vielä melko vähäistä. Pahimillaan uudet maalit aiheuttivat jopa maksavaurioita. Syynä olivat maaleissa käytetyt kiinteässä muodossa olevat sideainetyypit, jotka vaativat suurien liuotin- ja ohennemäärien käyttöä. Varsinaisia paukkuja olivat esimerkiksi betonilattiatöissä käytetyt epoksi- ja kaksikomponenttimaalit.

Maalarit ja yrittäjät eivät myöskään osanneet aluksi suojautua maalien terveyshaitoilta. Esimerkiksi Duranol-kloorikautsumaali tarttui niin tiukasti ihoon kiinni, että se irtosi nahkasta vain maalin omalla ohenteella.

Sävytyskone 1964

Vuosikymmenen aikana maalien rakenne muuttui muutenkin huomattavasti. Lyijy- ja sinkkioksidien käyttö väheni moninkertaisesti peittävän titaanioksidin yleistyessä. Raskaat täyteaineet, kuten raskas-

sälpä korvautuivat kevyemmällä mikrodolomiitilla ja liitujauheella.

Täyteaineiden vaihdon syynä oli maalien mitaustavan muutos. Ennen sotia maalit myytiin kiloittain, jolloin seoksen mahdollisimman korkea ominaispaino oli tärkeä. Litra kauppaan siirryttäessä maalilitra oli puolestaan saatava mahdollisimman kevyeksi. Muutoksen ansiosta päästiin eroon lukuisista erikokoisista purkkityypeistä.

Maalitekniikan kehitys mahdollisti 1960-luvulla sävyvalikoiman kasvattamisen. Maalit toimitettiin vuosikymmenen alussa tehtailta valmiiksi sävytettyinä kauppaan. Winter toi vuonna 1964 ensimmäisenä Suomessa markkinoille vähittäismyyniin tarkoitettua sävytyskoneen Winrermaticin. Muut maalitehtaat seurasivat esimerkkiä, ja valmiiksi sävytettyjen maalien käyttö yleistyi varsin nopeasti.

Nopeutta nopeutta

Suurimman muutoksen maalaustyössä aiheuttivat lateksit, joiden nopeaa yleistymistä ei osattu odottaa niiden ilmestyessä markkinoille 1950-luvun puolivälissä. Alkuaikojen lateksimaalit olivat laadultaan epätasaisia ja usein säilyvyydeltään heikkoja. Lateksien hyvät ominaisuudet olivat huonoihin puoliin verrattuna kuitenkin niin selviä, että niiden käyttö yleistyi nopeasti. Vuonna 1960 ne olivat eniten käytettyjä sisämaaleja. Suosion syy oli selvä: ne nopeuttivat yhdessä uusien tasoitteiden kanssa maalaustyötä oleellisesti. Uusien aineiden ansiosta maalausala pysyi nopeutuvan uudisrakentamisen vauhdissa.

Lateksi ulkona

Lateksien käyttö ulkomaalauksessa yleistyi myös, vaikka niiden soveltuvuutta ulkopintoihin myös epäiltiin. Innokkaimmat uskoivat kuitenkin uuden maalityypin ratkaisevan ulkomaalauksenkin ongelmat ennennäkemättömän hyvin.

Uudet aineet tulivat markkinoille osittain puolittaiseksi jääneen tuotekehittelyn jälkeen, ja muovisideaineita sisältävät lateksit osoittautuivat ongelmallisiksi ulkomaalauksessa. Niiden muodostama kalvo esti kosteuden poistumisen rakenteista.

Ympäri vuoden

Maaliteollisuuden käsitysten mukaan lateksit eivät ole aiheuttaneet suuria vahinkoja. Katsottiin, että huonoon lopputulokseen oli usein syynä ihmeaineiden maine tavattoman vaivattomina maaleina. Seiniä ei puhdistettu eikä irtoavaa rappausta poistettu. Ammattimiehetkin jättivät maalattavien pintojen kunnostustyöt tekemättä ja maalasivat epäpuhtauksien päälle, jolloin maali ei päässyt kiinni maalattavaan alustaan vaan jäi likakerrokseen.

Keskeisin vaikutus uusien maalien ja työmenetelmien yleistymisellä oli maalaustöiden kestoon. Niiden ansiosta maalauskausi muuttui sisätoisissa käytännössä ympärivuotiseksi. Tämähän oli ollut alan yritysten pyrkimyksenä jo vuosikymmenet.

HISTORIAOSUDET REIMA TYLLI

LÄHTEINÄ MM. JOUKO KOKKONEN: VUOSISATA NÄKYVÄÄ TYÖTÄ [1997] JA LAURA PURO: PINNALLA [2012]

Tissuttelu tuntuu työmailla

Työkaverin tai -alaisen juomiseen puuttuminen ei ole kyttäämistä, vaan välittämistä. Eikä asiasta kysymistä kannata lykätä.

Työterveyshuoltolaki, työelämän koventuneet vaatimukset ja kielteinen asenne työpaikalla päihtyneenä esiintyviä työntekijöitä kohtaan ovat osaltaan huolehtineet siitä, ettei työmailla enää kippistellä. Silti alkoholi aiheuttaa sairauspoissaoloja kudel- le työpaikalle kymmenestä – vuodessa kaikkiaan kahden miljoonan menetetyn työpäivän verran. Mistä menetykset sitten oikein syntyvät?

– Lain myötä vastuu työntekijän alkoholinkäytöstä on siirtynyt selkeämmin työntekijältä työnantajalle, mutta tämä koskee vain työajalla tapahtuvaa alkoholinkäyttöä. Vapaa-ajan käyttö heijastuu myös työhön, A-klinikkasäätiön ylilääkäri **Kaarlo Simojoki** vastaa.

Viime vuonna maamme alkoholi- juomien tilastoitu kulutus oli noin 8,4 litraa sataprosenttista alkoholia 15 vuotta täyttänyttä asukasta kohti. Tuo määrä ei solahtanut suusta sisään pelkkinä perjantaipulloina: alkoholinkäyttöemme on arkipäiväistynyt, ja juomme aiempaa pienempiä määriä alkoholia, mutta useammin. Yksi jos toinenkin ottaa lasillisen rentoutuakseen työpäivästä tai helpottaakseen nukahtamista. Uni tulee, mutta sen laatu kärsii jo kahdesta illalla juodusta alkoholiannoksesta.

– Unen rakenne muuttuu, uni lyhenee tai siinä jää kokonaan palauttavia syvän unen vaiheita väliin, eikä se tällaisena palauta aivoja edellisen päivän rasituksista. Ylikuormitus näkyy keskittymisvaikeuksina ja ärtyneisyytenä ja

heikentää seuraavan päivän työsuoritusta, Simojoki luettelee.

Tappava aine

Koska osa tissuttelijoista pitää yhä sinnikkäästi kiinni myös perinteisestä, humalahakuisesta suomalaisesta juomistavasta, alkoholin haitat ovat kasvaneet kohtuuttoman suuriksi.

– Suomi on ohittanut jo perinteisen viinimaa Ranskan maksakirroosipotilaiden määrässä. Sairastamme alkoholiperäistä maksakirroosia eniten EU-maissa. Alkoholi on myös työikäisten suomalaisten suurin kuolinsyy, Simojoki sanoo.

Tiedetään, että alkoholi altistaa ainakin 60 sairaudelle. Se esimerkiksi kohottaa verenpainetta, lisää aivoinfarktin ja monen syvän riskiä. Runsas käyttö voi aiheuttaa nuoremmallekin nautiskelijalle ns. alkoholidementian. Alkoholidementtia paitsi heikentää tiedonkäsittelyyn liittyviä toimintoja, myös vaikeuttaa liikkumista siihen liittyvien tasapainovaikeuksien vuoksi.

– Alkoholin käytön aiheuttamat poissaolot työpaikalla eivät ole välttämättä vain niin sanottuja krapulapäiviä, vaan myös alkoholin aiheuttamien sairauksien hoitoon tai tapaturmiin liittyviä poissaoloja, Simojoki huomauttaa.

Yksi juo, kaikki kärsii

Valtaosa alkoholin aiheuttamista työpoissaoloista tulee tavallisille, itseään kohtuukäyttäjänä pitävillä ihmisillä. Mikä sitten on kohtuukäyttöä?

– Kohtuukäyttö on satunnaista, ker-

Matalan kynnyksen apua

* Omaa juomista voi arvioida www.paihdelinkki.fi-sivustolta löytyvän, työterveyshuollossakin käytetyn AUDIT-testin avulla. Oman juomisen seuraaminen voi havahduttaa ja auttaa vähentämään juomista. Sivustolta löytyy myös ohjeita juomisen hallintaan.

* A-klinikkasäätiö ja A-klinikka Oy tarjoavat apua ja hoitoa verkossa ja kasvokkain omasta ja läheisensä päihteiden käytöstä huolestuneille. Yhteystietoja osoitteessa www.a-klinikka.fi/haetko-apua.

* Osoitteessa www.mielenterveystalo.fi on mahdollisuus alkoholin liikakäytön nettiterapiaan. Terapiaan tarvitaan terveydenhuollon ammattihenkilön lähete, jonka käsittelyyn kuluu yhdestä seitsemään päivää. Nettiterapia on asiakkaille ilmainen.

* Ehkäisevä päihdetyö EHYT ja Helsingin diakonissalaitos päivystävät yhteistyönä ympäri vuorokauden numerossa 0800 900 45. Numerosta saa keskusteluapua ja neuvoja kasvokkaisen avun hakemiseen.

tamäärältään vähäistä eikä siitä seuraa terveille työkäiselle terveydellistä, taloudellista tai sosiaalista haittaa. Päivittäinen tissuttelu ei ole kohtuukäyttöä, projektisuunnittelija **Mirka Elovainio** A-klinikkasäätiöstä määrittelee.

Tissuttelu kaihtaa ihmisiä: yhden työntekijän väsymys ja sairauslomapäivät lisäävät toisten työmäärää, mikä näkyy ennen pitkää työyhteisön ilmapiirissä.

– Jo yhden jokailtaisen lasin pitäisi soitella kelloja. Mitä useammin toistoa tulee pieninäkin määrinä, sitä varmemmin aivot alkavat vaatia alkoholin tuomaa mielihyvää. Kun sietokyky kasvaa, määrät seuraavat perässä, Elovainio herättelee.

Työssäkävivistä naisista 14 ja miehistä 39 prosentilla juominen on sillä tasolla, että se saattaa haitata arkea. Jopa 66 prosenttia työssäkävivistä on liukumassa kohtuukäyttäjistä riskikäyttäjiksi. Työkäisellä miehellä tämä tarkoittaa päivittäiskäytössä kolmea ja naisella kahta kerta-annosta. Ellei itse herää huomamaan tätä liukumaa vaikkapa muiden huomautteluista tai omasta syllisyydentunteesta, lähipiirin kannattaa alkaa herätellä entistä napakammin.

– Työkaverille voi sanoa, että on huomannut muutoksia tämän käyttäytymisessä. Kaveri voi olla entistä väsyneempi tai kiukkuisempi, ja kysyjä on huolestunut tästä muutoksesta. Työterveyshuoltoon voi ottaa yhteyttä myös silloin, jos on huolissaan työtoverin juomisesta.

Jos työkaverin alkoholinkäyttö huolestuttaa, Elovainio kannustaa ilmaisemaan tälle huolensa. A-klinikkasäätiön selvityksen mukaan lähipiiri ottaa läheisensä juomisen puheeksi yleensä vasta, kun kyse on jo riippuvuudesta eli liian myöhään – vaiheessa, jossa tarvitaan katkaisu- tai vieroitushoitoa.

– Työkaverin juomisesta kysyminen ei tunnu toisen yksityisasioihin puuttumiselta, kun työyhteisössä on ennakoon yhdessä mietitty firman ja sen työntekijöiden suhtautumista alkoholiin käyttöön ja kirjattu asiat ylös päihdeohjelmaksi.

Päihdeohjelmaan listataan myös tavat, miten kaverin juomiseen tarvittaessa puututaan.

– Kun asiat on listattu ylös, kynnys puuttua laskee eikä siinä ole käyttämisen makua, Elovainio painottaa. ■

Harjannostajaiset 1957.

Kuva Helsingin kaupunginmuseo

Tapio Hinkka, 64, Maalausliike E. Hinkka Oy, Helsinki:

Viinan voimalla

”Ota ryppy. Kun nelisenkymmentä vuotta sitten aloitin hommat, heti ensimmäisellä työmaalla minulle tarjottiin huikkaa. Eikä siitä sopinut kieltäytyä. Jos niin teki, viina kaadettiin pipoon ja pipo vetäistiin kieltäytyjän päähän. Sillä tapaa näytettiin, kuka kuuluu porukkaan ja kuka ei. Tuolloin rakennusalla oli tapana, että varsinkin vanhemmat ammattimiehet joivat päivittäin. Tapa jatkui vuosikymmeniä.

Perjantaisin vietettiin saunailtoja, ja silloin vedettiin lörvit – mestarit muiden mukana. Viikonloppu kärsittiin kohmelossa. Maanantaina, ilman aamuhuikkaa kädet olisivat vapisseet siihen malliin, ettei työnteosta olisi monellakaan tullut tuohon maailman aikaan mitään. Kun Alkon ovet aukesivat aamuyhdeksältä, aina joku työporukasta oli oven kahvassa kiinni, ja tuomiset jaettiin reilusti kaikkien kesken. Puoli pulloa kossua ja toinen puolikas sitruunasoodaa riitti aamupäiväksi, ja iltapäiväksi lantrattiin samanlainen. Ja niin tehtiin muinakin työpäivinä. Silti osa kavereista ajoi töistä omalla autolla kotiin.

Vaikka porukka oli jatkuvasti pienessä maistissa, tapaturmia sattui yllättävän vähän. Sihteeripäiviksi kutsuttuja maanantaipoissaoloja toki riitti. Työkaverit suojelivat toisiaan ja keksivät yhdessä syitä, joilla selittää kaverin poissaolo mestarille.

Parikymmentä vuotta sitten alan työturvallisuusmääräykset tiukentuivat. Saamaan aikaan vanha polvi poistui työmailta, eikä kukaan opettanut tulokkaita pahoille tavoille. Niin tapa käyttää alkoholia työpaikalla jäi. Nykyään ei kilistelä edes ison urakan päätteeksi. Taantuma tiukensi raha- ja viinahanoja: kosteita koulutuksia ei ole ja pikkujoulut ovat tosi pieniä.

Alkoholi on enää ongelma vain yksittäisille henkilöille. Ongelmatapauksista ei voi syyttää alaa, sillä niiden taustalla ovat perheasiat, usein ero puolisoista. Eivätkä työkaverit nykyisellään ota mustaa lammasta huostaansa. Työtahti on sellainen, että ongelmakäyttäjä tippuu työporukasta pois. Nyt rakennusmiehet menevät Alkon sijaan töistä kuntosalille.”

Kemikaalialtistumiselle vaara

Työterveyslaitoksen asiantuntijat ovat selvittäneet, missä töissä ja ammateissa on kaikkein suurin riski sairastua kemikaalialtistumisen vuoksi.

Listan kärjessä ovat lujitemuovityö ja veneiden laminointi, rakennusten purkutyö, metallimalmien kaivos- ja louhos-toiminnan pölyinen työ ja lattioiden päällystyö ja automaalarin työ.

Vaarallisia työt ovat, koska niissä altistutaan pölyille, liuottimille ja hengitysteitä ärsyttävälle kemikaaleille. Arviointi tehtiin rekisteritietojen ja asiantuntijoille tehtyjen kyselyjen perusteella. Usealle riskityölle on tehty myös malliratkaisuja ja tietokortteja kemikaalialtistumisen hallintaan.

Noin miljoona suomalaista altistuu työssään erilaisille pölyille, kaasuille tai muille kemiallisille tekijöille. Teollisuudessa kemikaaleille altistuu 40 prosenttia

työntekijöistä ja pölyille 60 prosenttia. Rakennusteollisuudessa vastaava luvut ovat 38 prosenttia ja 78 prosenttia. Altistuminen aiheuttaa ammattitauteja ja muita työperäisiä sairauksia jopa kuolemia. EU-tasolla 44 prosenttia työhön liittyvistä kuolemista aiheutuu altistumisesta vaarallisille aineille.

– Vaikka tietoa yksittäisistä altisteista on paljon, tieto on hajallaan ja tiedon käyttö työpaikoilla hankalaa. Terveysriskejä ei tunnisteta ja monet erityisen altistavat työt on ulkoistettu pienille alihankkijoille, joilla ei ole valmiuksia kemikaalihaittojen ehkäisyyn, sanoo vanhempi asiantuntija Sanni Uuksulainen Työterveyslaitoksesta.

Jäsenyritykset:

Aco Nordic Oy
BASF Oy
Beraka Oy
Bermanto Oy
Betoni-Lehto Oy
Betset Oy
Celsa Steel Service Oy
Cering Oy
E. Voutilainen Oy
Espoon Lattiapinnoite Oy
Finnsementti Oy
HB-Betoniteollisuus Oy
Keski-Suomen Lattiapinnoite Ky
Kiteen Lattiatyö Oy
KJ Pinnoitus Oy
Knauf Oy
Kokkolan Teollisuuspinnoitus Oy
Konekor Oy
Lattia-Aaltonen Oy

BLY

SUOMEN BETONILATTIAYHDISTYS RY

Vuodesta
1987

Lindec Suomi Oy
LTJ Betonilattiat
Lännen Pintakäsittely Oy
Mapei Oy
Master Chemicals Oy
Master Floor Oy
Nanten Oy
Oulun Imubetonilattiat Oy
Oy Husqvarna Ab
Construction Product
Oy Sika Finland Ab
Paroc Oy Ab
Peab Industri Oy
Peikko Finland Oy
Pinnoitus Hellsten Oy
Pinnoitus-Tekniikka Oy
Pintavilen Oy
Ramboll Finland Oy
RS-Lattiat Oy

Rudus Oy
Ruskon Betoni Oy
Savon Betonilattiat Oy
Scanmineral Finland Oy
Semtu Oy
SPT Painting Oy
Suomen Akryylipinnoite Oy
Suomen Betonilattiat Oy
Suomen Mardega Oy
Suomen TPP Oy
Suomen Valumestarit Oy
Sweco Rakennetekniikka Oy
Tam-Group Oy
Teknos Oy
Tikkurila Oy
TKR-Marketing Oy
Tornion Laatulattiat Oy
TT Betonipalvelut Oy
Vantaan Tiililattiat Oy

Kunniajäsenet:

1. Hannu Auramo
2. Jaakko Pentikäinen
3. Heikki Siro
4. Urpo Laukkanen
5. Markku Rantala
6. Jorma Nykky
7. Pekka Förbom
8. Eino Sinkkonen
9. Jorma Sohlberg
10. Seppo Aalto
11. Hannu Hietanen
12. Harri Holmgren
13. Matti Hyttinen
14. Kari Hellen
15. Mauri Tanninen

Suomen Betonilattiyhdistys ry

posti
laskut
Puheenjohtaja
Sihteeri
Markkinointi ja koulutus
Lausuntoasiat

Mittatie 1, 01260 VANTAA
c/o Ordent Oy, PL 52, 04251 KERAVA
Martti Matsinen 0400 458 382
Aki Kyckling 0400 325 054
Mauri Tanninen 040 550 6649
Veikko Leino 040 769 5404

kotisivu
sähköpostit

www.bly.fi
puheenjohtaja@bly.fi
sihteeri@bly.fi
markkinointi@bly.fi
tekniset@bly.fi

lisimmat ammatit listattu

– Olemme Työterveyslaitoksessa tehneet usealle riskityölle tehtäväkohtaisia malliratkaisuja ja tietokortteja, joiden avulla pienelläkin työpaikalla on helpompi päästä perille tarvittavista toimenpiteistä. Lisäksi teimme yleisiä suosituksia kemikaalialtistumisen hallintaan ja kokosimme tiedon lähteitä yhteen helpommin löydettäväksi.

Kun epäpuhtauslähde ryhdytään hallitsemaan, paras tapa on korvata haitallinen aine vaarattomammalla, seuraavaksi muuttaa prosessia, tai sulkea ja eristää se sekä käyttää märkiä menetelmiä pölyjen hallitsemiseksi. Jos epäpuhautta on jo päässyt ilmaan, keinona on ilmanvaihdon sekä työtapojen parantaminen ja siisteydestä huolehtiminen. Lisäksi tarvitaan työntekijöiden koulutusta. Henkilönsuojaimet ovatkin vasta viimeinen vaihtoehto altistumisen hallinnassa, joskin niitä tarvitaan erityisesti huolto- ja korjaustöissä.

*Tutkimusraportti:
Kemikaaliriskien
hallinta kuntoon:
Rekisteritietoon
perustuva selvitys
kemikaaleille altis-
tavista riskitöistä
ja -ammateista.
Louhelainen, Uuk-
sulainen, Saalo,
Mikkola, Hyytinen,
Karjalainen, Priha,
Santonen. Työterve-
yslaitos 2017. www.julkari.fi*

Top 10 riskityöt

Kemikaalialtistumisen kannalta merkittävimmät riskityöt ja ammatit ovat lujitemuovityö ja veneiden laminointi, rakennusten purkutyö, metallimalmien kaivos- ja louhostoiminnan pölyiset työ, lattioiden päällystystyö, betonituotteiden valmistustyö, automaalarin työ, formaldehydiliimojen käyttö puuteollisuudessa, hitsaustyö ja polttoleikkaus metallituotteiden, muiden koneiden ja laitteiden sekä kulkuneuvojen valmistuksessa, alumiinin hitsaus ja polttoleikkaus sekä leipomotyö.

Astman, keuhkohtaumataudin ja silikoosin aiheuttama tautitaakka on suurin rakennusten purkutyössä. Asbestialtistuminen on nykyisin vähäistä, mutta 30–50 vuotta sitten tapahtuneet altistumiset aiheuttavat edelleen ison osan ammattitaukeista. Ihotauteja tai hengitystieallergioita esiintyy eniten leipureilla, kampaajilla ja hitsaajilla. Elinikäinen henkilökohtainen ammattitautiriski oli suurin automaalarin työssä.

norament® 926 arago

LUONNOLLINEN MODERNI DESIGN

norament® arago luo tilaasi ainutlaatuisen harmonisen tunnelman käytännöllisyyttä unohtamatta.

Tutustu tarkemmin: www.nora.com/fi

nora®

Ruiskutettavat valmistasoitteet:

**Pasi Nikula
ruiskuttamassa
valmistasoitetta.**

Melu ja pöly kuriin

Lumikonkatu 2C:ssä sijaitsevan peruskorjauskohteen ylimmästä kerroksesta näkee kauas yli Turun Pansion kaupunginosan. Vaikka työmaalla on täysi tohina päällä ja tasoitustyöt hyvässä vauhdissa, on työmaan äänimaailma yllättävän hiljainen ja ilma lähes pölytön.

Melu on yksi rakennustyömaiden suurimmista stressinaiheuttajista. Pölyn puolestaan tiedetään aiheuttavan terveysongelmien lisäksi myös muita vaaratilanteita. Lumikonkadulla sijaitseva vuonna 1967 valmistunut kerrostalo on malliesimerkki peruskorjauskohteesta, jossa vaihtoehtoisia työmenetelmiä testaamalla saatiin aikaan meluton ja lähes pölytön työympäristö. Aloite pölyttömään työmaahan tuli rakennusurakoitsijana kohteessa toimineelta Hartelalta.

– Meidän laatuohjelmassamme työmaiden ilmanlaatu on tarkkaan määritelty ja sitä käydään tarkastamassa usein. Valmistasoitteiden käyttöönotto lähti alkuun ihan kokeiluna, kertoo Hartelan maalausosaston päällikkö **Auno Heininen**. Käytettävät tuotteet valikoituivat viidestä eri ruiskutasoitevaihtoehdosta työmaalla tehtyjen testien perusteella.

– Ruiskutettavat valmistasoitteet ovat helppokäyttöisiä ja ne soveltuvat lähes kaikille alustoille. Valmistasoitteet mielletään usein kalliiksi vai-

toehdoksi, mutta oikeanlaisella työtekniikalla, sekä oikeanlaisella kalustolla valmistasoitteilla pystytään toteuttamaan vaativatkin työt nopeasti ja kustannustehokkaasti. Ruiskutettavien valmistasoitteiden käyttöasteen lisääminen edellyttää kuitenkin tiivistä vuoropuhelua liiton, rakennuttajien, rakennusliikkeiden sekä tasoiteurakoitsijoiden välillä. Pöly- ja meluhaittojen vähentäminen sekä työergonomian parantaminen tulisi olla kaikkien agendalla, myyntipäällikkö **Ville Sarmesto** Knaufilta sanoo.

Heiniä vai kiviä reppuun

Rotband-valmistasoitteen ruiskuttamiseen käytettiin pienikokoista ja hiljaista PFT SWING Airless- tasoitepumpua, jonka ansiosta tasoitettujen tekeminen keventyi huomattavasti.

On merkitystä kantaako repussa heiniä vai kiviä. Koneiden ja letkujen siirtelystä sekä tasoitustyön raskaudesta johtuvat sairauslomat, leikkaukset ja ennenaikaiselle eläkkeelle siirtymiset ovat yleisiä tasoitemiesten keskuudessa.

– Työ on kevyempää ja puhtaampaa. Sumukat- to on paljon parempi ja peittävämpi ja on tarpeen vaatiessa helpompi korjata. Mielelläni tekisin tällä jatkossakin, tasoitemies **Mauno Kotalampi** toteaa.

Haastava kohde

Lumikonkadun kohde oli haastava, koska kerrostalosta jäi purkamisen jälkeen jäljelle käytännössä pelkkä runko. Taloon rakennettiin yksi kerros lisää, uusia asuntoja sekä parvekkeita ja kohteesta löytyi korjausvaiheessa paljon erilaista pintaa. Ruiskutettava valmistasoite soveltui erinomaisesti kaikille alustoille niin seinissä kuin katoissa.

Maalareiden näkökulmasta valmistasoite on mieluinen maalausalusta, koska sen pinta on liukkaampi ja tiiviimpi, sitä on kevyempi pohjamaalata ja maalin menekki on pienempi.

Lumikonkatu 2C:stä saatuja kokemuksia on tar- koitus hyödyntää tulevissa TVT Asunnot Oy:n peruskorjauskohteissa. Seuraavien talojen kohdalla suunnitelmia on tosin hieman kevennetty, niihin ei esimerkiksi rakenneta enää uutta ylintä kerrosta.

MERJA JAKOBSSON

UULA

- Kaunista pintaa luonnollisesti -

VESIOHENTEISET SISÄMAALIT

seiniin, kattoihin, paneeleihin, kalusteisiin, puu-, puulevy-, lastulevy-, tiili- ja muuripinnoille.

PERINTEISET SISÄMAALIT

lattiaihin, oviin, seiniin, kattoihin, listoihin, ikkunapuitteisiin, kalusteisiin, pönttöuuneihin, puu-, puukuitulevy-, metalli- ja kiviainepinnoille.

Valitse hengittävät, ekologiset ja kestävät Uula-maalit kodin erilaisten pintojen maalaamiseen.

VERKKOKAUPPAMME JA JÄLLEENMYYJÄMME
LÖYDÄT KOTISIVUILTAMME UULA.FI

Tiukat aikataulut työnjohtajan harmina

Toimin työnjohtajana Tammer-lattiat -nimisessä yrityksessä Tampereella. Toimenkuvaani kuuluu muun muassa omien töiden valvominen, tavaroiden tilaaminen, resurssien hallinta, miesten ohjaaminen työmaille, työmaitten etukäteen tarkistaminen, reklamaatioista huolehtiminen sekä laskutus.

Työpäiväni ovat keskenään todella erilaisia. Jonkun päivän voin istua kokonaan toimistolla laskuttamassa ja tilauksia tekemässä, mutta esimerkiksi tällä viikolla olen lähinnä ajanut autolla ympäriinsä, käynyt työmaille ja vienyt niille tavaraa. Työni on siis hyvin monipuolista.

Yksi iso haaste työssäni on ennakointi. Työmaiden etenemistä pitäisi onnistua suunnittelemaan etupainotteisesti. Olisi tavallaan oltava koko ajan kaksi askelta edellä siinä, mihin mennään ja mitä tehdään seuraavaksi, jotta esimerkiksi materiaalit saadaan ajallaan työmaille. Koko ajan pitäisi osata ajatella pitkälle eteenpäin.

Toinen haaste on resurssien hallinta niin, että työn pystyy toteuttamaan siinä aikataulussa, missä asiakas sen haluaa. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että kun meillä on parikymmentä henkeä töissä, niin heidät pitäisi osata sijoittaa järkevästi eri työmaille. Se on haasteellista, kun monessa paikassa on kova kiire samaan aikaan. Välillä tekeminen on osittain suunnittelematonta, on vain mentävä sinne, missä on kovin kiire.

Tässä joutuu koko ajan repeämään siis todella moneen suuntaan. Olen huomannut, että kannattaa keskittyä yhteen asiaan kerrallaan huolellisesti vaikka vain 15 minuuttia. Rauhoittuu siis hetkeksi ja jäsentää asioita oman pään sisällä ja kirjoittaa niitä vaikka ylös. Kun sellaisen pienen hetken hengähtää, niin tulee äkkiä monta hyvää ideaa. Ei mikään asia ole sellainen, että se olisi 15 minuutin sisällä hoidettava, vaikka puhelin soikin koko ajan.

Työssäni on paljon vastuuta, mutta ei se oikeastaan tunnu rasittavalta, onhan se oma valinta. Olen tämän työn valinnut ja käynyt koulutkin sitä varten, että tulen kantamaan vastuuta.

Työn hyviä puolia on se, että saa olla paljon erilaisten ihmisten kanssa tekemisissä, työ on hyvin sosiaalista. Olen yhteydessä asiakkaisiin, työntekijöihin, pääurakoitsijoihin...

Koko ajan pitäisi osata myös ajatella, että me olemme siinä roolissa, jolle maksetaan. Kun on kova kiire ja ehkä hermokin joskus vähän kireällä, niin se tahtoo välillä unohtua. Yritän siis muistaa, että palkkani tulee siitä, että firma onnistuu palvelemaan hyvin asiakkaita.

Sen olen tässä huomannut, että työturvallisuus tiukkenee koko ajan. Se on tietysti hyvä asia, mutta se tuo myös tiettyjä haasteita ja toivoisinkin tiettyä maalaisjärjen käyttöä. Työturvallisuusmääräyksiä pitäisi voida soveltaa paremmin työmaan sisällä eri aloilla.

Myös aikataulut kiristyvät koko ajan entisestään. Toivoisin, että voitaisiin mennä vähän ajassa taakse päin ja keskittyä enemmän itse tekemiseen eikä pääasiassa tiukkoihin aikatauluihin. Sitä kautta saataisiin myös laatua enemmän. Totta kai aikataulut ovat tärkeitä isoilla työmaille, mutta niitä tuijotetaan mielestäni jo liikaakin sen sijaan, että katsottaisiin sitä, mitä siellä itse työmaalla tapahtuu.

Voi olla vaikka niin, että meille on puoli vuotta etukäteen sovittu kerrostalon parkettityö viikolle 26. Sitten kaksi viikkoa aikaisemmin meille ilmoitetaan, että työmaalla on vielä märkää, minkä takia pääsemme aloittamaan neljä viikkoa myöhässä. Ja tämä tietysti vaikuttaa kaikkiin muihin töihimme."

Kuka: Työnjohtaja Panu Riekkola

Yritys: Tammer-lattiat, Tampere

➤ noin 25 työntekijää

➤ lattianpäällystystyöt sekä pieni myymälä

➤ liikevaihto 2015 noin 4 miljoonaa euroa

Helsingin
maalariammattikoulu
houkuttelee maalariksi
monentaustaisia
ihmisiä.

Sää oli kolea, vaihteli nollan
asteen molemmin puolin,
kun **Tiina Punkkinen** käveli
ensimmäistä kertaa elämäs-
sänsä Pitäjänmäen teolli-
suusalueella. Hänen piti olla
määränpäissään kymmeneltä, mutta hän
tuli varalta paikalle jo parikymmentä
minuuttia aiemmin. Oli 9. tammikuu-
ta 2017, ja se oli hänen ensimmäinen
koulupäivänsä Helsingin Maalariamat-
tikoulussa.

Ovella tuutori ohjasi hänet luokkaan
kerrosta ylempänä.

Kaikki näytti Punkkisesta, 28, oudol-
ta. Häntä jännitti. Luokassa oli kolme-
kymmentä ventovierasta ihmistä, jotka
pääsääntöisesti pälyilivät kukin ympäril-
leen uskaltamatta itsekään sanoa mitään.
Samalla Punkkinen odotti kovalla innol-
la, mitä tuleman pitää.

Opettajat **Reija Haapaniemi** ja **Riikka
Heiskanen** astuivat sisään ja katkaisivat
hiljaisuuden. Haapaniemestä tuli Punk-
kisen luokan 16E opettaja, Heiskasesta
tulee se ensi syksynä.

Kaikki Punkkisen luokkatoverit ovat
tämän arvion mukaan iältään hieman
päälle kahdestakymmenestä hieman yli
kolmeenkymmeneen. Ehkä se, että he
ovat aikuisia ja tulivat kouluun oikeasti
hakemaan ammattia, on saanut kaikki
ottamaan opiskelunsa erityisen tosissaan,
Punkkinen arvelee.

– Ajattelin, että varmaankin maala-
usala on naispainotteista muuhun raken-
nusalaan verrattuna. Mutta en arvan-
nut, että meillä olisi naisia jopa miehiä

**Tiina Punkkinen
on aiemmalta
koulutukseltaan
restonomi.**

tästä Ura urkenee

enemmän, Punkkinen sanoo.

Tiina Punkkinen on aiemmalta koulutukseltaan restonomi. Hän valmistui ammattikorkeakoulusta vuonna 2012 ja on siitä asti työskennellyt hotellissa asiakaspalvelutehtävissä. Vuosi sitten hänellä kuitenkin heräsi tunne, että nyt on pakko vaihtaa alaa. Marraskuussa hän jätti hakemuksen Helsingin maalariammattikouluun.

– Olihan se karua palata opintotuella, kun oli tottunut säännölliseen palkkaan. Toki opiskelijana saa sitten myös alennuksia esimerkiksi bussikortista, Punkkinen sanoo.

Maalarin ruusu

Sää oli lähes pilvetön mutta kesäpäiväksi hiukan viileä, kun **Nawid Safar** käveli klo 11:50 toistaiseksi viimeistä kertaa Helsingin Pitäjänmäelle. Oli 3. kesäkuuta 2017, ja Helsingin Maalariammattikoulu

vietti valmistujaisjuhliansa koulun lähellä sijaitsevassa Sodexon ravintolassa. Paikalle oli kertynyt nelisenkymmentä ihmistä, joista valmistuvia opiskelijoita oli noin puolet.

Puheiden, yhteislaulun ja suvivirren jälkeen

jaettiin todistukset.

– Safar Nawid, lausui eläkkeelle jäävä apulaisrehtori **Carl Winter**, mutta ei saanut vastausta.

Safar oli myöhässä. Juhla oli alkanut jo kello 11.

– Olin erehtynyt alkamisajasta, hän harmittelee syvään ja on pahoillaan opettajiensa puolesta.

Erehdyksessä on Safarin tuntien koomistakin sävyä, mutta vielä hän ei sille oikein osaa itse nauraa. Paikanpäällä ilme vaihtui kuitenkin nopeasti hymyksi. Apulaisrehtori Winter ojensi opinnoistaan valmistuneelle Safarille sekä todistuksen että Kyösti Keihon rahaston stipendin, joka myönnetään aina kerrallaan vain yhdelle valmistuvalle opiskelijalle.

– Olen ymmärtänyt, että sain sen,

koska olen aina ottanut opintoni hyvin tosissani ja ollut aina koulussa paikalla. Matematiikka ja kemia olivat minulle vähän vaikeita, mutta muuten olen saanut kaikista kursseistani täydet pisteet, Safar sanoo.

Kun Safarilta kysyy, mitä asioita hän näkee omina vahvuuksinaan ammattimaalarina, yksi hänen vastauksistaan on nimenomaan aikataulussa pysyminen ja luotettavuus. Siksi juhlasta myöhästyminen harmittaa erityisesti.

Safar sai koululta ruusun mutta toi niitä mukanaankin. Hän antoi ruusun koulun rehtori **Markku Välikkilälle** sekä Safaria opettaneille **Tarja Saariselle** ja **Leena Sahlbergille**.

– Kaikki koulun opettajat ovat olleet tosi mukavia, ihan parhaita. He ovat aina olleet valmiita auttamaan, jos minulla on ollut jokin ongelma. Olisin halunnut tuoda ruusun ihan jokaiselle, Safar sanoo.

Tosi-tv-tie

Kuluneet opiskelukuukaudet ovat olleet tosi mukavia, ihan parhaita. Oikeaa pensselinkäyttöä piti harjoitella monta viikkoa, ja tuntui mahdottomalta ymmärtää, miten sen oppiminen voikin olla niin vaikeaa.

– Työ on ollut yllättävän teknistä. Opettajamme on tosin sanonut tykkävänsä opettaa juuri oikeaa tekniikkaa korostaen. Kaikki opettajat eivät samalla lailla katso, missä asennossa kätesi on, kunhan saat työsi tehtyä, Punkkinen sanoo.

Opinnot ovat pääasiassa työpajatyöskentelyä, teoriaa on ollut pari tuntia viikossa. Ensimmäisen muuttaman viikon työharjoittelunsa Punkkinen suoritti huoneistoremontteja tekevässä yrityksessä. Siitä hän piti suuresti.

– Oli hienoa päästä kokemaan, kuinka oman työn tulokset jäävät ihan konkreettisesti näkyviin. Toisaalta harjoittelun alussa telan pistäminen seinään jännitti kovasti juuri samasta syystä. Kun opin

harjoitteluviikkojen aikana nopeammaksi, se myös helpotti tekemään jäljestä tasaisempaa ja minun ei tarvinnut enää tehdä niin paljoa korjauksia.

Punkkinen suvussa on erilaisia rakennustöitä tehty ammatiksikin, mutta muita maalareita ei siellä ole. Punkkista ovat kuitenkin pitkään kiehtoneet monet talonrakennusta käsittelevät tosi-tv-ohjelmat.

Restonomina hän matkusti itsekin aina kun mahdollista. Ulkomailta ovat jääneet mieleen huomattavasti värikkämmät rakennukset. Esimerkiksi Kolumbiassa talo saattoi olla ulkopuolelta jopa pinkki tai sininen.

Matkailualan hienous Punkkiselle oli erilaisten ihmisten ja kulttuurien kohtaaminen. Sen kiros oli kuitenkin asiakaspalvelutyöhön kuuluva kuormittavuus, kun koska tahansa voi tulla kymmenen ihmistä nurkan takaa keskeyttämään ja pyytämään palvelua.

– Maalarina voi keskittyä omaan työhönsä rauhassa. Sitä paitsi sitten kun valmistun, jo aloituspalkkani maalarina on lähes yhtä suuri kuin palkkani hotellissa nyt.

Taidetta seinille

Myös Nawid Safar on pitänyt kovasti kaikista opintoihinsa kuuluneista työharjoiteluista. Hänen ensimmäinen harjoittelunsa syksyllä 2014 oli portaikkojen ja kaiteiden maalausta.

Hän olisi toivonut pääsevänsä suorittamaan jonkin harjoittelunsa myös puhtaasti mukailumaalauksen parissa, mutta sellaisia harjoittelupaikkoja ei ollut saatavilla. Niinpä hän opiskeli sitä lisää itsenäisesti koulun kirjaston valikoimaa hyödyntäen. Hän on jo vuosia harrastanut taidemaalauksia, ja se sai innostumaan opiskelemaan myös maalarin ammatin.

– Lisäksi osasin vielä silloin suomea sen verran huonosti, että minulle suositeltiin tätä alaa, kun tässä ei kuitenkaan tarvitse kielitaitoa ihan niin paljoa, hän sanoo.

Safar, 31, oli aiemmalta ammatiltaan kelloseppä. Mutta ei sillä alalla olisi hänen mielestään voinut Suomessa työllistyä.

– Täällä sen sijaan koko ajan rakenne-

Nawid Safar on aiemmalta ammatiltaan kelloseppä.

taan lisää ja rakennusala on kasvussa. Työpaikkoja maalarille on ihan varmasti tarjolla tulevaisuudessakin. Lisäksi olen huomannut olevani työssä aika nopea.

Tarkemmat tulevaisuudensuunnitelmat ovat vastavalmistuneella maalariella vielä auki. Toisaalta hän harkitsee jatkavansa vielä opiskelemaan yliopistoon tai ammattikorkeaan ja ryhtyvän opettajaksi. Toisaalta hän haaveilee myös oman maalausliikkeen perustamisesta. Hänen omassa yrityksessään toki tehtäisiin ihan kaikkea maalaustyötä, ei vain mukailu- tai koriste-maalauksia, vaikka ne ovatkin hänen suosikkejaan.

Kiinnostavinta olisi päästä maalamaan kaupunkiin lisää muraaleja.

– Helsingin seinät voisivat olla väreiltään monipuolisempia. Sisäseinissäkin saisi välillä käyttää muutakin kuin valkoista, Safar pohtii.

Monia alanvaihettajia

Tiina Punkkisen opinnot ovat vasta niin alussa, että hänellä ei ole omaa kokemusta kuin huoneistoseinien maalauksesta. Kevätkausi päättyi näyttötyöhön, jossa testattiin maalatavan tapetin kiinnitystä, maalausta ja rajoittamista.

– Siitä tuli siisti, mutta sitten opettaja huomasi, että tapettiin olikin tullut kupru. Se totta kai harmittaa.

Kaiken voi aina tehdä vielä huolellisemmin ja paremmin, aina voi rajoituksessakin tehdä vielä suuremmat viivat, hän pohtii.

Silti kaikki on vielä uutta, erilaista ja Punkkisesta tosi kiinnostavaa.

– Odotan erityisesti, että pääsemme perehtymään värien käyttöön. Ainoa asia, mikä maaleissa on kunnolla yllättänyt, on että kuinka kauhean paha haju voikaan pilaantuneesta maalista tulla, hän nauraa.

Punkkisen opiskelutovereissa on monta alanvaihtajaa: on sairaanhoitajaa, lastentarhoitajaa, parturia, kioskimyyjää – eräänlaisia entisiä asiakaspalvelijoita siis hekin.

Aiempien opintojensa vuoksi tutkinnon saaminen kestää Tiina Punkkiselta enää puolitoista vuotta.

– Tulevaisuudessa olen toivottavasti maalaamassa jossakin kivassa yrityksessä, sen tarkemmin en osaa vielä sanoa. Odotan kovasti, että pääsemme opettelemaan myös vähän massiivisempiäkin maalaustyöitä. Toisaalta viihdyin kovasti kevään huoneisto-maalauksen harjoittelussa, ja voisin hyvin kuvitella tekeväni sitäkin.

Hän ei ole vielä ajatellut mahdollisia jatko-opintoja.

– Haluan nyt alkuun olla ainakin jonkin aikaa ihan vain töissä. ■

KSPU:n motoristit liikkeellä

Kolin kautta

Kaakkois-Suomen Pintaurakoitsijoiden moottoripyöräilyä harrastavat jäsenet tekivät viikonloppureissun pyörillään elokuussa. Matkaan lähdettiin kahdeksan motoristin voimin. Mikkelin satamassa nautittujen kahvien jälkeen kohti Nurmesta. Vaihtelevien mutkateiden jälkeen saavuimme illalla perille, jossa olivat rantasauna ja pielisen aallot meitä odottamassa.

Lauantaiaamuna starttasimme etsimään uusia mutkateitä. Niitä löytyikin varsin paljon. Alkuperäisenä suunnitelmana oli ajaa Pielinen ympäri ja palata sitten takaisin samaan paikkaan Nurmekseen yöksi. Mutta kuten usein käy, tälläkin kertaa suunnitellut asiat on tehty muutettavaksi. Päätimme käväistä Kolilla ja jatkaa sitten matkaa

Kuvassa matkaan osallistuneet motoristit. Yläriivi vasemmalta Matti Laatinen, Harri Muhonen, Harri Peuhkuri, Mika Iikkanen ja alarivi vasemmalta Mikko Myyryläinen, Kari Koukonen, Pekka Tikka, Veikko Kallio.

HELSINGIN MAALARI- AMMATTIKOULU

Helsingin maalariammattikoulu (www.hmak.com) on vuonna 1930 perustettu yksityinen ammatillinen oppilaitos, joka sijaitsee Helsingin Pitäjänmäellä. Koulu toimi osakeyhtiönä vuoteen 1963 saakka, mistä eteenpäin sen koulutuksen järjestäjänä on toiminut Maalariammattikoulun kannatusyhdistys. Muita koulun toimintaa tukevia organisaatioita ovat mm. Pintaurakoitsijat, Helsingin maalarimestariyhdistys ja Rakennusliitto.

Koulussa voi opiskella pintakäsittelyalan perustutkinnon, joko maalari- tai lattianpäällystäjälinjalla, sekä verhoilu- ja sisustusalan perustutkinnon."

Joensuuhun. Ainut pieni sähköongelma reissussa sattui samana päivänä Mikon pyörästä startin katkaisijan lopettaessa toimintansa. Karin "Mac Aivor -menetelmän" pyörää käynnistettiin tämän jälkeen hienolla rautalankavirityksellä.

Kolin huipulla nautimme lounaan Pielisen näkymiä ihaillen, ja sieltä matka jatkui vielä Joensuuhun, jossa olimme seuraavan yön.

Sunnuntaina oli aika lähteä kotia kohden. Ajoimme porukassa Savonlinnaan, jossa sitten porukan tiet erosivat osan lähdettyä Parikkalan kautta Lappeenrantaan ja osan jatkettua matkaa Mikkeliin ja Lahteen.

Reissu oli todella onnistunut, sekä hyvien ilmojen että vielä paremman porukan ansiosta. Itsellä mittariin tuli tuolta reissulta noin 1100 km ja osalle meistä vieläkin enemmän.

Toivotaan, että tämä reissu saa jatkoa myös ensi vuonna ja miksei osallistujia myös muista yhdistyksistä. Reittisuunnitelmia otetaan vastaan!

HARRI PEUHKURI

RT-tuotetietokanta

Tuotetiedon digitalisaatio mahdollistaa 100 miljoonan säästöt

Rakennustiedon yhteistyössä alan keskeisten toimijoiden kanssa kehittämä RT-tuotetietokanta mahdollistaa rakennushankkeiden valtavan tuotetietomäärän digitaalisen hallinnan ja koko ketjun toiminnan tehostamisen. Tuotetiedon hallinnan digitalisoimisen on laskettu vähentävän rakentamisen kustannuksia yli sadalla miljoonalla eurolla vuosittain.

Määrältään valtavaksi kasvanut rakentamisen tuotetieto on nykyisin niin hajallaan erilaisissa yritysten keskenään yhteen sopimattomissa tietojärjestelmissä ja verkkosivuilla, että hankkeen osapuolten eri vaiheissa tarvitsemien tuotetietojen kokoaminen ja lähettäminen on hyvin työläistä. Yhteen paikkaan keskitetty ja standardisoidussa muodossa oleva tuotetieto mahdollistaa toiminnan tehostamisen ja laadunhallinnan paranemisen koko ketjussa suunnittelusta rakentamiseen ja kiinteistöjen ylläpitoon, kun tieto on aina ajan tasalla ja eri osapuolten kulloinkin tarvitsemat tiedot ovat reaalia-

kaisesti saatavilla tietokannasta, Rakennustieto Oy:n tuotetiedosta ja sopimusasiakirjoista vastaava liiketoimintajohtaja **Kimmo Lehtonen** kuvaa.

Koko alan kannalta merkittävä kehitysaskel on rakennustuotunumeron käyttöönotto, minkä avulla tuotetiedot voidaan kohdentaa esimerkiksi tietomalleissa yksilöidysti. Kun tuotteet julkaistaan RT-tuotetietokannassa, luodaan tuotteille ja artikkeleille rakennustuotenumeroita.

Tämä rakennustuotunumeron sisältämä digitaalinen tuotetieto täydentää rakennuksen BIM-tietomallia (Building Information Model) yksilöidyllä tuotetiedoilla. Ilman yksilöityä tuotetietoa tietomalli on käytännössä pelkkä 3D-piirustusmalli rakennuksesta.

Digitaalinen tuotetieto on käytännössä BIM:ssä osa I:tä eli informaatiota, Kimmo Lehtonen sanoo.

Rakennustiedon, rakennusteollisuuden, materiaalivalmistajien ja kaupan yhteisessä TEHO-hankkeessa Rakennustietosäätiö RTS:n sateenvarjon alla luotu RT-tuotetietokanta sekä tietokantaa hyödyntävä sähköinen palvelu, RT urakoitsijan tuotetieto ovat merkittäviä askelia rakentamisen digitalisaatiossa. Digitaalinen RT-tuotetietokanta luo

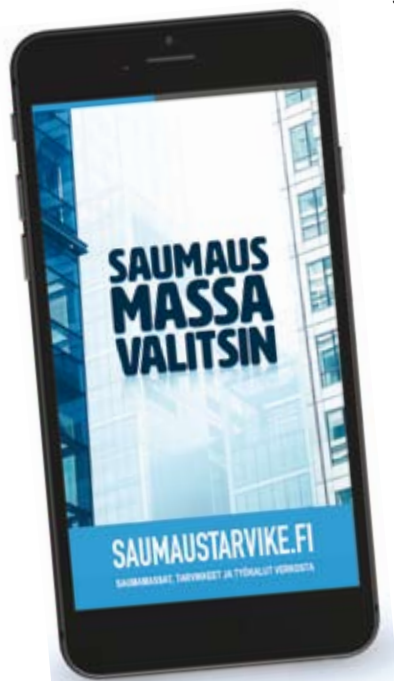
myös edellytyksiä alan sähköisen kaupankäynnin kehittämiseksi.

Alan yhteiseen RT-tuotetietokantaan tallennettu tuotetieto lisää tuottavuutta, vähentää turhaa työtä ja parantaa tietojen luotettavuutta. RT urakoitsijan tuotetieto-sovellusta käyttävät rakennusliikkeet ovat olleet hyvin tyytyväisiä siihen, miten helposti tuotetietokannasta saa tuotteiden teknisten tietojen lisäksi päätoteuttajalta lain mukaan vaaditut, ajan tasalla olevat tiedot tuotteiden kelpoisuudesta ja käyttöturvallisuudesta", Talonrakennusteollisuus ry:n toimitusjohtaja **Kim Kaskiario** sanoo.

Jo pelkästään rakennushankkeiden kelpoisuudenosoittamis- ja käyttöturvallisuusdokumenttien digitaalinen hallinta voi tuottaa urakoitsijoille Suomessa jopa 10 miljoonan euron kustannussäästöt. Hankkeen valmistuttua urakoitsija voi luovuttaa rakennuttajalle tarvittavat tuotetiedot ja -dokumentit helposti yhtenä tiedostona, Rakennuksen tuoteseoste TM -yhteenvetona.

Paroc-konsernin tietohallintojohtaja **Hannu Pääkkösen** mukaan yhteinen standardoitu tuotetietokanta vauhdittaa rakennusalalla siirtymistä kohti reaaliaikaista rakennusmateriaalien tiedon virtausta.

Tulevaisuudessa koko rakennusprosessin toimintaa tehostaa huomattavasti se, että tiedot siirtyvät automaattisesti taustalla, kun esimerkiksi tuote siirtyy osapuolelta toiselle tai mitä tahansa transaktioita tapahtuu. Ilman tällaista keskitettyä standardoitua tietokantaa tiedon sujua virtaus on huomattavasti hankalampaa, Hannu Pääkkönen sanoo.

SAUMAUSMASSAVALITSIN.app

Markkinoilla on useita erilaisiin käyttötarkoituksiin ja pinoille suunniteltuja saumausmassoja. Saumaustarvike.fi on kehittänyt mobiiliapplikaation helpottamaan tuotteen valintaa.

Applikaation kohderyhmä on jo työmaalla työskentelevä henkilö, jolla on perustuntemus eri rakennusmateriaaleista. Applikaation tehtävä on tukea käyttäjää päätöksessä valita oikea tuote oikealle alustalle. Android alustalla toimiva applikaatio on täysin maksuton käyttäjälle.

Taitaja-2017

Ensimmäisen päivän työkuva [vas] ja sabloonityö [oik].

Maalaus- ja tapetointialalla kisasi tämän vuoden ammattitaidon suomenmestaruuskisojen finaalisissa kymmenen eri puolelta suomea kotoisin olevaa opiskelijaa. Opiskelijat kilpailivat keskenään jo aiemmin semifinaaleissa Tampereella. Finaalien työt oli suunniteltu Suomi-100 teemaan. Tehtävänä oli gypoc-levyseinän nauhoitus-, tasoitus-, ja maalaustyöt, valmiiksi pohjatun alustan tapetointi valokuva-

tapetilla, paneelipinnan käsittely Sasu-saunavahalla, Tuntokivi käsittelyn tekeminen kulmat sisältävään päätyseinään ja sabloonityön valmistus valmiilla tarrasabloonilla.

Kilpailutöitä arvioitiin jokaisen työsuorituksen jälkeen koko työn etenemisen ajan. Tuomareina kisassa toimivat Tikkurilan maalaustyökouluttaja Tarmo Hämäläinen, Helsingin kaupungin raken-

KIRJO VÄRIT

Hydrasil Julkisivumaali

Hengittävä ja kestävä silikonihartsimaali, joka antaa parhaan suojan vaativiin ilmasto-olosuhteisiin.

www.kirjovarit.fi

sax

Farben

Hydrasil aussen

nuspalvelujen Staran maalaus-työnjohtaja **Kari Heino**, Turun ammattiopistosäätiöstä **Kirsti Salo**, Etelä-Savon ammattiopistosta **Markku Partanen**, Seinäjoen koulutuskuntayhtymästä **Timo Haapolahti**, Salon seudun ammattiopistosta **Janne Lehto** ja Seinäjoen Kaks' Kättä-työpajan toimitusjohtaja **Yrjö Uurtimo**.

Kisaa valmisteltiin Stadin ammattiopistossa edellinen vuosi. Lajivastaavina toimivat maalausosalalla **Harri Sainio** ja **Markus Holm**. Elementtien rakentaminen tehtiin pääasiassa opiskelijavoinnin. Koululla valmiiksi rakennetut loosielementit tuotiin kuorma-autolla suoraan halliin sisään, ja runko kasattiin suhteellisen nopeasti. Rakentaja-tiimissä mukana olivat **Janne Suominen**, **Henry Randström**, **Katja Kokko**, **Samu Ikonen** ja **Aleksi Mäkipää**.

Kilpailun aikana osastolla työskentelivät lajioppaina opiskelijat **Ville Salo**, **Walteri Väättäin**, **Sarah Toum Bencheoum** ja **Miia Härkönen**. Osaston pisteellä esiteltiin maalausala, ja siellä pystyi myös tarkistamaan värinäkönsä. ■

Ville Salo ja Walteri Väättäin.

Taitajien taustalla

"Olemme juuri valmistuvia pintakäsittelyalan opiskelijoita. Koulutusta on nyt takanamme kolme vuotta. Taitaja-kisoissa toimimme maalaus- ja tapetointipuolen lajioppaina. Istuimme Tikkurilan pisteellä ja jaoimme esitteitä, suklaata ja kyniä sekä annoimme tietoa asiakkaille maaleista ja sävyistä. Autoimme myös maalausvälineiden pesussa.

Hauska kokemus kaiken kaikkiaan, vaikka välillä olikin hiljaisempia hetkiä. Messukeskuksessa käytimme aikaa maanantaista torstaihin reilut 30 tuntia.

Kisat olivat meidän näkökulmastamme aika tiukat. Säännöt olivat rajattuja, eivätkä kisaajien huoltajat tai muutkaan saaneet antaa neuvoa kisaajille. Myös tehtävät olivat aika haastavia, koska mittojen piti olla millin tarkkuudella oikein. Kisaajien kertoman mukaan aikataulu oli välillä hiukan tiukka, mutta kaikki saivat tehtävät tehtyä. Vaikein tehtävä oli mielestämme valokuvatapetointi. Olisimme harjoittelulla varmaan läpäisseet ja saaneet kaiken valmiiksi, mutta tuskin olisimme sijoittuneet edes kolmen parhaan joukkoon."

Täydellinen yhdistelmä

ASENNA LATTIA NOPEASTI JA SUJUVASTI

1025 Superflow on uusi itsetasoittuva tasoite, kovalle alustoille. Erittäin sopiva alusta muovimatoille, parketille tai suurikokoisille keraamisille laatoille. Tasoitteen levittäminen sujuu helposti vaikka seisten, niin vältät polvilla seisomista.

Startack Power ja Startac Combi ovat kaksi yleistä lattia- ja seinäliimaa erittäin laajalla käyttöalueella. Sopii sekä kuiviin että märkiin tiloihin. Yhdessä 1025 Superflow'n kanssa saat ympäristöystävällisen järjestelmän lattiolle, joissa vaaditaan pitkää käyttöikää ja korkeaa laatua!

Lisätietoja www.bostik.fi

Tela tarkoittaa myös keilaseuraa

Helsingin Maalarimestariyhdistyksen keilaseura TELA ry on ehtinyt toimia jo yli puolen vuosisadan ajan. Aktiivinen seura on menestynyt myös valtakunnallisesti.

Kovat paukahdukset raikuvat Talin keilahallissa, kun Helsingin Maalarimestariyhdistyksen keilaseura Telan jäsenten matkaan lähettämät pallot osuvat keilapattereihin. Usein pallo on kaatanut matkallaan komeasti koko kymmen keilan ryhmän.

On meneillään seuran sisäinen kuukausikisa. Kaksi aktiivista telalaista ehtii sentään istua juttelemaan hetkeksi seuran vaiheista. **Kauko Pyyskänen** toimi Telan puheenjohtajana kahteen otteeseen 1970 – ja 1980 –luvulla. Tom Rehnström on ollut puheenjohtajana nyt neljän vuoden ajan.

– TELA perustettiin aikanaan vuonna 1959 siksi, että Maalarimestariyhdistykseen haluttiin liikunnallista harrastustoimintaa, joka samalla edistäisi ammatillista yhteistyötä sekä tutustuttaisi jäseniä muutenkin paremmin toisiinsa. Harrastuksesta tulikin suosittu, Pyyskänen ja Rehnström kertovat.

Alkuaikojen suosiosta kertoo se, että uusien jäsenten ottamista jouduttiin jopa rajoittamaan vähäisten harjoitusratojen takia. Tämä rajoite poistui onneksi myöhemmin, kun pääkaupunkiseudulle valmistui uusia keilahalleja. Parhaimmillaan jäseniä on ollut 81. Tällä hetkellä heitä on 41.

Tätä nykyä TELA harjoittelee tun-

nin verran joka tiistai, mutta monet pelaajat harjoittelevat myös omin päin. Toiminnan alussa harjoitukset pidettiin Otahallissa Espoon Otaniemessä ja vuosien myötä on siirrytty Urheilutalon kautta Talin keilahallukseen.

Telan suosiosta kertoo myös se, että TELA on ollut Helsingin bowling –liiton suurimpia keilaseuroja.

Alusta asti toimintaan on kuulunut myös kilpailukeilailu. Parhaimmillaan TELA on osallistunut valtakunnansarjoihin. Helsingin sarjapeleihin on osallistuttu neljällä joukkueella. Tällä hetkellä yksi joukkue pelaa valtakunnan sarjassa ja kolme Helsingin bowlingliiton sarjoissa.

Nykyään kilpaillaan kerran kuukaudessa jäsenten kesken paremmuudesta kuukausikilpailun merkeissä ja kaksi kertaa vuodessa kisataan Turun ja Tampereen ammattielijien joukkueita vastaan. Tämän lisäksi kilpaillaan seuraottelujen puitteissa muun muassa Helsingin Rakennusmestareita vastaan.

Kaikki tutuiksi

Kauko Pyyskänen tuli mukaan vuonna 1969.

– Liityin samalla myös Telan jäseneksi, kun liityin Helsingin Maalarimestariyhdistykseen. Siinä oppi hyvin tuntemaan ammattikuntaa ja pääsi sisään porukkaan. Olen vuosien varrella ollut usein

jo lopettamassa, onhan minulla pelivuosiakin takana jo 48. Täällä on kuitenkin tullut sen verran hyviä ystävyysuhteita, ettei tätä raaski jättää niin kauan kun terveyden puolesta pystyy keilaamaan.

Telaan ovat tervetulleita paitsi Maalarimestarimestariyhdistyksen jäsenet myös kaikki maalausalan tuote- ja tarviketoimittajien edustajat ja heidän perheenjäsenensä. Myös puheenjohtaja **Tom Rehnström** on teollisuuden edustaja.

– Aloitin keilaamisen, kun enemmän tai vähemmän kaikki asiakkaat keilasivat. Lajin piiristä onkin tullut hyviä kavereita. Seurakaverit tekivät minusta vielä puheenjohtajan, kun jäin eläkkeelle.

Tällä kertaa harjoittelemaan ja kisaamaan on jutunteon vuoksi

saapunut tavallista useampi seuran jäsen. Esimerkiksi vuosikymmeniä seuran toiminnassa mukana ollut pian jo 85 vuotta täyttävä **Pauli Teivonen** on aikoinaan voittanut Telan mestaruuden ja toiminut joukkueestaruuskilpailujen ansiokkaana vetäjänä. Nyt Teivonen tyytyy seuraamaan pelejä katsomon puolelta..

Helppoa ja vaikeata

Keilaaminen on mielekäs peli aloittelijalle, sillä ensi kerralainenkin voi saada kerralla kaikki keilat nurin. Mitä enemmän lajia harrastaa ja opiskelee, sitä vaikeammaksi se tulee.

Kauko Pyyskänen on sitä mieltä, ettei hän hallitse lajia vieläkään kokonaan. Lausunto ei tule aivan vähäisen miehen suusta: Pyyskänen on yksi niistä harvoista telalaisista, jotka ovat saavuttaneet jokaisen

keilaajan himoitsemman 300 pisteen tuloksen. Se tarkoittaa sitä, että kaikki keilat ovat kaatuneet yhdellä heitolla 12 peräkkäistä kertaa.

Pyyskäsen mukaan vuosien myötä myös keilaus on muuttunut välineurheiluksi. Kun ennen pärjättiin yhdellä pallolla, niin nykyään ammattilaiskeilaajilla on käytössään kuudesta kahdeksaan palloa. Myös rataolosuhteet ovat muuttuneet. Ennen rata oli puuta, nyt laminaattia.

– Yksi keilaamisen haasteista on juuri muuttuvat olosuhteet. Esimerkiksi hoitoöljyä voidaan levittää radalle monella tavalla ja kilpailun edetessä öljy liikkuu radalla. On siis tavallaan osattava lukea rataa.

Rehnströmin mielestä keilaus on helppo ja vaikea laji samaan aikaan. Lajin etuihin kuuluu, että sitä voivat harrastaa aloittelijat ja edistyneet samaan aikaan ikään ja sukupuoleen katsomatta.

– Kohokohtia ovat ilman muuta ne hetket, kun joukkue on pärjännyt hyvin. Olemme esimerkiksi heittäneet Helsingin sarjassa epävirallisen Suomen ennätyksen. Oli aivan mahtava tunne, kun tällainen harrastajajoukkue onnistui pesemään ammattimaisesti pelaavat joukkueet, Pyyskänen ja Rehnström kertovat. ■

Naisjaoston puheenjohtaja Susanna Kuikanmäki ja sihteeri Tuija Laaksonen.

Helsingin Maalarimestariyhdistyksen Naisjaosto lähentelee jo sadan vuoden korkeaa ikää. Sen historia on kunniakas: naiset keräsivät alkupääoman yhdistyksen huoneistoa varten.

Huoneen täyttää iloinen nauru, kun Naisjaoston puheenjohtaja Susanna Kuikanmäki ja sihteeri Tuija Laaksonen selaavat jaoston historiasta kertovaa valokuva-albumia. Kuvat muistuttavat monista yhteisistä retkistä ja juhlisista.

Vanhimmissa mustavalkokuvis- sa tärkättyissä kauluksissa seisovien rouvien ilme on sitä vastoin vakava. Yhdistystoimintaan suhtauduttiin aiemmin arvokkaasti.

Jaoston historiassa riittää muisteltavaa, onhan se lähes yhtä vanha kuin itsenäinen Suomi. Alun perin Suomen Maalarityönantajain liiton Helsingin osaston Rouvien Ompeluseura alkoi kokoontua jo vuonna 1922, mutta silloin ei toi-

minta ottanut vielä tulta. Kaksi vuotta myöhemmin tehtiin uusi yritys ja vuonna 1924 yhdistyksen toiminta käynnistyi toden teolla.

Alkuvuosikymmeninä toiminnassa oli mukana yrittäjien

ja työnjohtajien vaimoja ja tyttäriä.

– Maalarimestarit olivat pienyrittäjiä ja usein yrittäminen oli koko perheen asia, jossa myös vaimot olivat aktiivisesti mukana. Oli siis luontevaa, että myös rouvat järjestäytyivät, Kuikanmäki ja Laaksonen kertovat yhdistyksen alkua ajoista.

Aivan ensin rouvat havahtuivat siihen ongelmaan, ettei yhdistyksellä ollut sopivia tiloja, missä kokoontua. Niinpä naisten tekemiä käsitöitä alettiin myydä yhdistyksen järjestämissä juhlissa ja myyjäisissä. Näistä tuloista kertyi alkupääoma Vuorikadun huoneiston hankkimiseksi.

Tukea yksinään työskentelevälle

Nykyään Naisjaoston toiminnassa on mukana paitsi yrittäjien puolisoita myös itsenäisinä yrittäjinä toimivia sekä maalausliikkeiden toimistoissa työskenteleviä naisia.

Susanna Kuikanmäen mukaan toiminta Naisjaostossa tuo yhteisöllisyyttä usein hyvinkin pienissä perheyri-

2017

Naisjaosto toiminut jo lähes 100 vuotta

1957

NURMINEN WORKS 25 v.

tyksissä työskentelevien ihmisten elämään.

– Oli kyse sitten yrittäjän puolisoista tai yrittäjästä, niin yhteistä useimmille on vertaistuen puute arkiympäristössä. Tiedän tämän hyvin, sillä olen itse toiminut pitkään pienessä perheyrittäjäksessä ilman kollegoita. Täällä naisten kesken on luontevaa ottaa asioita puheeksi tyyliin, miten teillä on tehty tämä ja tämä asia.

Järjestötoiminnan suosio on viime vuosina vähentynyt, mutta naisjaostoja toimii edelleen eri puolilla Suomea 18 kappaletta paikallisten maalarimestariyhdistysten yhteydessä.

– Nuoria on nykyään vaikea saada järjestötoimintaan mukaan, kun vapaa-ajasta kilpailee niin moni muukin tekeminen. Suurin osa jäsenistämme on täyttänyt jo 70 vuotta, Laaksonen ja Kuikanmäki kertovat.

Juhlia ja kokousjärjestelyjä

Helsingin naisjaosto kokoontuu nykyään noin seitsemän kertaa vuodessa. Jaoston aktiivit suunnittelevat toimintaa elo-syyskuussa aina seuraavaan kesään asti.

Vuoden ohjelmassa voi olla vaikkapa korujen ja vaatteiden esittelyä, viinin maistelua tai tanssikursseja. Joulua juhlistetaan usein teatteri- tai ravintolakäynnin merkeissä. Toukokuussa on ollut tapana retkeillä. Nykyään retket suuntautuvat etupäässä kotimaan nähtävyyksiä katselemaan, mutta takana on myös monia ulkomaan reissuja esimerkiksi Budapestiin ja Prahaan.

Retkissä ja juhlissa on paljon hauskaa muisteltavaa.

– Yhdistyksen 85 -vuotisjuhlissa meillä olivat miehet esiintymässä! Jäsenet nauttivat juhlimisesta, silloin todella pannaan parasta päälle.

Aivan kaikki jaoston nykyinen toimintakaan ei toki ole hupia. Paikallisella naisjaostolla on tärkeä rooli esimerkiksi koko liiton kolmi-päiväisen vuosikokouksen järjestelyissä.

Myöskään käsityöt eivät ole kokenaan jääneet historiaan. Helsingin paikallisyhdistyksen vuosijuhla pidetään joka vuosi helmikuussa ja naisjaosto järjestää juhlaan muun muassa arpajaiset. Arpajaisilla kerätään rahaa yhdistyksen toimintaan.

– Muutamien jäsenten neulomat villasukat ovat haluttuja arpajaisvoittoja, Susanna Kuikanmäki ja Tuija Laaksonen kertovat. ■

Esko Nurminen perusti maalausliikkeen vuonna 1960. Yritys sai nimekseen Esko Nurminen Maalaamo. Hän saikin mainetta laadukkaana maalaustöiden suorittajana, ja yrityksen koko kasvoi yhdeksi Suomen suurimmista alan yrityksistä. Lisäksi Esko Nurminen niitti kunniaa aktiivisena alan yhteisten asioiden hoitajana ollen lopulta pitkäaikainen Suomen Maalarimestariliiton puheenjohtaja. Hänelle myönnettiin myös talousneuvoksen kunnianimi, osoitus, joka on maalausalalla erittäin harvinaisen.

Vuonna 1992 Esko Nurminen luopui yritystoiminnasta maalausurakoitsijana, viimeisinä merkittävänä urakoinaan Säätytalon maalaus- ja erikoismaalausurakat sekä uuden Oopperatalon esioikaisu-, tasoite- ja maalausurakat. Esko Nurminen tuli tunnetuksi myös presidentinlinnan pitkäaikaisena hovimaalarina.

Heinäkuun alussa 1992 Heikki Nurminen, Maritta Kinnunen ja Mauri Hämäläinen ostivat Esko Nurminen Maalaamon liiketoiminnan. Uusi yritys sai nimekseen Esko Nurminen Maalaamo Oy.

Nuorten yrittäjien ensimmäiset vuodet eivät olleet aluksi menestystarinaa. Sukupolven vaihdos osui samaan aikaan syvenevän laman kanssa, ja yrityksen tase painui syvälle miinukselle. Sitkeä työ, sekä uuden hinta- ja kustannustason etsintä toivat tulosta muuttamalla toiminnan kannattavaksi. Lisäksi toiminta Pietarissa auttoi samaan aikaan, kun työt Suomessa olivat vähissä.

Esko Nurminen Maalaamo Oy jatkoi samalla linjalla kuin sen edeltäjäkin. Yritys teki vaativia ja suuria urakoita paneutuen projektinjohdon osaamiseen. Uusi yritys alkoi myös kehittää toimintaansa monipuolisempaan suuntaan. Korjausrakentaminen tuntui sopivalta suunnalta laajentaa liiketoimintaa.

2000 luvulle saavuttaessa yritystä alettiin kutsua lyhyesti ENM:ksi toiminnan jäsentyessä kolmeen eri tuki-pilariin. Liikevaihdollisesti suurinta osaa toiminnasta edustavat edelleen erilaiset pintakäsittelyurakat vaativissa rakennuskohteissa. Korjausrakentaminen vaatii oman organisaationsa. Myös perinteiset julkisivuremontit kuuluvat yrityksen toimenkuvaan.

Viime vuosina toiminnan monipuolistuttua, mietittiin usein myös nimen nykyaikaistamista. Talvella brändityöryhmä totesi, että yrityksessä tehdään töitä ja homma toimii, joten uusi nimi oli selviö: Nurminen Works.

Vaativa kohde yrityksen historiassa: Oopperatalossa riitti kulumia ja kaarteita.

Henkilöstöjuhlassa kaikki viisi perheen ulkopuolista henkilöä, jotka olivat olleet sen palkkalistoilla koko 25-vuotisen historian ajan, saivat kiitokseksi kultakellot. Myös yli kymmenen vuoden työhistorian yrityksessä omaavat saivat laadukkaat kellot. Heitä oli yli kaksikymmentä henkilöä.

NW Nurminen Works

Esko Nurminen Maalaamo Oy on nyt Nurminen Works OY.

Määräaikaisten työsuhteiden ketjutus

oikeuskäytännön valossa

”Ennen vanhaan työ sopimuksen solmiminen oli paljon helpompaa” on tyypillinen kommentti jäsenpalveluun soitettaessa. Moni työnantaja kokee työ sopimuksen solmimisen olevan aikaisempaan verrattuna huomattavasti mutkikkaampaa lukuisten täytettävien kohtien myötä. Yksi näistä mutkikkaina pidetyistä kohdista on työsuhteen keston määrittely eli päättäminen siitä, onko työsuhte tarkoitettu olevan voimassa toistaiseksi vai ainoastaan tietyn määräajan. Työ sopimuslaki on jo pitkään lähtenyt siitä, että työsuhte on ensisijaisesti aina toistaiseksi voimassa oleva [eli jatkuva], ellei osapuolet ole nimenomaisesti sopineet määräaikaaisuudesta. Edelleen määräaikaaisuudelle on aina oltava niin sanottu perusteltu syy ja tämän puuttuminen johtaa työsuhteen muuttumiseen toistaiseksi voimassa olevaksi. Mielenkiintoisin seikka liittyy kuitenkin lakiin vuonna 2011 voimaan tulleen tarkennukseen.”

Toistuvien määräaikaisten työ sopimusten käyttö ei ole sallittua silloin, kun määräaikaisten työ sopimusten lukumäärä tai niiden yhteenlaskettu kesto taikka niistä muodostuva kokonaisuus osoittaa työnantajan työvoimatarpeen pysyväksi. Kyse on määräaikaisten työ sopimusten ketjuttamisen rajoittamisesta, jonka sisältöä ja laajuutta on arvioitu oikeuskirjallisuuden lisäksi useissa työtuomioistuinten ja yleisten tuomioistuinten ratkaisussa.

Työtuomioistuimen sähköalaa koskevassa ratkaisussa TT:2014-9 työnantaja oli ensin irtisanonut työntekijän toistaiseksi voimassa olevan työsuhteen tuotannollisilla ja taloudellisilla perusteilla. Noin kuukauden päästä työsuhteen päättymisestä työnantaja ja työntekijä olivat solmineet ensimmäisen määräaikaisten työsuhteen. Määräaikaista työsuhdetta oli tämän jälkeen jatkettu yhteensä seitsemällä uudella määräaikaistella työ sopimuksella, joiden yhteenlaskettu kesto oli ollut noin 9 kuukautta. Perusteena määräaikaaisuudelle oli ollut työvoiman tarpeen tilapäisyys ja ennakoimattomuus. Jokainen määräaikaisten työ sopimus oli solmittu erillistä urakkaa koskeväksi. Työntekijä riitautti asia katsoen, ettei työnantajalla ollut perusteltua syytä solmia työ sopimuksia määräaikaistena ja että työvoiman tarve oli lisäksi pysyvä.

Työtuomioistuin katsoi ratkaisussaan, että perusteet tuotannollisille ja taloudellisille irtisanomis perusteille oli ensinnäkin olemassa. Toiseksi tuomioistuin katsoi määräaikaisten työsuhteiden ketjutuksen osalta, että työnantaja oli perusteltu syy usean määräaikaisten työsuhteen solmimiselle, eikä työvoiman tarpeen voida katsoa olleen kyseisinä ajanjaksoina pysyvää. Erityisesti työtuomioistuin

kiinnitti ratkaisussaan huomiota siihen, että perusteena määräaikaistella työ sopimuksilla oli ollut ennakoimattomiksi ja yllättäviksi katsottavat erilliset urakkakokonaisuudet. Kuten ratkaisussa nimenomaan mainitaan, on ”työnantajan saamat urakat olleet ennakoimattomia eikä niiden jatkumisesta ole ollut varmuutta. Urakat ovat olleet luonteeltaan lyhytkestoisia ja niistä aiheutunut työvoiman tarve tilapäistä. Yhtiön taloudellisen tilanteen ja työtilanteen on näytetty jatkuneen heikona...”.

Erityisesti ratkaisussa kannattaa kiinnittää huomiota niin sanotun perustellun syy määrittelyyn ja sekä työvoiman tarpeen pysyvyyden arviointiin. Ennakoimattomat ja yksittäisiksi luonnehdittavat urakat sekä työn projektiluonne katsottiin perustelluiksi syyksi, eikä työvoimantarvetta katsottu pysyväksi, vaikka kyse oli kahdeksasta määräaikaistella työsuhteesta yhdeksän kuukauden ajanjakson aikana. Varsinkin työvoiman tarpeen pysyvyyden osalta ratkaisusta ei kuitenkaan saa vetää liian suoraa johtopäätöksiä. Asia ei voi arvioida puhtaasti määräaikaisten työsuhteiden lukumäärän tai yhteenlasketun keston perusteella, eikä oikeuskäytäntö ole näiden osalta yhtenäinen. Tässäkin tapauksessa kyse oli äänestysratkaisusta.

Vastaavaa kysymystä arvioitiin osittain myös tuoreessa paljon mediahuomiota saaneessa korkeimman oikeuden ratkaisussa KKO 2017:55. Tapauksessa työnantaja ja sosiaalityöntekijänä toimiva työntekijä olivat yhdeksän vuoden aikana tehneet jopa 16 perättäistä määräaikaista työsuhdetta. Kun työnantaja ei solminutkaan enää seuraavaa määräaikaista työ sopimusta, tuli ensimmäisenä kysymyksenä KKO:n arvioitavaksi se, että oliko kyse kielletystä määräaikaisten työ sopimusten ketjuttamisesta. Lisäkysymyksenä korkein oikeus arvioi sitä, että oliko työnantajalla työ sopimuslain mukaista työntarjoamis- ja koulutusvelvollisuutta, joka lain sanamuodon mukaan soveltuu ainoastaan toistaiseksi voimassa oleviin työsuhteisiin.

Ratkaisussaan korkein oikeus hieman yllättäen katsoi, että kyse ei ollut kielletystä määräaikaisten työ sopimusten ketjuttamisesta, sillä määräaikaistella oli löydettävissä perusteltu syy. Tässä tapauksessa syynä oli se, että työntekijällä ei ollut lain edellyttämää pätevyyttä toimia sosiaalityöntekijänä, jolloin vakinaistaminen ei ollut mahdollista. Korkein oikeus tarkasteli kuitenkin erikseen työvoiman tarpeen pysyvyyttä. Oikeus katsoi, että useat määräaikaistella työ sopimukset osoittivat työvoiman tarpeen olevan pysyvää, mistä johtuen oikeus edelleen katsoi, että toistaiseksi

voimassa oleviin työsuhteisiin liittyvät työn tarjoamisvelvollisuus kohdistuu myös kyseisiin työsuhteisiin. Johtopäätös on kuitenkin lain sanamuodon vastainen.

Ratkaisu on kokonaisuudessaan hyvin epä johdonmukainen, eikä sen perusteella voi missään nimessä vetää kovin pitkälle meneviä johtopäätöksiä maalausalan osalta. Ensinnäkin tapauksen 16 ketjutettua määräaikaista työ sopimusta yhdeksän vuoden ajanjaksoilla tarkoittaisi maalausallalla aina sitä, ettei määräaikaistella ole perusteltua syytä, eikä työvoiman tarve ole ainoastaan tilapäistä. Toiseksi maalausalan työtehtäviin ei liity lakisääteisiä pätevyysvaatimuksia.

Loppuun voidaan todeta, että edellä mainituista ratkaisuksista kannattaa työnantajien muistaa ainakin kaksi asiaa: Ensinnäkin jokaiselle määräaikaistella työsuhteelle on aina oltava niin sanottu perusteltu syy. Maalausallalla tämä voi tyypillisesti olla esimerkiksi työn projektinomaisen luone, sijaisuus tai työharjoittelu. Tämä peruslähtökohta tulee selvittää jo ensimmäisen määräaikaisten työsuhteen kohdalla. Toiseksi jo ensimmäisestä määräaikaistella työsuhteesta alkaen tulee työnantajan kiinnittää huomiota myös työvoiman tarpeen pysyvyyden arviointiin. Jos työvoiman tarve on pysyvää ei ensimmäinenkään määräaikaisten työ sopimus ole mahdollinen. Lisäksi työvoiman tarpeen pysyvyyden sekä määräaikaisten työ sopimusten lukumäärän ja keston välillä on selvä korrelaatio – mitä useampia määräaikaistella työsuhteita solmitaan peräkkäin ja mitä pidempiä nämä ovat kestoltaan, sitä todennäköisempää on, että työvoiman tarve katsottaisiin riittävällä tavalla pysyväksi.

Vaikka oikeuskäytännössä ei ole mahdollista vetää mitään yhtenäistä tulkintalinjaa määräaikaisten lukumäärän tai keston osalta, niin nyrkkiääntönä voi esittää, että muutama normaalistekin peräkkäinen määräaikaisten työsuhte on yleensä turvallinen. Tämä sillä oletuksella, että perusteltu syy määräaikaistella on ylipäänsä olemassa. On kuitenkin selvää, että määrän lisääntyessä tai keston pidentyessä riskit kasvavat, vaikka yksittäisiä lähinnä julkista alaa koskevia ratkaisuja on löydettävissä, missä jopa kymmenien määräaikaisten ketjuttaminen on katsottu sallituksi. Tämän vuoksi jäsenpalveluun kannattaa aina olla ajoissa yhteydessä, jotta alakohtaiset erityispiirteet pystytään ottamaan huomioon.

Jukka Koivisto
Työmarkkinalakimies
Pintauraokoitsijat ry.

”Jos työvoiman tarve on pysyvää ei ensimmäinenkään määräaikaisten työ sopimus ole mahdollinen.”

Colorialta apua kemikaaliyliherkkyyteen

Coloria on tuonut markkinoille uuden kemikaaliyliherkkyydestä kärsiville suunnitellun Coloria Forte Sensitive-maalisarjan.

Coloria Forte Sensitive- tuotesarja sisältää täyshimmeän pohjamaalin sekä puolihihmeän pesunkestävän seinämaalin. Yhdessä nämä muodostavat käsittely-yhdistelmän, jossa pohjamaali sulkee alustasta sisäilmaan haihtuvat epäpuhtaudet ja haitalliset yhdisteet. Se on kehitetty ja testattu yhteistyössä LoadedPro-sisäilma-asiantuntijoiden kanssa.

Pitkälliset testaukset sekä raaka-aineiden että valmiin tuotteen osalta on toteutettu yhdessä jo eriastei-

sesti kemikaaleille herkistyneiden henkilöiden kanssa erittäin hyvin tuloksin. Näiden perusteella syntyi ensimmäinen täysin ilman säilöntä-aineita valmistettu, vesiohenteinen, hajuton ja VOC-vapaa sisämaali-sarja.

Sarjan tuotteet soveltuvat käytettäväksi sekä uusille että aikaisemmin erilaisilla maaleilla ja pinnoitteilla maalatuille seinä- ja kattopinnoille kaikissa asuintiloissa sekä julkisissa tiloissa.

► Lisätiedot: Coloria Oy, 010-289 9500, www.coloria.fi

Lattia maalauskanakaan

Nora® systemsin uudella noraplan® Iona -kumilattiapäällysteellä voi nyt yhdistää kumilattiaan erilaisia graafisia kuvioita. Tämän mahdollistaa erityinen valmistusmenetelmä: Toivottu kuvio tuotetaan päällysteeseen vulkanoinnin aikana korkeassa lämpötilassa ja suuressa paineessa – tämä takaa näyttävän ulkoasun vielä vuosikymmenten päästä.

Uuden päällysteen nimi tulee espanjan sanasta, mikä tarkoittaa maalauskanakasta. Perusvärinen lattia on kangas, jolle valitut väriyhdistelmät antavat yksilöllisen sävyn ja josta näin tulee taideteos. Myös noraplan® Iona on kauttaaltaan kumia. Siksi kestävä päällyste ei naarmuunnu, kun esimerkiksi sairaaloissa työnnetään sänkyjä ja ruokakärryjä tai kouluissa siirretään pöytiä ja tuoleja. Uutta kumipäällystettä voi siis suositella myös kovassa käytössä oleviin terveydenhuollon tiloihin, kouluihin ja muihin julkisiin rakennuksiin. Lisäksi tämä noraplan® -perheen nuorin jäsen vakuuttaa jo hyviksi havaituilla kumilattian perusominaisuuksilla, kuten erinomaisella ergonomialla ja akustiikalla. Se edistää terveyttä ja on ympäristöystävällinen.

Noraplan® Ionan vakiovalikoimassa on 24 eri perusväriä. Valikoimassa on 12 harmaan, ruskean ja beigein sävyistä perusväriä, joita täydennetään 12 näyttävällä korostusvärillä.

InfraRYL uudistuu

InfraRYL Infrarakentamisen yleiset laatuvaatimukset. Päällys- ja pintarakenteet -kirja on ilmestynyt.

Siinä esitetään Infra 2015 Rakennus- ja hankenimikkeistön mukaisesti jäseneltyinä päällys- ja pintarakenteiden tekniset laatuvaatimukset. Ratarakenteita käsittelevään osaan on tullut uuden nimekeistön mukaisesti 21 uutta lukua. Kasvillisuusrakenteita käsittelevässä osassa ilmestyy uutena lukuna Kuntta.

Muut teknisiä vaatimuksia koskevat luvut on päivitetty. InfraRYL sisältää infrarakentamisessa sovellettavan hyvän rakennustavan.

InfraRYL 2006 Infrarakentamisen yleiset laatuvaatimukset -julkaisussa luotiin infrialalle ensimmäistä kertaa yhtenäinen ja yhteinen kuvaus infrarakenteiden yleisistä laatuvaatimuksista. Julkaisu ilmestyi sekä painettuna kirjana että tietokantapohjaisena verkkopalveluna. Kirjan uudistettu painos ilmestyi 2010, minkä jälkeen sen sisältöä on päivitetty Rakennustiedon maksullisessa verkkopalvelussa. Myös InfraRYL Päällys- ja pintarakenteet -osa on päivitetty verkkopalveluun.

Kiviainesstandardit eli materiaalivaatimukset ovat muuttuneet. Päivitystyön aikana todettiin päivityksiä tarvittavan myös kelpoisuuden osoittamisessa ja CE-merkintää koskevien vaatimusten täsmentämisessä. Samalla yhtenäistettiin tie- ja

ratarakenteita koskevat vaatimukset soveltuvin osin.

Vanha InfraRYLin ykkösosa ja-kautuu nyt päivityksessä kahtia. Vanhassa yk-

kösosassa oli jaksot 10 000 ja 20 000. Nyt ilmestyvässä Päällys- ja pintarakenteet -osassa on jakson 20 000 luvut ja vuoden vaihteessa ilmestyvässä osassa Maa-, pohja- ja kalliorakenteet on jakson 10 000 luvut.

Nykyisen laajan ykkösosan jakaminen kahtia helpottaa julkaisun käyttöä. Jatkossa kirjat julkaistaan jaksojen mukaan nimettyinä, kuten ne on esitetty InfraRYLin verkkoversiossa.

ETERA ON PINTA-URAKOITSIJOIDEN KETTERÄ KUMPPANI.

Lue lisää: etera.fi

Keskinäinen eläkevakuutusyhtiö Etera
Palkkatilantoputti 1, 00240 Helsinki
puh. 010 533 300

etera
Tässä ajassa.

Homeen- ja lahonestoaineet

BORACOL
 Homeen ja lahon ehkäisyyn sekä
 puhdistukseen puupinnoilla
 rakenteissa ja ulkona

Puh. 020 780 9696
 www.kirjojarit.fi

Öjyjä ja vahoja

osmo
 ...color

SÄILYTÄ PUUN TUNTU

Neuvot ja ohjeet puun käsittelyyn:
 www.osmocolor.com

Julkisivutuotteet

**tremco
 illbruck**

www.tremco-illbruck.fi

BUILDING TRUST **Sika**

www.sika.fi

Maalausalan työvälineet

SPEKTER **mako**

KAIKKI MAALAUSSALAN TYÖKALUT JA TARVIKKEET

OY GRÖNBERG & PALOMAA AB
 Tiedustelut ja tarjouspyynnöt
 www.gptukku.fi 09 757 0450 gp.jani@kolumbus.fi

Laatutyökalut maalaukseen,
 tapetointiin ja laatoitukseen.
 Kotimaista tuotantoa
 jo vuodesta 1960

Maalausväline
 www.maalausvaline.com Puh. 09-8700 320

Ammattilaisen valinta jo vuodesta 1990
TYÖKALUT JA TARVIKKEET
 maalaus, muuraus
 laatoitus, lattiapinnoitus

JALMERI OY
 06-8329220 / jalmeri@jalmeri.fi
 www.jalmeri.fi

CEL LINDGREN

Laadukkaat työvälineet jo vuodesta 1881
 www.celindgren.fi

Liimat

casco

SCHÖNOX
 www.casco.fi www.schonox.fi

Maalit

UULA

EKOLOGISET JA HENGITTÄVÄT
 LUONNONMAALIT ULKO- JA
 SISÄPINTOJEN KÄSITTELYYN

010 820 0020
 Yttäläntie 265, Kauvatsa UULA.FI

swepco

Antiikkimusta kylmäbitumipinnoite vahoille
 katoille. Viilentävä alumiinibitumi maali ja
 pinnoite (cool roof) pelti- ja huopakatoille.
 Uudistava ja tiivistävä asfalttinestepinnoite
 käytetyille asfalteille. ISO 9001 laadunvalvonta.

tehon
 since 1974

Ammattilaisten palvelua 40 vuotta!
TEHOLEHTINEN OY
 teho.lehtinen@teholehtinen.fi
 puh. 040 573 0261, (03) 364 7340
 www.teholehtinen.fi/työohjeet

Findur
 Julkisivumaalit ja pinnoitteet

Findur HT Oy

www.findur.fi

Solmaster
 Coatings

www.solmaster.fi

Elämä täynnä värejä. **eskaro**

Vanha Porintie 1890, 03400 VIHTI
 puh. 0207 856 635
 www.eskaro.fi

HEMPEL

Vene- ja laivamaalit
 Teollisuusmaalit

Oy Hempel (Finland) Ab
 Puh. 0207 590 800
 sales-fi@hempel.com
 hempel.fi

Coloria

Korkealuokkaiset sisä- ja ulkomaalit sekä lakat.

WWW.COLORIA.FI

JOTUN

NOR MAALI
 www.nor-maali.fi

teollisuusmaalit - laivamaalit - palosuojamaalit - lattiapinnoitteet

... alan asialla jo
 100 vuoden ajan !

Nostolavat, rakennushissit, rakennustelineet ja riipputelineet

hrk.fi **HRK KONEVUOKRAAMO**

Täyden palvelun vuokraamosta telineet, työlavat ja henkilönostimet. Myös pienkoneet sekä laitteet alipaineistukseen ja pölynhallintaan – kysy lisää. www.hrk.fi

HÄMEEN RAKENNUSKONE OY

Tampere, Pirkkala, Lahti, Vantaa; 020 7789060
Hämeenlinna, Kangasala; p.vaihe 03-2772555

Vedeneristys

ARDEX

Märkätilarakentaminen | Sisäilmakorjaus

ILMOITTAUDU ARDEX-OPISTON
MAKSUTTOMIIN KOULUTUKSIIN

Katso kurssikalenteri
www.ardex.fi

Tasoitteet

KNAUF

Valmistasoitteet käsi- ja ruiskutasoitukseen
Työvälineet ja tarvikkeet
www.knauf.fi

Suojaustarvikkeet

LANDOLT
kip JORMA™

Paloajatkamaton
FR DIN 4102-B1

Paloajatkamattomat Suojaustarvikkeet Saneerauskohteisiin!

Landolt FR on paloajatkamaton, itsekiinnittyvä porraskäyttöön ja yleissuoja, jolla on jopa laivateollisuuteen hyväksytty palosuojasertifikaatti IMO Res.MSC.307(88)

- Paloajatkamattomat kennolevyt ja muovikalvat FR DIN 4102-B1
- Jorma FR paloajatkamaton remonttiövi FR DIN 4102-B1
- Rääteltyä suojatuotteita, myös FR paloajatkamattomina
- ZIP WALL FR paloajatkamattomat pikaseinät

RS **rstarvike.fi**
09-282 229 / rs@rstarvike.fi

LEGUAN®

Leguan Lifts Oy
Kotimainen henkilönostin
Sisä- ja ulkokäyttöön
Puhelin 03 347 6445

125 135 160

www.leguanlifts.com

PIKAVUOKRAUS

- Yli 80 henkilönostinta
- Kymmeniä riipputelineitä
- Mastolavat ja saksilavat
- Kontit, telineet
- Maali-, tasoite- ja rappausräiskurit
- Monipuolinen pienkalusto

HÄMEENTIE 105
HKI 55 ☎ (09) 7012300 FAX 7012377
YLÄSTÖNTIE 121
01740 Vantaa ☎ 8787878, 0400-776577
WWW.PIKAVUOKRAUS.FI

Tapetit

Laatutapetit
p. 03 884 5008
www.decta.fi

decta
Tilaa luomassa.

MARBURG
WALLCOVERINGS

an walls

Laaja valikoima tapetteja
kodinsisustukseen ja
ammattilaisille
Ota yhteyttä!

www.am-walls.fi www.tapetit.fi

Suomen AM-Markkinointi Oy +358 2 8376 9480

- Painehiekkapuhaltimet
- Raepuhalluskaapit
- Maalauslaitteet
- Rappausräiskurit

KOMPRESSORIKESKUS OY
Ajokinkuja 4, 33800 TAMPERE
Puh. 03-3812111 Fax. 03-3812138
www.kompressorikeskus.fi

PUHTI

GRACO **NESTORI® TUOTE OY**
PINTAKÄSITTELYLAITTEET

MÄRKÄMAALAUSLAITTEET
HIEKKAPUHALLUSLAITTEET
PINNOITTEEN PAKSUUSMITTARIT

Kiteentie 17
04400 Järvenpää
09-8770180
www.nestori-tuote.fi

... alan asialla jo
100 vuoden ajan !

LATTIAN- JA SEINÄPÄÄLLYSTELIITTO RY. www.lattia.net
Unioninkatu 14, 00130 Helsinki Puhelin 09 1299 262

JÄSENLIIKKEET

ETELÄ-SUOMEN LÄÄNI

AK-Lattiat Oy
0400 462 959
Ennekujja 1, 02270 Espoo
www.ak-lattiat.fi

EPA Lattiat Oy
010 8329 500
Avainkierto 21, 05840 Hyvinkää
jouni.rilla@epa-lattiat.fi
www.epa-lattiat.fi

Heikkinen Yhtiöt Oy
020 7280 780
Koivuhaantie 21, 01510 Vantaa
etunimi.sukunimi@heikkinen.fi
www.heikkinen.fi

Helsingin Mattotöy ja -myynti Oy
09 540 4000
Kyttäläntie 6, 00390 Helsinki
etunimi.sukunimi@hmtm.fi
www.hmtm.fi

SISTEK Kaakon Kumi Oy/Sisustus-Kiinpo Oy
0207 619 620
PL 35 (Harapaisentie 1),
53501 Lappeenranta
etunimi.sukunimi@sistek.fi
www.sistek.fi

Kantolan Parketti Oy
03 535 0300
Mäkeläntie 9, 13130 Hämeenlinna
www.kantolanparketti.fi
kantolanparketti@kantolanparketti.fi

Kodin Lattiat Oy
09 389 3523
Topiaksentie 3 A, 00760 Helsinki
teemu.koivu@kodinlattiat.fi

Lahden Lattia- ja Seinäpäällyste Oy
010 422 6880
Vieterikatu 6, 15700 Lahti
vesa.kinnunen@lsp.net
www.lsp.net

Lattiakolmio Oy
050 328 5570
Lironkuja 4, 00940 Helsinki
info@lattiakolmio.fi
www.lattiakolmio.fi

Nanten Oy
09 2747 970
Teollisuusatie 6, 04300 Tuusula
etunimi.sukunimi@nanten.com
www.nanten.fi

Parketti expert Oy
019 367 756, 0400 445 906
Karstuntie 1233, 08480 Karstu
www.parkettexpert.fi

Parketilattiat Salmi Oy
0500 816 952
Elontie 7, 00660 Helsinki

Romanoff Lattiat Oy
0600 550 010
Kisällintie 3 b, 01730 Vantaa
myynti@romanoff.fi
www.romanoff.fi

Parkettihuolto ja Saneeraus P. Kemppainen Oy
09 8678 400 fax 09 8678 4014
Puolarmetsänkuja 6, 02280 Espoo
info@parketti-kemppainen.com
www.parketti-kemppainen.com

Päijät-Hämeen LaatuLaatoitus Oy
0400 99 344
Rekolankatu 15, 15150 Lahti
info@laatuLaatoitus.fi
www.laatuLaatoitus.fi

Päällystekolmio Oy
09 477 2431
Vantaanrinne 14 c/o 4, 01730 Vantaa

Seppo Finnilä Oy
0400 474 315, 040 7345 795
Äijänkalliontie 7, 12310 Ryttylä
finnila.seppo@kolumbus.fi

Suomen Lattiakeskus Oy
09 2766 930
Asentajantie 4, 01800 Klaukkala

Tekstiililattiat Kalevi Sääski Oy
020 7419 810
Tulppatie 22, 00880 Helsinki
www.tekstiililattiat.com

Tuusulan Mattotöy Oy
0400 560 300
Hankasuontie 5, 00390 Helsinki
toimisto@tuusulanmattotyo.fi

LÄNSI-SUOMEN LÄÄNI

Ahma-Lattiat
050 911 0686
Sysmääläntie 1 as. 34, 40530 Jyväskylä
janne.katka@ahmalattiat.fi
www.ahmalattiat.fi

Heikkinen Yhtiöt Oy
020 7280 780
Hyllilänkatu 14, 33730 Tampere
etunimi.sukunimi@heikkinen.fi
www.heikkinen.fi

Lakeuden Lattia Oy
010 279 36000
Rengastie 23, 60120 Seinäjoki
jim.rautiainen@lakeudenlattia.fi
www.lakeudenlattia.fi

Laattatyö Wikman Oy
0500 862 933
Vihnuskallionkatu 16, 37150 Nokia
laattatyo.wikman@yritys.inet.fi

Mattoasennus Olli Niinimäki Oy
0400 643 600, 0400 599 499
Ritarintie 22, 40930 Kinkomaa [Muurame]
mattoas.niinimaki@elisanet.fi

Oro Urakointi Oy
010 424 2400
Miilukatu 7, 40320 Jyväskylä
toimisto@orourakointi.fi
www.orourakointi.fi

Porin Mattotöy Ky
044 346 0004
Palokunnantie 2, 28360 Pori
janne.tommila@mattotyo.net
www.mattotyo.net

Oy Skandia Lattia-Golv Ab
040 565 1613
Rinnakkaistie 31 B 1, 65350 Vaasa
jukka.kanerva@skandialattia-golv.fi
www.skandialattia-golv.fi

Tammer-Lattiat Oy
0400 700925
Haikanvuori 1, 33960 Tampere
tammer-lattiat@tammer-lattiat.fi
www.tammer-lattia.fi

Tampereen Lattiamestarit Oy
040 504 9129
Aarporankatu 15 B, 33840 Tampere
jorma.agren@lattiamestarit.fi
www.lattiamestarit.fi

Tampereen Pinta-Asennus Oy
03 3672 862
Rajasilta 1, 33880 Lempäälä
jari.korpela@pinta-asennus.fi
www.pinta-asennus.fi

TeppMan Oy
02 273 6666
Pitkämäenkatu 28, 20250 Turku
etunimi.sukunimi@teppman.fi
www.teppman.fi

Turun Tapetti ja Matto Oy
02 271 1000
Orikedonkatu 2, 20380 Turku
myynti@tapettijamatto.com
www.tapettijamatto.com

Turun Ykkösparketti Oy
02 251 1421
Pansiontie 48-52, 20240 Turku
tiedustelut@ykkosparketti.fi
www.ykkosparketti.fi

Oy Villen Parketti - Villes Parkett Ab
010 2291 770
Asemakatu 39, 65100 Vaasa

ITÄ-SUOMEN LÄÄNI

Heikkinen Yhtiöt Oy
020 7280 780
Linjakuja 4, 80140 Joensuu
etunimi.sukunimi@heikkinen.fi
www.heikkinenyhtiöt.fi

Kallan Parketti Oy
044 304 3532
Käsityökatu 43, 70110 Kuopio
info@kallanparketti.fi
www.kallanparketti.fi

Kuopion Parkettiasennus Oy
0400 791 144
Kalevalankatu 10, 70500 Kuopio
info@dtf.fi
www.kuopionparkettiasennus.fi

OULUN LÄÄNI

Heikkinen Yhtiöt Oy
020 7280 780
etunimi.sukunimi@heikkinen.fi
www.heikkinen.fi

Lapin Lattiamestarit Oy
0400 309567
Taka-Löytyn katu 4
90150 Oulu

Matto Nurminen / Matnur Oy
08 8700 700
Tyrnäväntie 12, 90400 Oulu
tapani.niskanen@mattonurminen.fi
www.mattonurminen.fi

Oulun Sisustajat Oy
010 320 2300
Paljetie 10, 90140 Oulu
oulu.sisustajat@sisustustalo.net
www.sisustustalo.net/oulusisustajat

RK-Lattiat Oy
08 815 0150
Veistämötie 8, 90620 Oulu
www.rk-lattiat.fi

LAPIN LÄÄNI

Lapin Lattiamestarit Oy
0400 309 596, 0400 309 550
Aittatie 11, PL 41, 96101 Rovaniemi

Mattoasennus Ojala Oy
0400 896 980
Sipolantie 2, 96190 Rovaniemi
olli.ojala@mattoasennusojala.fi

PR-Sisustus Oy
020 787 1280 fax [016] 223 313
Keskuspuistonkatu 15-17, 94100 Kemi
www.pr-sisustus.fi

KANNATUSJÄSENET

Rautakesko Oy/Sisustus ja kodin kalustaminen
010 53032
PL 75, 01301 Vantaa
fax 010 532 0859

RTV-Yhtymä Oy
019 7421 fax 019 730 246
Mattilantie 1, 11700 Riihimäki
etunimi.sukunimi@rtv.fi

Teollisuusjäsenet

Ardex Oy
Koskelonkuja 1 A 27, 02920 Espoo
puh. 09 6869 140
ardex@ardex.fi www.ardex.fi

Master Chemicals Oy
Pyöräkatu 6
15100 Lahti, Finland
puh. 040 550 6649 fax 03 633 7398
info@master-chemicals.fi www.master-chemicals.fi

MASTER CHEMICALS OY

Betton Oy Thoro Finland
Fallläker 1 D, 02740 Espoo
puh. 09 5102 517
juha.tamminen@betton.fi www.betton.fi

Saint-Gobain Rakennustuotteet Oy / Weber
PL 70 [Strömberginkuja 2], 00381 Helsinki
puh. 010 442 200 fax 010 442 2295
etunimi.sukunimi@e-weber.fi www.e-weber.fi

BOLON
Punavuorenkatu 1
00150 Helsinki
puh. 046 321 530 400
www.bolon.com
johanna.rostedt@bolon.fi

BOLON

nora flooring systems Oy
Yrittäjänkatu 24, 33710 Tampere
puh. 03 271 0600 fax 03 271 0650
info-fi@nora.com, etunimi.sukunimi@nora.fi
www.nora.com/fi

nora

Duuri Oy
Tapulikaupungintie 35, 00750 Helsinki
puh. 09 3510 5500 fax 09 3510 5222
duuri@duuri.fi www.dione.fi

DUURI Pro

Oy Orient-Occident LTD
Ruukinkuja 2, 02330 Espoo
puh. 09 260 660 fax 09 801 1227
www.orientoccident.fi

Forbo Flooring Finland Oy
Heikkiläntie 2, 00210 Helsinki
puh. 09 862 30 300 fax 09 862 30 301
maria.hagenaar@forbo.com www.forbo-flooring.fi

Pukkila Oy Ab
PL 29 [Pitkämäenkatu 9], 20251 Turku
puh. 0207 219 600 fax 0207 219 690
etunimi.sukunimi@pukkila.com www.pukkila.com

PUKKILA

Gerflor Oy
Rekolanpohjankatu 3, 15300 Lahti
puh. 010 617 5150 fax 010 617 5152
etunimi.sukunimi@gerflor.fi www.gerflor.fi

Tarkett Oy
Lars Sonckin kaari 16, 02600 Espoo
puh. 09 4257 9000 fax 09 4257 9090
etunimi.sukunimi@tarkett.com www.tarkett.fi

Hansamex Oy
Kuormatie 14, 03100 Nummela
puh. 09 565 5010
marjut.luoto@hansamex.fi

Travico Oy
Puutarhatie 22, 01300 Vantaa
puh. 09 477 0780 fax 09 477 07810
ville.ravila@travico.fi

travico.

Karelia-Upofloor Oy
Microkatu 1, 70210 Kuopio
PL 1188, 70211 Kuopio
puh. 020 740 9300

tremco illbruck Oy
Vanha Porvoontie 238, 01380 Vantaa
puh. 09 5499 4500
tilaukset@tremco-illbruck.com
www.tremco-illbruck.fi

www.tremco-illbruck.fi

Upofloor Oy
Souranderintie 2, 37100 Nokia
PL 8, 37101 Nokia
puh. 020 740 9600
www.kareliaparketti.fi
www.upofloor.fi
www.kahrs.com

UPOFLOOR

TrioFloor Oy
Perintötie 2d, 01510 Vantaa
puh. 09 8545 130 fax 09 852 1972
trio@triofloor.fi www.triofloor.fi

Kiilto Oy/RT-osasto
Tampereentie 408, 33880 Lempäälä
[Kehätie, 33880 Sääksjärvi]
puh. 0207 710 100 fax 0207 710 101
etunimi.sukunimi@kiilto.com www.kiilto.com

Oy Sika Finland Ab
Koskelontie 23 C, 02920 Espoo
PL 49, 02921 Espoo
puh. 09 511 431
www.sika.fi www.casco.fi www.schonox.fi

Laattapiste Oy
Mestarintie 5, 01730 Vantaa
puh. 09 878 031 fax 09 890 832
www.laattapiste.fi

Uudenmaan PR-Lattiat Oy
Nilsaksenpolku 2, 01510 Vantaa
puh. 09 228 9170 fax 09 228 91727
upr.slk@upr-slk.com

Lakan Betoni Oy
PL 42, 80101 Joensuu
puh. 020 748 1200 fax 020 748 1260
www.lakka.fi

**ETELÄ-SUOMEN
PINTAURAKOITSIJAYHDISTYS RY**

ASKO ANTTILA OY
010 835 5800
pasi.anttila@askoanttila.fi
www.askoanttila.fi

HYVINKÄÄN REMONTTIKESKUS OY
019 430 745
PL 71 (Helenenkatu 7), 05801 Hyvinkää

HÄMEENLINNAN MAALAU- JA MATTOTYÖ OY
040 508 6660
hmm@pp.inet.fi
www.maalausjamatto.fi

JORATA OY
0400 530 216
posti@jorata.fi

KARJALAN MAALAAMO OY
03 671 6151
info@karjalanmaalaamo.fi

LAATTA-ASENNUS HEIKKI HAKIO OY
0400 801 444
heikki.hakio@laatta-asennus.fi
www.laatta-asennus.fi

MAALAUSLIIKE REMULA OY
040 901 2051
maalausliike@remula.fi
www.remula.fi

PIRITAN SANEERAUS JA MAALAU
0400 885 657
T:MI PiSaMa
pirita.mikkolainen@gmail.com

RAKENNUSMAALAU JARI KOMONEN
0400 879 122
Merventie 44, 13720 Parola
jari.komonen@pp2.inet.fi

RAKENNUSMAALAU TAMMINEN OY
03 638 1589
olavi@rakennusmaalaustamminen.fi

RAKENNUSTAITO KUIVALAHTI OY
040 508 2359
kimmoo.kuivalahti@pp.inet.fi

TASOITE JA MAALAU VIROLAINEN OY
03 435 4547
lidankalliontie 58, 30100 Forssa

TTA MAALAU- JA SANEERAUSPALVELU OY
040 525 0263
Sepänkatu 3 D, 11710 Riihimäki
janne.niemi@ttasaneeraus.com
www.ttasaneeraus.com

VÄRILÄISKÄ OY
019 455 637
aki.salminen@varilaiska.fi
www.varilaiska.fi

**HELSINGIN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY
WWW.HMMY.FI**

A. NIEMISEN MAALAUSLIIKE OY
09 440 799
toimisto@anm.fi
www.anm.fi

AK-PINTAKÄSITTELY OY
0400 473 410
ak-pintakasittely@kolumbus.fi

EKN-GROUP OY
045 671 6272
joona.nurmilaakso@ekn-group.fi
www.ekn-group.fi

ENTISÖINTI ATHENE
0500 603 309
spede@kipsi.fi
www.kipsi.fi

HM-MAALAUSPALVELU KY
0400 414 891
matti.hovi@elisanet.fi
www.maalauspalvelu.net

KESKUSTAN MAALAU JA RAKENNUS OY
09 884 0983
keskustan.maalausjarakennus@co.inet.fi

KORISTEMAALAAMO OCRA OY
044 308 6454
tuija.salin@koristemaalaamo.com
www.koristemaalaamo.com

KORISTEMAALAUS JA ENTISÖINTI
PIRJO LAHDENPERÄ OY
050 548 4982
pirjo.lahdenpera@suomi24.fi

LAINISALO RAKENNUSMAALAU OY
020 776 9621
erkki.harakka@lainisalo.fi
www.lainisalorakennusmaalaus.fi

LIEHUNEN OY
09 638 458
info@liehunen.fi
www.liehunen.fi

LTU-URAKOINTI OY
010 841 2800
etunimi.sukunimi@ltu.fi
www.ltu.fi

MAALAAMO MTW OY
040 535 0401
alice.sacklen@mtw.fi
www.mtw.fi

MAALAUSLIIKE E. HINKKA OY
09 389 4344
hinkka@ehinkka.fi
www.ehinkka.fi

MAALAUSLIIKE KUIKANMÄKI OY
020 747 9231
toimisto@ma-ku.net
www.maalausliikehelsinki.com

MAALAUSLIIKE PASI POUTANEN OY
0400 446 130
maalausliike@poutanen.com
www.poutanen.com

MAALAUSLIIKE REPTON OY
0400 944 054
reptonoy@hotmail.com
www.repton.fi

MAALAUSLIIKE T. PYNŊÖNEN OY
0400 705 635
teijo.pynnonen@kolumbus.fi

MAALAUSLIIKE TAPIO LILJA KY
0400 470 373
liljat@dnainternet.net

MAALAUSLIIKE VILÉN & SYRJÄNEN OY
010 271 6010
etunimi.sukunimi@maalausliikevs.fi
www.maalausliikevs.fi

NURMINEN WORKS OY
09 728 8570
mikko.mensio@nworks.fi
etunimi.sukunimi@nworks.fi
www.nworks.fi

NYKY-MAALAU OY
09 724 0125
tapio.tyllinen@nyky-maalaus.inet.fi

OTE OY
0400 430 376
ote@ote.fi
www.ote.fi

OY IP MAALAAMO & MÅLERI AB
09 8364 4350
toimisto@ipmaalaamo.fi
www.ipmaalaamo.fi

OY MAALAU- JA ENTISÖINTI
RITARI & SMEDBERG LTD.
09 294 6526
pekka.ritari@pp.inet.fi

PENTTI MÅHÖNEN OY
0400 826 246
info@penttimahonen.fi
www.penttimahonen.fi

RA-URAKOINTI OY
09 350 9590
rauno.asplund@ra-urakointi.fi

RAKENNUS- JA MAALAUSLIIKE HELKAR OY
09 755 2944
info@helkar.fi

RAKENNUSLIIKE M. SEPPÄLÄ OY
010 239 8280
marko@mseppalaoy.fi

SÅVYRAKENNE OY
09 3869 8160
etunimi.sukunimi@savyrakenne.fi
www.savyrakenne.fi

TASOITE JA MAALAU VESA OY
09 374 1881
anttila@vesaoy.fi

TASOITE JA MAALAUSTYÖ VISTA OY
045 656 6622
vista.oy@pp.inet.fi
joni.lindblom@vistaoy.fi

TRIASOLE PINNOITUS OY
09 347 8860
jari.jussila@triasole.fi
www.triasole.fi

UUDENMAAN PINTASUOJAUS OY
040 768 6377
uudenmaan@pintasuojaus.com
www.pintasuojaus.com

VELJEKSET LEHTINEN MAALAUSLIIKE OY
09 135 2516
maalaus@veljeksetlehtinen.com
www.veljeksetlehtinen.com

VUORIMAALAU OY
0400 456 608
tarmo.vuori@vuorimaalaus.fi

**ITÄ-SUOMEN PINTAURAKOITSIJAT RY
WWW.ITASUOMENPINTAURAKOITSIJAT.FI**

ITÄ-SUOMEN JULKISIVUMAALAU OY
0400 578 747
jukka.puharinen@julkisivumaalausoy.fi

KML-MAALARIT OY
017 262 7988
niilo.kuronen@kml-maalarit.inet.fi
www.maalauskuopio.fi

MAALAU REIJONEN OY
0400 679 836 Sami Reijonen
0400 671 290 Martti Reijonen
maalaus.reijonen@gmail.com
www.remonttijaamaalausjoensuu.fi

MAALAU- JA REMONTTIPALVELU MUJE OY
040 556 8450
juha-petri.muje@telemail.com
www.maalausjaremonttimuje.com

MAALAU- JA SANEERAUS H. SAITSEV
040 553 7996
harri.saitsev@pp.inet.fi

MAALAU- JA TASOITETYÖ PEHKONEN KY
0400 175 977
jouni.pehkonen@mbnet.fi

MAALAAMO VERNISSA KY
050 533 3764
mruotsa@dnainternet.net
www.maalaamovernissa.fi

MAALAUSLIIKE JARI TARKKONEN KY
0400 378 997
jari.tarkkonen@kolumbus.fi

MAALAUSLIIKE KARTTUNEN OY
017 363 1723
info@maalausliikekarttunen.fi
www.maalausliikekarttunen.fi

MAALAUSLIIKE LESKINEN KY
050 331 7669
maalausliike@mikaleskinen.fi
www.maalausliikeleskinen.fi

MAALAUSLIIKE P. VIILLAINEN OY
050 313 2931
pentti@viillainen.com
www.viillainen.com

MAALAUSLIIKE POJAT OY
050 323 4782
janne.hon@suomi24.fi

PINNOITUS-PEKKA OY
040 484 5836
janne.lentz@pinnoituspekka.fi
teemu.kumpulainen@pinnoituspekka.fi
www.pinnoituspekka.fi

PINTAKÄSITTELY VEKANNE OY
044 973 2661
veli-matti.elo@vekanne.fi
www.vekanne.fi

POHJOIS-KARJALAN MAALAUSSYHTYMÄ AY
0500 750 302
maalausyhtyma@gmail.com

PRO-PINNOITUS OY
013 413 708
pro-pinnoitus@co.inet.fi
www.pro-pinnoitus.fi

Pintaurakoitsijat ovat luotettavia ja osaavia ammattilaisia, jotka hoitavat yhteiskunnalliset velvoitteensa.

RAKENNUSPALVELU AHOKAS OY
0400 752 662
kai.ahokas@pp.inet.fi
www.maalausjasisustustyo.fi

TASOITE JA RAPPAUS PETRI RÄSÄNEN OY
041 448 3011
posti@tasoitejarappaus.fi
www.tasoitejarappaus.fi

T:MI T. PULKKINEN
044 306 8549
tonipulkkinen3@hotmail.com

JYVÄSKYLÄN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY

ANTTI K OY
040 560 2813
jari.kontturi@anttik.fi
www.anttik.fi

JÄMSÄN MAALAUUS JA KUNNOSTUS OY
0400 510 548
teemu.hannula@jmk.fi
www.jmk.fi

K-S MESTARITYÖ OY
040 549 2155
tero.saiakkonen@mestarityo.fi
www.mestarityo.fi

MAALAUUS- JA KUNNOSTUSPALVELU PEITSO
TMI
0400 571 176
mkppeitso@gmail.com
www.peitso.fi

MAALAUUSLIIKE HÄMEENKORPI KY
040 563 5821
jari.hameenkorpi@gmail.com

MAALAUUSLIIKE PASI MAUNUAHO
040 593 4004
pasi@pasimaunuaho.fi
www.pasimaunuaho.fi

MAALAUUSLIIKE PEKKARINEN OY
010 325 3110
sami@maalausliikepekkarinen.fi
www.maalausliikepekkarinen.fi

MAALAUUSLIIKE P. RAAPPANA
0400 643 451
pekka.raappana@kolumbus.fi
www.raappana.net

MAALAUUSTYÖ KARI POHJA OY
0400 342 101
maalaustyo@kiinteistoinsinoorit.fi

RAKENNUS & MAALAUUS KOSKINEN OY
0400 643 642
maalaus.koskinen@elisinet.fi
www.rm-koskinen.fi

RAKENNUS- JA MAALAUUSPALVELU
ÄSSÄMÄKI KY
0400 640 718
assamaki@kolumbus.fi

RAKENNUSPALVELU ARTO MATILAINEN OY
0400 543 669
rakennuspalvelu.amatilainen@elisinet.fi

RAKENNUSPALVELU SINETTÄ KY
040 508 7178
jari@sinetta.fi

TASOITUS JA MAALAUUS VIILOS AY
050 526 3406
vesa.viilos@gmail.com

TIKKAPINTA OY
0400 548 521
esa.isotalo@tikkapinta.fi

VAAJASANEERAUS OY
044 581 3363
jukka@vaajasaneeraus.fi
info@vaajasaneeraus.fi

KAAKKOIS- SUOMEN PINTAURAKOITSIJAT RY

AUTO- JA RAKENNUSMAALAAMO RÖYSKÖ KY
05 453 4444
sami.roysko@sisustus.inet.fi

E. VOUTILAINEN OY
05 669 0600
e.voutilainenoy@e-voutilainen.fi
www.e-voutilainen.fi

J. PÖLJÖ MAALARIT OY
0400 488 991
jarmo.poljo@gmail.com

KAUSALAN PINNOITE OY
020 787 0980
info@kausalanpinnoite.fi
www.kausalanpinnoite.fi

KARHULAN SANEERAUS OY
044 055 0955
karhulan.saneeraus@gmail.com

KYMEN PINTAMAALAUUS KY
044 290 5545
markku.petman@kymp.net
www.pintamaalaus.net

KYMERÄ OY
05 228 8777
etunimi.sukunimi@kymera.fi
www.kymera.fi

LAATU-MAALAUUS MUHONEN OY
05 415 2117
posti@maalausmuhonen.fi

LATTIAPÄÄLLYSTELIIKE AHTI LEPISTÖ
0400 262 76
Savolaistenkatu 10, 50170 Mikkeli

MAALAUUS JA PINNOITUS AHTIAINEN KY
050 525 2788
hannu_ahmainen@maalausjapinnoitus.fi

MAALAUUS- JA PINTAKATE H. KÄRHÄ
040 742 9902
pintakate@luukku.com
Leppärinne 1 C 13, 55800 Imatra

MAALAUUS TIKKA OY
05 456 1195
katri.parkkima@maalaustikka.com
www.maalaustikka.com

MAALAUUSLIIKE E. HEISKANEN OY
05 432 2100
e.heiskanen@e-heiskanen.fi
www.e-heiskanen.fi

MAALAUUSLIIKE JAANA YLÄ-OUTINEN KY
040 513 6406
jaana.yla-outinen@co.inet.fi

MAALAUUSLIIKE JORONEN OY
0400 739 169
maalausliike@joronen.fi
www.maalausliike.fi

MAALAUUSLIIKE K. VALJAKKA KY
040 589 0358
jari.valjakka@surffi.fi
www.maalausliikevaljakka.net

MAALAUUSLIIKE KOUKONEN KY
0400 575 663
koukonenky@gmail.com

MAALAUUSLIIKE PEUHKURI OY
05 411 8370
maalausliike@maalaus-peuhkuri.fi
www.maalaus-peuhkuri.fi

MAALAUUSLIIKE PÖNTINEN OY
015 172 272
etunimi.sukunimi@maalausliikepontinen.fi
www.maalausliikepontinen.fi

MAALAUUSLIIKE SAMI AHTIAINEN OY
040 551 0564
sami.ahmainen@maalausliikeahmainen.fi
www.maalausliikeahmainen.fi

MAALAUUSLIIKE V. LÄÄPERI OY
0400 790 542
maalausliike@vlaaperi.inet.fi
www.maalausliikelaaperi.fi

MAALIPINTA MERILÄINEN KY
050 541 1777
janne.merilainen@maalipinta.fi

OTAVAN MAALAUUSTYÖ OY
0500 636 783
juha.mesiainen@gmail.com
www.otavanmaalaustyo.fi

PARKETTI- JA MATTOTYÖ M. MYYRYLÄINEN OY
0500 557 207
mikko.myyrylainen@parketti-ja-mattotyö.
inet.fi
www.parkettimyyrylainen.fi

RAKENNUSPINNOITUS RANTANEN OY
040 540 8977
sami.rantanen@rprantanen.fi
www.rprantanen.fi

RASPAL OY
0400 487 561
jari.pallonen@raspal.fi
www.raspal.fi

SANEERAUS JA MAALAUUS RAAPPANA OY
040 772 1159
saneerausjamaalaus.raappana@pp.inet.fi

TASOITE AHONEN OY
040 506 6396
tasoite.ahonen@kymp.net

TASOITE JA MAALAUUS A & A SAVINAINEN OY
0400 553 411
aki.savinainen@savina.fi
www.savina.fi

TASOITETYÖ TUVIALA OY
040 581 5629
vesa.tuviala@gmail.com

TMI LECKLIN
0500 752 590
tmi.lecklin@kymp.net

VUOKSEN KORRO OY
0400 254 574
vesa.hannula@vuoksenkorro.fi
www.vuoksenkorro.fi

KEMIN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY

KEMIN MATTO- JA MAALAUUSTYÖT V. SOINI KY
0440 588 790
vesa.soini@hotmail.fi

MAALAUUSLIIKE REIJO KOLPPANEN KY
0400 391 310
Nauskankatu 3, 94600 Kemi
aarni.kolppanen@pp.inet.fi

MAALAUUSLIIKE URHO REMES OY
0400 690 222
jp.remes@pp.inet.fi

MATTO JA MAALAUUS J. NIKULA KY
050 435 8773
jorma.nikula@pp.inet.fi
www.mattojamaalausnikula.fi

LAHDEN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY WWW.LAHDENMAALARIMESTARIT.FI

JAN SANEERAUS OY
0500 493 904
info@jansaneeraus.com
www.jansaneeraus.com/jan-saneeraus-oy

KAUSALAN PINNOITE OY
020 787 0980
info@kausalanpinnoite.fi
www.kausalanpinnoite.fi

LAHDEN KIINTEISTÖMAALAUUS OY
03 734 4990
Ketokatu 15, 15810 Lahti
lahdenkiinteistomaalausoy@co.inet.fi
www.lahdenkiinteistomaalaus.fi

LUJAMAALAUUS OY
050 63564
lujamaalaus@phnet.fi

MAALAUUS JA RAKENNUS A. HARTIKAINEN KY
03 756 2779
maalhart@nic.fi

MAALAUUSLIIKE ARI VAINIKKA OY
015 467 543
maalari.vainikka@rivakka.net

MAALAUUSLIIKE VEIKKO E. NIEMINEN OY
0400 771 994
veikko.e.nieminen@phnet.fi
www.ven.fi

MAALAUUSTYÖ K. NEVALAINEN OY
0400 492 339
Saarnikatu 4 A 2, 15520 Lahti
ki.nevalainen@phnet.fi

MAALAUUSTYÖ T. KUITUNEN OY
0400 492 885
Metsä-Pekkalantie 11, 15610 Lahti
maalaustyo.tkuitunen@phnet.fi

METROHIT OY
0400 716 187
posti@metrohit.fi

RAMO MIA
040 356 6065
jarmo.karppinen@ramomia.fi

SOLMASTER OY
03 780 2363
solmaster@solmaster.fi
www.solmaster.fi

T:MI ASKO KÖTTÖ
0400 491 271
asko.kotto@phnet.fi

VEIKKO SMOLANDER OY
040 595 5963
v.smolander@luukku.com

LÄNSI-SUOMEN PINTAURAKOITSIJAT RY

LÄNNEN PINTAKÄSITTELY OY
02 823 9669
jukka.lankinen@lannenpintakasittely.fi

MAALAUSSUOMEN MARKKU VILJANEN KY
02 823 4134
Parrantie 11, 26560 Kolla

MAALAUSSUOMEN VELJEKSET KUTILA
0440 534 094
tero.kutilla@gmail.com
www.veljeksetkutilla.fi

RAUMAN MAALAUSSUOMEN RAKENNUSHUOLTO OY
0500 720 836
petri.vuori@raumanmaalau.net.fi
www.raumanmaalau.net.fi

RAUMAN MAALAUSSUOMEN JA TAPETOINTIPALVELU OY
0500 325 296
riitta.viljanen@rmtp.fi

LÄNTISEN-UUDENMAAN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY

MAALAUSSUOMEN H. PESONEN OY
0400 771 258
Reilininkuja 4, 08150 Lohja

MAALAUSSUOMEN TAPIO LILJA KY
0400 470 373
liljat@dnainternet.net

MAALAUSSUOMEN STELMACHER & POIKA OY
0500 511 064
stelmacher.poika@dnainternet.fi
www.maalaussllohja.fi

OULUN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY WWW.OULUNPINTAURAKOITSIJAT.FI

HAUKIPUTAAN MAALAUSSUOMEN JA REMONTTIPALVELU KY
0400 736 583
mikko.tienhaara@windowlive.com

JOUNI FYRSTEN OY
0400 770 035
jouni.fyrsten@gmail.com

MAALAUSSUOMEN MAHTI OY
040 719 1628
marko.sarkiniva@maalaussuomahti.fi
www.maalaussuomahti.fi

MAALAUSSUOMEN JA TASOITETYÖ M. SUOJANEN OY
0400 682 581
mika.suojanen@maalaussuojatsoitetyo.fi

MAALAUSSUOMEN A. VIINIKKA OY
0400 684 458
aimo.viinikka@gmail.com

MAALAUSSUOMEN M. ANNOLA OY
0400 919 281
matti.annola@gmail.com
www.maalaussuoulu.fi

MAALAUSSUOMEN HAANPÄÄ OY
0400 760 648
maalaussuome.haanpaa@gmail.com
www.maalaussuomehaanpaa.fi

MAALAUSSUOMEN VELJ. NIINIMAA OY
08 312 1920
veljekset.niinimaa@dnainternet.net

MAALAUSSUOMEN VÄRYRYNEN OY
0500 681 913
jouko.vayrynen@kajaani.net
www.maalaussuomevayrynen.fi

MAALAUSSUOMEN PALVELU R. KURTTI OY
0400 890 662
reijo.kurtti@pp.inet.fi

MESTARIMAALAUSSUOMEN SEPPÄNEN & TOIKKA OY
0400 460 886
jarmo.toikka@mestarimaalau.net.fi

OULUN SEUDUN MAALAUSSUOMEN OY
040 963 1269
asiakaspalvelu@oulunmaalau.net.fi
www.oulunmaalau.net.fi

PINTAURAKOINTI FINGERROOS OY
050 592 2112
pekka.fingerroos@gmail.com
www.maalaussuome-kokkola.fi

RS-INSTALL OY
0400 762 468
Olaskuja 13 A 1
90900 Kiiiminki

SANEERAUS LAAKKO OY
0400 588 323
ilkka.laakko@saneerauslaakko.fi
www.saneerauslaakko.fi

SANEERAUS OLA-ARI OY
0400 870 368
saneerausolaari@gmail.com

T & J MAALAUSSUOMEN OY
0400 160 679
Kukkulantie 23, 90940 Jääli
tjmaalau.net@gmail.com

TERI-MAALARI OY
050 3231370
antti.rannisto@terimaalari.fi
www.terimaalari.fi

TEUVO JÄRVENPÄÄ OY
0400 580 172
teuvo.jarvenpaa@luukku.com
www.teuvojarvenpaaoy.fi

POHJANMAAN PINTAURAKOITSIJAT RY WWW.PPRY.FI

JARIN MAALAUSSUOMEN PALVELU OY
050 305 7326
jari.jaaska@gmail.com
www.jarinmaalaussuomalau.net.fi

KAUKOMAALAUSSUOMEN OY
0400 368 811
kauko.turunen@kaukomaalau.net.fi
www.kaukomaalau.net.fi

MAALAUSSUOMEN JARI TUURI
0400 369 654
Alapääntie 292, 61400 Ylistaro
jari.tuuri@netikka.fi

MAALAUSSUOMEN KÖYKKÄ KY
0400 766 958
tero.koykka@hotmail.com

MAALAUSSUOMEN LAPIKISTO KY
0400 661 416
marko.lapikisto@pp.nic.fi

MAALAUSSUOMEN MATTILA & LEHTIMÄKI OY
050 527 9387
reijo.lehtimaki@maalaussuome-ml.fi

MAALAUSSUOMEN R. LEHTIMÄKI KY
040 535 7841
info@maalaussuomelehtimaki.fi

MAALAUSSUOMEN JARI-PEKKA KORHONEN
040 595 3501
Hirvijärventie 216, 61600 Jalasjärvi
jari-pekka.korhonen@netikka.fi

MAALAUSSUOMEN M. PAANANEN
050 542 9167
marko.paananen@pp.inet.fi

PEKAN MAALAUSSUOMEN TMI
040 734 7636
pekka.ala-huikku@elisanet.fi
www.pekanmaalau.net.fi

SOININ MAALAUSSUOMEN PALVELU KY
040 966 3592
Kaurakuja 1, 63800 Soini
janikotanen@hotmail.fi

SOININ SANEERAUS OY
0400 866 053
matti.honkola@soininsaneeraus.fi
www.soininsaneeraus.fi

VÄRIPIIRTO OY
06 450 6100
mika.vinni@varipiirto.fi
www.varipiirto.fi

PORIN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY WWW.PORINMAALARIMESTARIYHDISTYS.FI

LAATUMAALAUSSUOMEN NIEMINEN
044 5211 026
nieminen@laatumaalau.net.fi
www.laatumaalau.net.fi

MAALAUSSUOMEN ALTTI RINTALA OY
044 369 7391 [Kari]
040 707 6394 [Jukka]
ar@maalaussuomear.fi
www.maalaussuomear.fi

MAALAUSSUOMEN SIMULA OY
0500 665 482
jarmo.simula@dnainternet.net

MAALAUSSUOMEN TUOMIKOSKI OY
0400 719 595
jyrki.nieminen@maalaussuometuomikoski.fi
www.maalaussuometuomikoski.fi

PORIN MAALAUSSUOMEN TYÖT OY
040 551 9107
markku.laikkoja@porinmaalaussuometyot.fi
www.ruiskumaalau.net.fi

TMI HANNU GUSTAFSSON
0400 721 968
hannu.gustafsson@hotmail.com
www.maalaussuomegustafsson.fi

ROVANIEMEN PINTAURAKOITSIJAYHDISTYS RY

JF-MAALAUSSUOMEN KY
0400 693 808
heimo.flinck@gmail.com
Katajankuja 7, 96910 Rovaniemi

MAALAUSSUOMEN LAITILA OY
0400 393 410 [Kari]
040 550 4791 [Antti]
maalaussuome.laitila@co.inet.fi

MAALAUSSUOMEN JA TASOITETYÖT J. SINKKONEN OY
0400 693 266
juha.sinkkonen@ppb.inet.fi
www.maalaussinkkonen.fi

VASTUUREMONTTI OY
0207 498 880
kari.harmanen@vastuuremontti.fi
www.vastuuremontti.fi

SUOMEN KORROOSIURAKOITSIJAT RY WWW.SKU.FI

CORRO-KOLMIO OY
02 529 9590
etunimi.sukunimi@corrokolmio.fi
www.corro-kolmio.fi

E. VOUTILAINEN OY
05 669 0600
e.voutilainenoy@e-voutilainen.fi
www.e-voutilainen.fi

KAUSALAN PINNOITE OY
020 787 0980
info@kausalanpinnoite.fi
www.kausalanpinnoite.fi

LÄNNEN PINTAKÄSITTELY OY
02 823 9669
jukka.lankinen@lannenpintakasittely.fi
www.lannenpintakasittely.fi

MAALAUSSUOMEN E. HEISKANEN OY
05 432 2100
e.heiskanen@e-heiskanen.fi
www.e-heiskanen.fi

MAALAUSSUOMEN PARTANEN OY
040 736 1117 [Kai]
040 578 0977 [Olli]
toimisto@maalaussuomepartanen.fi
www.maalaussuomepartanen.fi

MASTER FLOOR OY
010 666 3131
lasse.sulanto@masterfloor.inet.fi
www.masterfloor.fi

NURMINEN WORKS OY
09 728 8570
mikko.mensio@nworks.fi
etunimi.sukunimi@nworks.fi
www.nworks.fi

PINTAVILEN OY
03 368 5516
pintavilen@pintavilen.fi
www.pintavilen.fi

RAKENNUS- JA MAALAUSPALVELU ÄSSÄMÄKI
KY
0400 640 718
assamaki@kolumbus.fi

TIKKAPINTA OY
0400 548 521
esa.isotalo@tikkapinta.fi

TRIASOLE PINNOITUS OY
09 347 8860
jari.jussila@triasole.fi
www.triasole.fi

SEINÄJOEN PINTAKÄSITTELY OY
0400 836 166
myynti@pintakasittely.fi
www.pintakasittely.fi

VOIKKAAN VUOKRAHALLIT KY
05 388 8088
voikkaan.vuokrahallit@co.inet.fi

VUOKSEN KORRO OY
0400 254 574
vesa.hannula@vuoksenkorro.fi
www.vuoksenkorro.fi

**TAMPEREEN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY
- WWW.TREMMY.FI**

MAALAAMO ORELL OY
03 377 2445
hannu.orell@maalaamoorell.fi

MAALAUSLIIKE PARTANEN OY
040 736 1117 [Kai]
040 578 0977 [Olli]
toimisto@maalauслиikepartanen.fi
www.maalauслиikepartanen.fi

MAALAUSLIIKE TANHUANPÄÄ OY
0400 739 328
tanhuanpaa@jippii.fi

MAALAUSLIIKE VAINIOMÄKI OY
03 255 9500
sami@maalauслиikevainiomaki.fi

MAALAUSPALVELU LAINE OY
0400 730 690
jarmolaine@kolumbus.fi
www.maalau spalvelulaine.com

MAALAUSPALVELU OLLI HIETANEN OY
03 344 4049
maalau spalvelu.ollhi.hietanen.oy@tpnet.fi

MAALAU SURAKOINTI ISMO WALLEDAHL KY
040 704 487
ismo.wallendahl@iwallendahl.com
www.iwallendahl.com

MASTER FLOOR OY
010 666 3131
lasse.sulanto@masterfloor.fi
www.masterfloor.fi

PMK-MAALAAMO KY
0400 632 411
markku.tyven@kolumbus.fi

RAKENNUS-REMONTTI-RÄSÄNEN
050 383 5353
pasi@rakennusrasananen.fi

RAKENNUSMAALAU TAISTO JOKINEN OY
03 265 6820
rkmjoki@luukku.com

REMONTTIKASIO OY
0500 637 496
Käyräkuja 30
33430 Ylöjärvi

RM-MAALAU JA RAPPAUS OY
050 521 5191
Ruovedenkatu 14 A 5
33720 Tampere

SANEERAUSMAALAU OY SANTANEN
0400 737 967
saneerausmaalau@kolumbus.fi
www.saneerausmaalau ssantanen.fi

SÄVYKULMA KY
0400 627 473
savykulma@gmail.com
www.savykulma.fi

TAMPEREEN MAALAAMO OY
0400 621 262
toimisto@tampereenmaalaamo.fi
www.tampereenmaalaamo.fi

TAMPEREEN MAALAU JA RAPPAUSTYÖT OY
0400 508 008
jyrki.saesvuoto@tampereenmaalau jarappaus-
tyot.com

TAMPEREEN TAPETOINTI JA MAALAU
040 833 2002
mariannekyronen@hotmail.com

TELAKALLE
050 363 4849
maalau smestari@gmail.com
www.telakalle.fi

TMI HARRI K. ANTTILA
0400 622 300
tmi.harri.anttila@netti.fi
www.harrikanttila.fi

TMI KAPARA
045 1855 7786
kari.kotkaslahti@gmail.com

TRIASOLE PINNOITUS OY
09 347 8860
jari.jussila@triasole.fi
www.triasole.fi

TYÖLÄ OY
044 339 9960
tyola.oy@gmail.com

**TURUN MAALARIMESTARIYHDISTYS RY
WWW.TURUNMAALARIMESTARIYHDISTYS.FI**

ETELÄ-SUOMEN MAALAU-JA KIINTEISTÖ OY
0400 227 121
aulis.virtanen@ranolift.fi
www.maalau sturku.fi

JMP YHTIÖ OY
0500 530 408
pekka.nieminen@jmpyhtio.fi
www.jmpyhtio.fi

ILVESKORRO OY
0400 824 792
ilveskorro1@co.inet.fi

KIINTEISTÖMAALAU P. JÄRVINEN OY
0400 791 807
petri.jarvinen@pjarvinen.fi
www.pjarvinen.fi

KIRJALAN MAALAU SPALVELU OY
045 675 5349
katja.harberg@kirjalanmaalau spalvelu.fi
www.kirjalanmaalau spalvelu.fi

LOISTOMAALAU OY
040 872 9751
palmeiomartin@hotmail.com
www.palmeiro.fi

MAALAU T. JÄRVINEN OY
02 479 6341
Pronssikuja 1, 21410 Vanhalinna
tuija.boege@maalau jarvinen.fi

MAALAU SLIIKE HELIN OY
02 431 7219
ilkka@maalau sliikehelin.fi
www.maalau sliikehelin.fi

MAALAU SLIIKE KAKSIO OY
044 299 4095
info@maalau sliikekaksio.fi
www.maalau sliikekaksio.fi

MAALAU SLIIKE KALLIO OY
044 501 8398
posti@maalau sliikekallio.com

MAALAU SLIIKE MIKA AALTONEN OY
0400 822 074
posti@maoy.fi
www.maoy.fi

MAALAU SLIIKE TIMO RANDELL OY
02 248 1533
timo.randell@saunalahti.fi

MAALAU SLIIKE U. RAJALA OY
0400 784 357
maalau sliike.u.rajala.oy@pp1.inet.fi
www.maalau sliikeurajala.com

MAALAU SURAKOINTI AALTO OY
02 210 7700
jarmo.aalto@maalau surakointiaalto.fi

MR-MAALAU OY
0400 459 411
mr-maalau soy@pp.inet.fi

OY MILOSAN AB
02 242 4049
ilkka.kallio@milosan.fi
www.milosan.fi

PK URAKOINTI OY
0400 919 767
jarmo.ojanpera@pkurakointi.fi
www.pkurakointi.fi

SALAMASANEERAUS OY
02 435 5001
salamakeskus@salamasaneeraus.fi
www.salamasaneeraus.fi

SANEERAUS JA MAALAU ERANDER OY
0500 783 389
saneeraus.maalau @erander.inet.fi

TASOITE- JA MAALAU STYÖT NIKULA KY
050 530 1818
pasi.nikula@tasoitnikula.fi
www.tasoitnikula.fi

TURUN RAPPAUS JA NOSTOLAVAPALVELU
0400 830 051
Puutarhantie 22, 21250 Masku
markku.yrtti@gmail.com

US-MAALAU OY
0400 523 131
timsten@gmail.com

**VÄRI
PINTA**

VÄRI JA PINTA • PINTAKÄSITTELYALAN AMMATTILEHTI 2017

Lehti
pintakäsittelyalan
ammattilaisille!

Aikataulu 2017

Nro	Varauspäivä	Ilmestyy	Teema
4	10.11.	15.12.	koulutus, työsuojelu

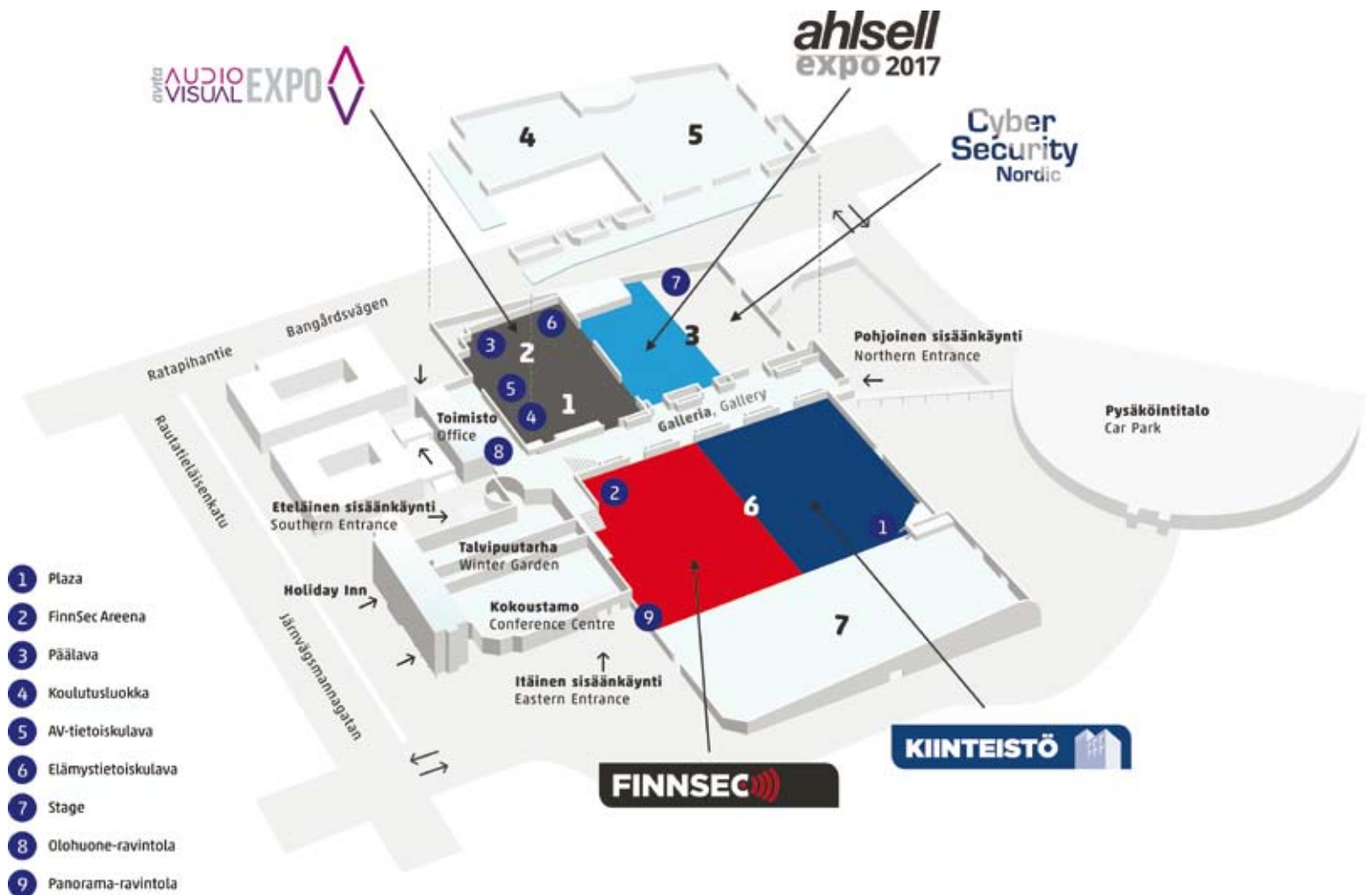
ilmoitusmyynti

MarDiem Päivi Rintala 045 108 6861
ilmoitusmyynti@varijapinta.fi

Sidosryhmät ja osoitteisto

yhteyspäällikkö Tuija Laaksonen
0500 425 455
ilmoitukset@varijapinta.fi

Kiinteistö 2017 -messut kokoaa yhteen kiinteistönhoidon, korjausrakentamisen, pintakäsittelyn ja viherrakentamisen ammattilaiset. Väri ja Pinta -teema-alue on omistettu maalauksen, pintakäsittelyn ja korroosioneston toimijoille – tule inspiroitumaan ja hakemaan tuoreimmat ratkaisut alan ammattilaisilta. Teema-alue toteutetaan yhteistyössä Pintaurakoitsijat ry:n ja Helsingin Maalarimestariyhdistys ry:n kanssa.

Kaarle Luukkainen, myyntijohtaja

”Kiinteistö-messut on ehdottomasti paras paikka löytää alan tuoreimmat trendit ja verkostoitua ammattilaisten kanssa. Esittelemme Väri ja Pinta -teema-alueella osastollamme mm. uusia julkisivujen maalaus- ja -rappausmenetelmiä sekä rakennusmaalaamisen kohde- ja tarvelähtöisiä ratkaisuja. Lisäksi osastolamme voi tutustua Tikkurilan uuteen ulkoviikokoelmaan”.

Samaan aikaan Kiinteistö-tapahtuman kanssa järjestetään turvallisuusalan tapahtuma FinnSec, AV-alan Avita Audio-Visual Expo, uusi Cyber Security Nordic -tapahtuma sekä sähköalan ammattilaiset kokoava Ahlsell Expo. Pääset maksutta kaikkiin samanaikaisesti tapahtumiin, rekisteröidy ja ilmoittaudu mukaan osoitteessa kiinteistomessut.fi

Messuinfo

Liikenneyhteydet: Messukeskukseen pääset Helsingin keskustasta raitiovaunuilla 7 ja 9 sekä kaikilla lähiliikenteen junilla. Pasilan asemalta on noin 300 metrin kävelymatka Messukeskukseen. Lentokentältä pääset Pasilan asemalle I- ja P-junilla puolessa tunnissa. Taksi tuo lentokentältä Messukeskukseen noin 15 minuutissa. Pysäköinti: Pysäköintimaksu 12 € oikeuttaa kertapysäköintiin yhden vuorokauden aikana. Hotellivaraukset: Messukeskuksen oma hotelli Holiday Inn Helsinki –hotelli, puh. (09) 150 900. Huonevaraukset teet kätevästi osoitteessa www.finland.holidayinn.com

Järjestäjä: Messukeskus, puh. 040 450 3250, www.messukeskus.com

Jatka ensimmäistä messupäivää rennosti after work -hengessä Kiinteistö Partyssa Messukeskuksen Olohuone ravintolassa klo 17 –20. Katso lisää maksuttomasta tilaisuudesta: www.kiinteistomessut.fi

Yhteistyössä: Pintaurakoitsijat ry ja Helsingin Maalarimestariyhdistys ry

Maalauksen ja pintakäsittelyn ammattilaisten kohtaustapahtuma

KIINTEISTÖ

26.–27.9.2017 MESSUKESKUS HELSINKI

Kiinteistö kokoaa kiinteistönhoidon ja korjausrakentamisen ammattilaiset saman katon alle, mukana myös maalauksen ja pintakäsittelyn Vihertek ja Väri ja Pinta -teema-alueet!

Tutustu tapahtumaan ja inspiroivaan ohjelmatarjontaan: kiinteistomessut.fi

SAMANAIKAISESTI
MESSUKESKUKSESSA:

FINNSEG

ovito AUDIO
VISUAL EXPO

Cyber
Security
Nordic

ahsell
expo 2017

Avoimna: ti 26.9. – ke 27.9. klo 9–17

Lataa Messukeskuksen sovellus iOS- tai Android-laitteellesi ja tutustu messuihin!

Messukeskus

Ilmoittaudu
mukaan maksutta:
kiinteistomessut.fi

Tamperen kirje

Maalitarvikkeiden kauppaajana, niinkuin ehkä muillakin aloilla, toimii musta pörssi vilkkaasti. Ei ollut sitä tavaralajia, jota ei olisi tarjottu kaupaksi. Maalarin tavaraa tuntui olevan saatavana vernissasta pingoitusupeihin asti. Vernissa kai oli vähissä, koska tarjoukset vaihtelivat 1 – 5 litran välillä. Sinkkivalkoista sitävastoin oli kevatkessä runsaasti.

Paperinupit, jotka ovat olleet säännöstelyn ulkopuolella, ovat myöskin jollain ihmeellisellä tavalla joutuneet mustaan pörssiin. Selluloosalakkaa tuntui myöskin olevan markkinoilla. Öljylakkoja tarjottiin vähemmän, samoin valkoista maalia; valmiita maaleja ihmekyllä ei ylipäänsä kaupattu kuin hyvin pieniä määriä, noin 1 ja 3 kg erissä. Lieneekö syynä ollut, että valmiita maaleja myönnettiin etupäässä maalarinliikkeille, jotka sen käyttivät töihinsä. Mäntyöljyä ja tärpättä sitävastoin ei esiintynyt ensinkään mustan pörssin markkinoilla, ne kun syskesällä tulivatkin vapaaseen kauppaan. (Maalarilehti 1-2/1947)

Oslossa ei tapetoida

Norjalainen maalarimestari John Lund osallistui Suomen Maalarimestariliiton liittokokoukseen Tampereella helmikuussa 1947. Hän kertoi matkastaan seuraavaa:

Käsiteollisuus on vuosien varrella edistynyt Suomessa korkealle tasolle. Minulla oli tilaisuus tutusta maan vanhimpaan ja suurimpaan maalausliikkeeseen, S. Wuorion liikkeeseen Helsingissä. Liikkeen toimitusjohtaja ja osakas I. Tähtinen esitti minulle liikkeen työhuoneet, jotka ottivat ison osan liikkeen toimitalon huoneistoista. Liike suorittaa maalialan kaikkia töitä rakennusmaalauksesta hienoimpiin lasimaalauksiin. Liikkeeseen kuuluu myös laaja tapettien, mattojen ja korkkimattojen myyntiosasto. Siinä yhteydessä, kun puhe siirtyi seinäpapereihin, kiinnosti suomalaisia maalareita huomautukseni, että Oslo on ainoa kaupunki maailmassa, jossa tapettien kiinnittäminen ei kuulu maalareille. (Maalarilehti 3-4/1947)

Kaikki maalarimestareita

Kun Suomen maalarintyöntajain liitto uusien, oikeusministeriön vahvistamien sääntöjensä mukaan on nyt Suomen Maalarimestariliitto ry., ovat kaikki sen jäsenet maalarimestareita, sillä liittoon, sen sääntöjen mukaan pääsevät "vain liiton asettamat ammatilliset vaatimukset täyttävät maalarimestarit ja näiden lähimpinä apulaisina toimivat samoin hyväksytyt työmestarit". (Maalarilehti 3-4/1947)

Kauneuden psykologiaa

Sielutieteen tutkijat ovat kokeilleet mistä väreistä ihmiset yleisimmin pitävät. Useimmat kokeilut ovat osoittaneet värien suosituimmuusjärjestykseksi lapsilla: sininen, punainen, vihreä, keltainen, valkoinen ja musta. Aikuisilla naisten äänestyksessä olivat sininen, vihreä, valkoinen, punainen, keltainen ja musta sekä miesten äänestyksessä: vihreä, sininen, punainen, valkoinen, keltainen ja musta.

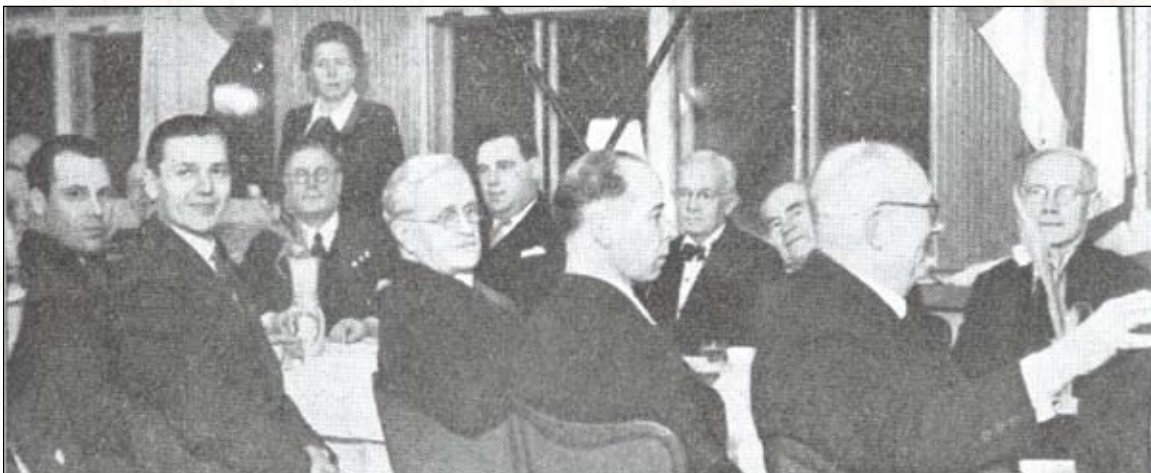
On kiinnitetty huomiota siihen, miten valkoinen on sekä miehillä että naisilla kohonnut keltaisen yläpuolelle ja naisilla vielä punaisenkin yläpuolelle. Tämän selitetään johtuvan siitä, että valkoinen väri parhaiten soveltuu puhtauden vaistoomme. (Maalarilehti 7-8/1947)

Kilpimaalauksesta Ruotsissa

Joitain aikoja sitten jouduin matkustamaan erääseen maakuntaamme. Siellä eräässä kylässä talon seinässä huomasin kilven, jossa sanottiin: KAHVILA & PESULAITOS. Tulin siinä ajatelleeksi, kuka uskaltaisi sellaiseen kahvilaan mennä, jossa samalla suoritettiin kylän väen likaisten vaatteiden pesua. Kilpimaalarin työssäkään ei ollut paljon ammattitaitoa näkyvissä.

Vielä 1930-luvulla kilpimaalarien ammattikunnia oli niin korkealla, että työn tuli olla sekä tyyllillisesti että ammattityön suoritukseltaan laatutyötä, ennenkuin se päästettiin tilaajalle.

Nykyajan kehittyneet liiketavat vaativat kilpiä runsaasti, joten työtä on keskeytykseltä. Eräs osa ammatista on kilpien kiinnittäminen ja niiden pesu. Kilpimaalarin täytyy myös osata käsitellä ja leikata lasia. Puoskarimaalari saattaa niissäkin töissä tehdä ja aiheuttaa vahinkoa asiakkaille ja liikkeille. (Maalarilehti 11-12/1947)

Maalarilehden 30-vuotisjuhlailloilla. Vasemmalta tuomari Brotherus, liiton asiamies L. Mellais, liiton puheenjohtaja Kaarlo Lehtinen, taiteilija, rehtori O. Elenius, johtaja U. Kopisto, johtaja Å. Tillman, rehtori E. Elenius, maalarimestari A. Voutilainen, maalarimestari J. Mellais ja johtaja J. Järvelä.

Suomalaista perheyrittäjyyttä jo vuodesta 1951

Parasta ammattilaiselle!

Titan 540

Titan 740

Titan 400

Titan 440

**Tule
tutustumaan
Titanin uuteen
Impact-sarjaan
sekä muihin
uutuustuotteisiimme
Kiinteistö 2017 -messuille
26.–27.9. osastollemme 6m1!**

KIINTEISTÖ

Espoo Forssa Helsinki Hyvinkää Hämeenlinna Iisalmi Joensuu Jyväskylä Järvenpää Kaarina Kangasala Kerava Kotka Kouvola Kuopio Lahti Laihia Lappeenranta Lohja Nokia Pori Porvoo Riihimäki Salo Seinäjoki Tampere Turku Vaasa Vantaa Varkaus

. FH42

NULLIFIRE PALOKATKOTUOTTEET

CE-merkitty eurooppalaisen rakennustuoteasetuksen mukaisesti

Täydellinen sarja palokatko tuotteita läpivienteihin ja saumoihin.

www.nullifire.fi

Nullifire on yksi tremco illbruckin tuotemerkeistä

Nullifire
Smart Protection

mestarit-express

...jouhevin hankintakanava.

Maalarimestarien Oy

www.mestarit.fi

Helsinki	Niityläntie 4	0207 8610 22
Helsinki	Hankintapalvelu	0207 8610 23
Helsinki	Hermannin rantatie 12	0207 8610 28
Espoo	Luomannokko 2	0207 8610 30
Tampere	Kuoppamäentie 1	0207 8610 33
Turku	Viilarinkatu 10	0207 8610 36
Oulu	Paljetie 12	0207 8610 38
Maalarimestarien Oy, hallinto Hki		0207 8610 20